EMANUELIS CHRYSOLORÆ BYSANTINI, ... GRÆCAE GRAMMATICÆ...

ManouL·l Chrysolōras,
Dominicus Sylvius

Digitized by Google

6
3-e
39

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
6
1 B
20

M

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

EMANVELIS

CHRYSOLORÆ BYSANTINI, VIRI DOCTISS. GRÆCÆ GRAMMATICÆ INSTITVTIONES.

Latina è regione oppoſita ſunt Græcis, ita ut uerſus uerſui, imò uerbum uerbo, quoad commodè fieri licuit, reſpondeat, Dominico Syluio interprete.

Concordia paruæ res creſcunt.

Τῇ ὁμονοίᾳ τὰ μικρὰ αὔξονται.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VENETIIS. M D XLII.

6-1-B-20

INSIGNI ARTIVM LIBERALIVM, ac medicinæ doctori D. Gerardo Suberodio, ad diuum Petrum canonico Traiectenſi, Dominicus ſyluius. S. P. D.

Multis modis contenderunt à Chriſtiano Vuechelo haud aſpernando typographo uiri aliquot ſanè quàm eruditi, ut ἐρωτήματα illius Emanuelis Chryſoloræ ad recognitum exemplar caſtigata ſuis caſtis typis excuderet, neque ſineret optimum Grammaticum diutius neglectum iacere, quòd antè non niſi ſcabroſiſſime ſordidiſſimeq́; eſſet excuſus, illumq́; affirmabant, haud mediocre operæpretium rudioribus literarum Græcarum facturũ, ſi è regione Latina uerſio, ut in Theodoro Gaza factum uidemus, opponeretur, pollicenturq́; ne id illi fraudi eſſet ſe autorẽ hũc publicè prælecturos. Placuit cõſilium tũ Chriſtiano tum alijs quibuſdã neq; leuibus neq; uulgariter doctis amicis, præſertim Gerardo Morrhio Cãpenſi, ut ad me iretur, recuſantemq́; multis rationibus impellere ſunt conati, atq; in me laborem hũc uertendi transferre. Itaq; tandẽ ſuperatus ac uictus illorũ uoluntate, inuitus planè coactusq́; hanc prouinciã ſuſcepi. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅ πότε φίλοι ὄντες βιάζοιντο; Maluiſſem enim hoc otium inſumere in medicinam, cui me cæteris omiſſis rebus omnibus, unicè deuoui, ut eam totam decurrerem, in cuius ulteriori ſtadio iam conſiſto, cuiq́; hac uerſione ſcirem magnam me calamitatem illaturum. Quòd ſi nomini meo interpretatione aliqua uoluiſſem conſultũ, fuiſſet id prõptius atq; expeditius ex libro aliquo Galeni, idq́; non ſine magno

fructu ſtudiorum meorũ. Nam Grãmaticã uertere, po-
tiſſimum ut uerbum penè uerbo, uerſus uerſui reſpon-
deat, ut eſt ſine magna gloria opus, ita longè laborioſiſ
ſimum difficilimumq; ac faſtidii nauſeæq; plenum, et in
quo ſi paululum quid labaris (ut eſt præceps lapſus in
his minutijs, ad quæ cecutiret facile uel Lynceus uel Ar
gus quiſpiam) multũ eſt ubiq; naſi & cachinni. Adde
quod libens ſemper abſtinuerim & a Græca Gramma-
tica ſcribenda & uertenda, cũ habeam alioqui in eã rẽ
multa, non incommoda, ni fallor, futura ſtudioſis, cũq;
non ſemel eò me haud pauci amicorum ſint adhortati.
Eſt enim Grammaticarum Græcarum tum a Gręcis ho-
minibus tum a Romanis conſcriptarũ tanta copia, præ
terea tantus prouentus græce doctiſſimorũ uirorum, ut
tot a Latinis ſcriptæ græcæ Grammaticæ, aut latinita-
te donatæ, aut quæ quotidie à Græcè doctis prælegun-
tur, uel abundè ſatis eſſe queant. Verum quando uicit
ſemel improbum amicorum ſtudium, non eſt cur impen
ſæ hic operæ me pœniteat, tum ut hac qualiquali uer-
ſione, ac in græco opere ταῖς συζυγίαις explicatiori-
bus atq; toto libello caſtigatiori et nitidiori, ſtudioſis li
terarum græcarum cõmendaretur eruditiſſimus autor
ὃς πρῶτος ἐφύτευσε καὶ ἐδίδαξε ἐν ἰταλίᾳ τὰ ἑλ
ληνικὰ, ut in calce ſuę grammatices teſtatur Conſtan
tinus Laſcares, quæ iam ſeptingentos Italia annos exu
larant, teſte in ſua uita huius indefeſſo auditore Leo-
nardo Aretino, quiq; primus Grãmaticam Gręcã ſcri
bere eſt exorſus, neque id me tãtũ iudice, deus bone, qua
ſimplicitate, qua luciditate, quo cõpẽdio ac ordine, per
plexis interim comparationum, accentuum, ſpirituum,

aliiſq́; id genus nodis in calē operis relegatis, ἀλλ' οὐ τὸ βιβλίον οὐκ οἶδ' ὅπως τινὲς τῶν ἀμαθῶν συστείλαντες διέφθειραν, ut Coſtantinus Laſc. ait: tū ut te, qui iā ſat magnum gradum feciſti in Græcis (neque enim putabas te ad unguē pfectum medicū eſſe poſſe, niſi magno tuo ut fit, tædio, at non minori bono, Græca ſtudia capeſſeres, ut iam quoque uidere eſt bonā medicorum partem etiam ætate prouectorum literas Græcas amplecti) arbitrum atque adeò iudicem conſtituerem huius uerſionis, triuialis quidem, ſed quę non minus operæ requiſiuit, ne quid amplius addam, atque ſinuoſæ illæ, nimiſq́; anxiæ uerſiones, & num Chryſolora ſic utcunque uerſus auribus Latinis gratus eſſe, & græciſſimi uiri imaginē ſatis referre poſſet: utque tibi tandem leuidenſi munere at ab animo gratiſſimo profecto, de me in dies magis magiſq́; bene merenti, aliqua ex parte uicē aliquā, mutuumq́; officium reponerem. Accipe igitur uir doctiſſime idemq́; optime, haud grauatim hanc, quam tuo nomini operam adſcribo dedicoq́;. Quod ſi, ut ſat ſcio, ſenſero hunc laborem meum tibi non ingratum fuiſſe, tuis auſpiciis incipiam dare uela in altum, tentareq́; nō nihil Galeni aut Hippocratis, tum tibi gratificaturus, tū cæteris medicis, in primis D. Ioachimo Rolando Mechlinięſi, & D. Ioāni ab Hortis qui me nuper mihi ſtudiiſq́; reddidit, febricula uno tēporis puncto iugulata. Vale uir doctiſſime ac patrone ſingularis. Lutetiæ. 4. Idus Auguſti, Anno 1534. Salutabis ex me D. Ioannem Martinum, uirum, ſi quis alius uſquam, ut doctiſs. ita optimum integerrimumq́;.

ΕΡΩΤΗΜΑ

ΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ.

Σ πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα, ἃ καὶ στοιχεῖα λέγονται; εἰς δύω, εἰς φωνήεντα καὶ εἰς σύμφωνα.

πόσα φωνήεντα; ἑπτὰ, α, ε, η, ι, υ ψιλὸν, ο μικρὸν, καὶ ω μέγα. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα; εἰς μακρὰ, εἰς βραχέα, καὶ εἰς δίχρονα. πόσα μακρά; δύο, η, καὶ ω, μέγα. πόσα βραχέα; δύο, ε, ψιλὸν, καὶ ο, μικρόν. πόσα δίχρονα; τρία, α, ι, υ. πόσαι δίφθογγοι κυρίως; ἕξ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. εἰσὶ καὶ ἄλλαι δίφθογγοι πέντε, καταχρηστικῶς λεγόμεναι. ᾳ, ῃ, ηυ, υι, ῳ. πόσα σύμφωνα; δεκαεπτὰ, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ, εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ δεκαεπτὰ σύμφωνα; εἰς δύο, εἰς ἡμίφωνα καὶ ἄφωνα. πόσα ἡμίφωνα; ὀκτὼ, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ, εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ὀκτὼ ἡμίφωνα; εἰς τρία, εἰς διπλᾶ, εἰς ἀμετάβολα, καὶ εἰς τὸ σίγμα. πόσα διπλᾶ; τρία, ζ, ξ, ψ. πόσα ἀμετάβολα; τέσσαρα, ἃ καὶ ὑγρὰ λέγονται, λ, μ, ν, ρ. πόσα ἄφωνα; ἐννέα, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἐννέα ἄφωνα; εἰς τρία, εἰς ψιλὰ, εἰς δασέα καὶ εἰς μέσα. πόσα ψιλά; τρία, κ, π, τ, πόσα δα-

EMANVELIS CHRYSOLORÆ QVÆSTIONES GRAMMATICÆ.

i N quot diuiduntur uiginti quatuor literæ, quæ & elementa dicuntur? In duo, in uocales, & in conſonantes.

Quot uocales? Septem, α,ε,η,ι,υ tenue,ο paruum,& ω magnum. In quot diuiduntur ſeptem uocales? In longas, in breues & in ancipites. Quot ſunt longæ? Duæ,η & ω magnum. Quot brues? duæ,ε tenue,& ο paruum. Quod ancipites? tres,α,ι,υ. Quot diphthō. propriè dictæ? ſex, αι, αυ,ει,ευ,οι,ου. Sunt & aliæ diphthongi quinq;, impropriè dictæ, ᾳ,ῃ,ηυ,υι,ῳ. Quod ſunt conſonantes? 17, β,γ,δ,ζ,θ,κ,λ,μ,ν,ξ,π,ρ,σ,τ,φ,χ,ψ. In quot diuiduntur decem & ſeptem conſonantes? In duo, in ſemicouales & mutas. Quot ſemiuocales? octo, ζ,ξ,ψ,λ,μ,ν,ρ,σ. In quot diuiduntur octo ſemiuocales? in tria, in duplices, in immutabiles, & in σ. Quod duplices? tres,ζ,ξ,ψ. Quot immutabiles? quatuor, quæ & liquidæ dicūtur,λ,μ,ν,ρ. Quot mutæ? nouem,β,γ,δ,κ,π,τ,θ,φ,χ. In quot diuiduntur nouem mutæ? in tria, in tenues, in denſas, & in medias. Quot tenues? tres,κ,π,τ. Quot den=

σέα; τρία, θ, φ, χ. πόσα μέσα; τρία, β, γ, δ, ἀντιστοιχεῖ δὲ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς, τὸ μὲν, φ, τῷ, π. τὸ δὲ, χ. τῷ κ, τὸ δὲ θ. τῷ τ.

καὶ ἔστι τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ, τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

περὶ συλλαβῆς.

τί ἐστι συλλαβή; συνέλευσις τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ μονογράμματοι συλλαβαὶ λέγονται, οἷον, α, ε. εἰς πόσα διαιρεῖται ἡ συλλαβή; εἰς τρία, εἰς μακρὰν, εἰς βραχεῖαν, καὶ εἰς κοινήν. ποσαχῶς λέγεται ἡ μακρὰ συλλαβή; διχῶς, ἢ γὰρ φύσει ἢ θέσει. φύσει μὲν, ὁπόταν ἓν τῶν μακρῶν φωνηέντων, ἢ δίφθογγον, ἢ ἓν τῶν διχρόνων ἐκτεταμένον ἔχῃ. θέσει δὲ ὅταν μετὰ τὸ ἐν αὐτῇ φύσει βραχὺ φωνῆεν, δύο σύμφωνα ὁπωσοῦν ἐπιφέρηται, πλὴν ἀφώνου πρὸ μεταβολοῦ. τότε γὰρ κοινὴ γίνεται, δυναμένη μακρὰ εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ βραχεῖα.

περὶ λέξεως.

τί ἐστι λέξις; μέρος σημαντικὸν ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου.

περὶ προσῳδιῶν.

πόσαι προσῳδίαι; δέκα, ὀξεῖα ´, βαρεῖα `, περισπωμένη ~, μακρὰ ¯, βραχεῖα ˘. δασεῖα ῾, ψιλὴ ᾿, ἀπόστροφος ’, ὑφὲν ‿, καὶ ὑποδιαστολή, . εἰς πόσα διαιροῦνται αἱ δέκα προσῳδίαι; εἰς τέσσαρα, εἰς τόνους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα, καὶ εἰς πάθη.

πόσοι τόνοι; τρεῖς, ὀξεῖα, βαρεῖα, καὶ περισπωμένη.

ſæ? tres, θ, φ, χ. Quot mediæ? tres, β, γ, δ. Opponuntur autem denſæ tenuibus, φ quidem π: χ uero κ: θ autem τ.

Et eſt quidem β media inter π & φ: γ uero media inter κ & χ. δ autem media inter θ & τ.

De ſyllaba.

Quid eſt ſyllaba? coitio ut minimum duarum literarum. Impropriè autem & quæ ſunt unius literæ, ſyllabæ dicuntur, ut α, ε. In quot diuiditur ſyllaba? in tria, in longam, in breuem, & in communem. Quot modis dicitur ſyllaba longa? duobus, aut enim natura aut poſitu. Natura quidē, quādo unā longarū uocaliū, aut diphth. aut unā ancipitium extenſam habet, poſitu uerò, cum poſt unā, que eſt in ipſa ſyllaba, natura breuē uocalē duæ conſonantes quoquo modo inſequantur, præter mutam ante immutabilem. Tunc enim communis eſt, cum poſſet eadem longa eſſe & breuis.

De dictione,

Quid eſt dictio? pars ſignificatiua minima orationis conſtructæ.

De accentibus.

Quot ſunt accentus? Decem, acutus ΄, grauis ̀, circuunflexus ῀, longus ¯, breuis ˘, denſus ῾, tenuis ᾿, auerſio ’, ſubunio ‿, & diſtinctio, . In quot diuiduntur decem accentus? in quatuor, in tonos, in tempora, in ſpiritus & in paſſiones.

Quot toni? tres, accentus acutus, grauis, & circunflexus.

σημείωσαι ὅτι οἱ μὲν τόποι τῆς ὀξείας, τρεῖς εἰσίν, ἡ λήγουσα, παραλήγουσα, καὶ ἡ προπαραλήγουσα. τῆς δὲ βαρείας τόπος, ἡ λήγουσα. τῆς δὲ περισπωμένης, ἡ λήγουσα, καὶ ἡ παραλήγουσα.

ἔτι σημείωσαι ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν βαρεῖαν, ὀξύτονον καλεῖται. τὸ δ' ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχον τὴν ὀξεῖαν, παροξύτονον καὶ βαρύτονον. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον καὶ βαρύτονον. ἔτι τὸ τὴν περισπωμένην ἔχον ἐπὶ μὲν τῆς ληγούσης, περισπώμενον. ἐπὶ δὲ τῆς παραληγούσης, βαρύτονον καὶ περισπώμενον.

σημείωσαι ὅτι μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις.

πρὸ δύο συλλαβῶν, ἢ ἔστι τόνος, περισπωμένη οὐ τίθεται, ὀξεῖα δὲ ἀεί. ἐπάνω θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται, ὀξεῖα δὲ ἀεί. μακρὰ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται, ὀξεῖαν δὲ ἔχει ἀεί. πᾶσα δὲ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται.

πόσοι χρόνοι; δύο, ἡ μακρὰ, καὶ ἡ βραχεῖα.

πόσα πνεύματα; δύο, ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. ποῖος ἐστὶ τῶν πνευμάτων τόπος; πάντα τὰ ἀρκτικὰ μόνα τῶν λέξεων φωνήεντα, καὶ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ρ. ἐν ἀρχαῖς λέξεων εὑρισκόμενον. πόσα πάθη; τρία, ἡ ἀπόστροφος, ἡ ὑφὲν, καὶ ἡ ὑποδιαστολή.

Nota quòd ſedes quidem acuti tres ſunt, ultima, penultima, & antepenultima. grauis autem locus, eſt ultima, circumflexi ultima & penultima.

Præterea nota quòd in ultima habens acutum aut grauem, acutitonum uocatur: habens uerò in penultima acutum, penacutum, & grauitonum: habens autem in antepenultima, antepenacutum & grauitonum.

Ad hæc, habens circunflexum in ultima quidem, circunflexum, in penultima uerò, grauitonum & circunflexum.

Nota quòd ubi longa fuerit in fine, non poteſt in antepenultima acui dictio.

Ante duas ſyllabas ſi ſit tonus, circunflexus non ponitur, acutus autem ſemper. Supra poſitu longam circunflexus non ponitur, acutus autem ſemper. Longa ante longam non circunflectitur, acutum autem habet ſemper. Omnis uerò natura longa, ante breuem ultimam in una parte orationis, & in ſe habens tonum, circunflectitur.

Quot ſunt tempora? duo, longum & breue. Quot ſpiritus? duo, denſus & tenuis. Quæ eſt ſpirituum ſedes? Omnes primæ ſolæ dictionum uocales, & conſonantium ſola ρ, in initio dictionum reperta. Quot ſunt paſſiones? tres, auerſio, ſubunio, & diſtinctio.

περὶ λόγου.

τί ἐστι λόγος; λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα. πόσα μέρη τοῦ λόγου; ὀκτώ, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

περὶ ὀνόματος.

πόσα παρέπεται τῷ ὀνόματι; πέντε, γένη, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοί, πτώσεις.

πόσα γένη; τρία, ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον.

τί ἐστι ἀρσενικὸν γένος; οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ, ὁ, οἷον ὁ αἴας.

τί ἐστι θηλυκὸν γένος; οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ, ἡ, οἷον ἡ μοῦσα.

τί ἐστιν οὐδέτερον γένος; οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ, τὸ, οἷον τὸ βῆμα.

πόσα εἴδη; δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον.

πόσα σχήματα; τρία, ἁπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον.

πόσοι ἀριθμοὶ; τρεῖς, ἑνικός, δυϊκός, καὶ πληθυντικός.

πόσαι πτώσεις; πέντε, ὀρθή, ἡ καὶ εὐθεῖα λέγεται, γενική, δοτική, αἰτιατική, καὶ κλητική.

περὶ ἄρθρων.

τῶν ἄρθρων, τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά. προτακτικὰ μὲν ἀρσενικά εἰσι ταῦτα, ἑνικά, ἡ εὐθεῖα, ὁ. ἡ γενική, τοῦ. ἡ δοτική, τῷ.

De oratione.

Quid eſt oratio? dictionum compoſitio ſententiam perfectam explicans. Quot ſunt partes orationis? octo, nomen, uerbum, participium, articulus, pronomen, præpoſitio, aduerbium, coniunctio.

De nomine.

Quot accidunt Nomini? quinque, genera, ſpecies, figurę, numeri, caſus.

Quot ſunt genera? tria, Maſculinum, Fœmini. & neutrũ.

Quid eſt maſculinum genus? Cui præponitur in Nominatiuo & ſingulari caſu articulus ὁ, ut ὁ αἴας.

Quid eſt fœmininũ genus? Cui præponitur in Nominatiuo & ſingulari caſu articulus ἡ, ut ἡ μοῦσα.

Quid eſt neutrum genus? Cui præponitur in Nominatiuo & ſingulari caſu articulus τὸ, ut τὸ ῥῆμα.

Quot ſunt ſpecies? Duæ, primitiua & deriuatiua.

Quot figuræ? Tres, ſimplex, compoſita & decompoſita.

Quot numeri? Tres, ſingularis, dualis, & pluralis.

Quot caſus? quinque nominatiuum qui & rectus dicitur, genitiuus, datiuus, accuſatiuus, & uocatiuus.

De articulis.

Articulorum alij quidem præpoſitiui, alii uero poſt poſitiui. Prepoſitiui quidem maſculini ſunt hi, Singularia, Nominati. ὁ. Genitius, τοῦ. Datiuus τῷ.

ἡ αἰτιατική, τόν. δυϊκά, ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατική, τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, τοῖν. πληθυντικά, ἡ εὐθεῖα, οἱ. ἡ γενική, τῶν. ἡ δοτική, τοῖς. ἡ αἰτιατική, τούς.

ὑποτακτικὰ δὲ ἀρσενικὰ ταῦτα. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. δυϊκά, ὥ, οἷν. πληθυντικά, οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.

ἄρθρα θηλυκὰ προτακτικά.

ἑνικά, ἡ, τῆς, τῇ, τήν. δυϊκά, τὰ ταῖν. πληθυντικά, αἱ, τῶν, ταῖς, τάς. ὑποτακτικά.

ἑνικά, ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. δυϊκά, ἅ. αἷν. πληθυντικά, αἵ, ὧν. αἷς, ἅς.

ἄρθρα δὲ οὐδέτερα προτακτικά.

ἑνικά, τό, τοῦ, τῷ, τό. δυϊκά, τώ, τοῖν. πληθυντικά, τά, τῶν, τοῖς, τά. ὑποτακτικά.

ἑνικά, ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. δυϊκά, ὥ, οἷν. πληθυντικά, ἅ, ὧν, οἷς, ἅ, κλητικὸν δὲ ἐπίρρημα ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀριθμοῖς ὁμοίως τὸ ὦ.

κλήσις τῶν ὀνομάτων.

τῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλάβως, οἷον αἰνείας, αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως οἷον αἴας αἴαντος. ὥστε καλείσθω ἡ μὲν κλίσις, ἰσοσύλλαβος. ἡ δὲ περιττοσύλλαβος.

αἱ κλίσεις αἱ ἰσοσύλλαβοι τέσσαρές εἰσιν, ὧν ἡ πρώτη ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς μόνοις, δηλονότι τινῶν τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, διὰ τοῦ η, ληγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς τὸ τῆς εὐθείας τελικὸν φωνῆεν, καὶ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει, ὃ κοινόν ἐστι πασῶν τῶν ἰσοσυλλάβων κλίσεων.

Accuſatiuus, τὸ. Dual. Nominatiuus & accuſatiuus. τὼ Genitiuus & Datiuus, τοῖν. Pluralia, Nominatiuus, οἱ. Genitiuus τῶν. Datiuus τοῖς. Accuſatiuus, τούς.

Poſtpoſitiui uero maſculini hi, qui, cuius, cui, quem. Du. qui, quorũ, & quibus. Plu. qui, quorũ, quibus, quos.

Articuli fœminini præpoſitiui.

Singularia, ἡ, τῆς, τῇ, τὴν. Dual. τὰ. ταῖν. Plural. αἱ, τῶν, ταῖς, τάς. Subiunctiui.

Singu. quæ, cuius, cui, quam. D. quæ, quarum, & quibus. Plur. quæ, quarum, quibus, quas.

Articuli neutri præpoſitiui.

Singular. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. Dual. τὼ, τοῖν. Pluralia, τὰ, τῶν, τοῖς, τά. Subiunctiui.

Sin. quod, cuius, cui, quod. D. quæ, quorũ, & quibus. Pl. quæ, quorum, quibus, quæ. Vocatiuum autẽ aduerbiũ in omnibus numeris ſimiliter eſt ὦ.

Nominum declinatio.

Nominum quædam declinantur æquiſyllabicè, ut Æneas æneæ, quędam inequiſyllabicè, ut Aiax Aiacis. Igitur uocetur hæc quidem æquiſyllaba, illa uerò inæquiſyllaba.

Declinationes æquiſyllabæ quatuor ſunt, quarum prima eſt in maſculinis ſolis, uidelicet quorundam in ας aut in ης per η deſinentium maſculinorum nominum, quorum genitiuus in ου, datiuus in ι recti ultimam uocalem, & accuſatiuus in ν cum uocali recti deſinit, quod commune eſt omnibus æquiſyllabis declinationibus.

ἡ ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, ὁ αἰνείας. ἡ γενική, τοῦ αἰνείου. ἡ δοτική, τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατική, τὸν αἰνείαν. ἡ κλητική, ὦ αἰνεία καὶ ὦ αἰνείας.
ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν, τοῖν αἰνεία. ἡ γενική, καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνέαιν. ἡ κλητική, ὦ αἰνέα.
ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενική, τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτική, τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατική τὰς αἰνείας. ἡ κλητική, ὦ αἰνεῖαι.

ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση καὶ ὦ χρύσης. δυϊκά, τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν, ὦ χρύσα. πληθυντικά, οἱ χρύσαι, τῶν χρυσῶν τοῖς χρύσαις, τὰς χρύσας, ὦ χρύσαι.

ὁ προφήτης, τοῦ προφήτου, τῷ προφήτῃ, τὸν προφήτην, ὦ προφῆτα καὶ ὦ προφήτης. τὼ προφήτα, τοῖν προφήταιν, ὦ προφήτα. οἱ προφῆται τῶν προφητῶν, τοῖς προφήταις, τὰς προφήτας, ὦ προφῆται.

σημείωσαι καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς κλίσεως, καὶ καθόλου, ὅτι οἱ αἰτιατικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθάς, καὶ κλητικάς.

ἔτι ἰστέον ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ταύτης τῆς πρώτης, ὁμοίως καὶ τῆς δευτέρας κλίσεως περισπᾶται ἐπὶ τῆς ληγούσης. σημείωσαι ὅτι εἰς ης λήγοντα ὀνόματα ταύτης τῆς κλίσεως ἢ παρὰ ῥῆμα εἴη, ἢ τὸ τ ἔχῃ, ἢ ἐθνικὰ εἴη, εἰς α ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον προφήτης ὦ προφῆτα. πολίτης ὦ πολῖτα. πέρσης, ὦ πέρσα.

δευτέρα κλίσις.

δευτέρα κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων, ἐν τοῖς θηλυκοῖς,

Nominatiuus Singularis, Æneas. Geniti. Æneæ. Datiuus Æneæ. Accuſatiuus Æneam. Vocatiuus ò Ænea & Æneas.

Nominatiuus & Accuſatiuus dualis Æneæ. Genitiuus & Datiuus dualis, Ænearum & Æneis. Vocatiuns ò Æneæ.

Rectus pluralis, Æneæ. Genitiuus Ænearum. Datiuus Æneis. Accuſatiuus Æneas. Vocatiuus ò Æneæ.

Chryſes, chryſæ, chryſæ, chryſen, ò chryſe & chryſes. Dualis chryſæ, chryſarum & chryſis, ò chryſæ. Pluralis chryſæ, chryſarum, chryſis, chryſas, ò chryſæ.

Propheta, prophetæ, prophetæ, prophetam, ò propheta. Dualis, prophetæ, prophetarum, & prophetis, ò prophetæ. Pluralis, prophetæ, prophetarum, prophetis, prophetas, ò prophetæ.

Nota & in hac declinatione, & in uniuerſum, quòd Attici eoſdem habent Nominatiuos & Vocatiuos.

Præterea ſciendum, quod Genitiuus pluralium huius primæ pariter & ſecunde declinationis circunflectitur in ultima. Nota quòd in ης deſinentia nomina huius declinationis ſi à uerbo ſint, aut τ habeant, in α faciunt Vocatiuum, ut propheta ò propheta, ciuis ò ciuis, perſes ò perſa.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio æquiſyllabarum in Fœmini

λυκοῖς, καὶ ἀεὶ ἰσοσύλλαβος, δηλονότι πάντων, τῶν εἰς α· ἢ εἰς η, ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων, ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ας, ἢ εἰς ης· καὶ ἡ δοτικὴ, εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ· καὶ ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ἡ μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαίᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα· τὼ μαία, τοῖν μαίαιν, ὦ μαία· αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας· ὦ μαῖαι.

ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα· τὼ μούσα, τοῖν μούσαιν, ὦ μούσα. αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν, τιμὴν, ὦ τιμή· τὼ τιμὰ, τοῖν τιμαῖν, ὦ τιμά· αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί.

σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς δευτέρας κλίσεως, ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ α, ἢ μετὰ τοῦ ρ, τηρεῖ αὐτὸ τὸ α· καὶ ἐπὶ γενικῆς· οἷον μαῖα μαίας· ἡμέρα ἡμέρας. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α σύμφωνον ἄλλο ἔχει, εἰ μὲν δ, ἢ θ εἴη. εἰς ας ποιεῖ τὴν γενικὴν, λήδα λήδας κισσαίθα κισσαίθας· εἰ δὲ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, εἰς η, αὐτὸ τὸ α, τρέπει, οἷον μοῦσα μούσης, δίψα δίψης· γλῶττα γλώττης, θάλασσα θαλάσσης.

τρίτη κλίσις τῶν ὀνομάτων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, καὶ ἀεὶ ἰσοσύλλαβος, δηλονότι τινῶν τῶν εἰς ως· διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, καὶ τῶν εἰς ων, ληγόντων διὰ τοῦ ω μεγάλου οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ εἰς ω μέγα, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ων μέγα,

nis & ipſa æquiſyllaba, uidelicet omnium in α aut in η deſinentium fœmininorum nominum, quorum genitiuus in ας uel in ης, & datiuus in ᾳ uel ῃ, & acuſatiuus in ν cum uocali Nominatiui deſinit.

Maia,maiæ,maiæ,maian,ò maia. Dualis, *Maiæ maiarum,& maiis,ò maiæ.* Pluralis,*Maiæ,maiarum. maiis,maias,ò maiæ.*

Muſa,muſæ,muſæ,muſan,ò muſa,
Dualis, *muſæ muſarum, & muſis, ò muſę.* Pluralis, *muſę, muſarum, muſis muſas, ò muſę.*

Honor,*honoris,honori,honorem,ò honor.* Dual. *honores,honorum,& honoribus, ò honores.* Plural. *honores,honorum,honoribus,honores,ò honores.*

Nota *in hac ſecunda declinatione, quæ quidem purum habent α, aut cum ρ ſeruant ipſum α etiam in* Genitiuo,*ut maia maię,dies diei.*

Quę *uerò ante α conſonantem aliam habent, ſi quidem δ aut θ fuerit, in ας faciunt genitiuum, leda ledæ, nomen capræ.* Si *uero aliam conſonantem habent, in η ipſum α mutant,ut muſa muſæ, ſitis, ſitis, lingua lingue,mare maris.*

Tertia *declinatio nominis eſt in maſculinis & fœmininis & neutris,etiam ipſa æquiſyllaba, uidelicet quorundam in ως per ω magnum deſinentium maſculinorum & fœmininorum, & in ων deſinentium per ω magnum neutrorum, quorum genitiuus & datiuus in ω magnum,& accuſatiuus in ων magnum*

δηλονότι εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ὁ μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ, τὸν μενέλεων, ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεων, ὦ μενέλεω. οἱ μενέλεῳ, τῶν μενέλεων, τοῖς μενέλεως τοὺς μενέλεως, ὦ μενέλεῳ.

ἡ ἅλως τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. τὰ ἅλω, ταῖν ἅλων, ὦ ἅλω. αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ.

τὸ εὔγεων. τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων. τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεῳν, ὦ εὔγεω. τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεως, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

τετάρτη κλίσις.

τετάρτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἔτι καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι, καὶ ἰσοσύλλαβος, δηλονότι πάντων τῶν εἰς ος, διὰ τοῦ ο μικροῦ ληγόντων ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ τῶν εἰς ον. ληγόντων οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν, ὧν πάντων ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ω, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τὸν λόγον, ὦ λόγε, καὶ ὦ λόγος. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν, ὦ λόγω. οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖς λόγοις, τοὺς λόγους, ὦ λόγοι.

ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὲ, καὶ ὦ ὁδὸς. τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.

τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τῷ ξύλῳ, τὸ ξύλον, ὦ ξύλον. τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

πέμπτη κλίσις.

uidelicet in υ cum uocali nominatiui deſinit.

Menelaus,menelai, menelao, menelaum, ò menelae. Dual.menelai, menelaorum, & menelais, ò menelai. Plural.menelai, menelaorum, menelais, menelaos,ò menelai.

Area,areæ,areæ,aream,ò area. Dual. areæ, arearum,& areis,ò areæ. Plural. areæ,arearum. areis,areas,ò areæ.

Ferax, feracis, feraci, ferax, ò ferax. Dualis. feracia, feracium,& feracibus,ò feracia. Pluralis. feracia,feracium,feracibus,feracia,ò feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio nominis eſt, & ipſa in tribus generibus, & æquiſyllaba, uidelicet omnium in os per o paruum deſinentium maſculinorum & fœmininorum,& in on deſinentium neutrorum, præter comparatiua, quorum omnium genitiuus in ου, datiuus in ῳ, & accuſatiuus in υ cum uocali nominatiui deſinit.

Sermo,ſermonis,ſermoni, onem,ò ſermo,& ò ſermo. Dual.ſermones,ſermonum,& onibus, ones. Plural.ones, onum,onibus,ones,ò ſermones.

Via,uiæ,uiæ,uiam,ò uia,& ò uia. Dual. uiæ,uiarum,& uijs, ò uiæ. Pluralis,uiæ, uiarum, uijs, uias,ò uiæ.

Lignum,ligni,ligno,lignum,ò lignum. Dualis ligna,lignorum,& lignis,ò ligna. Plural. ligna, lignorum,lignis,ligna,ò ligna.

Quinta declinatio.

καὶ αὗται μὲν αἱ τέσσαρες ἰσοσύλλαβοι, ἡ πέμπτη δὲ καὶ περιττοσύλλαβός ἐστι, καὶ αὕτη ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι, δηλονότι πάντων τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων ὀνομάτων, ὧν πάντων ἡ γενικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι, ἡ αἰτιατικὴ εἰς α, λήγει.

ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἴαν καὶ ὁ αἴας. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ αἴαντε. οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες.

ὁ θόας, τοῦ θόαντος, τὰ εἰς ας, καθαρὸν ὀνόματα ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα μακροκατάληκτα διὰ τοῦ ντ, κλίνεται, οἷον τὰ ἄνω.

ὁ λάχης τοῦ λάχητος. ὁ κέβης τοῦ κέβητος. τὰ εἰς ης ἰαμβικὰ μὴ ἔχοντα τὸ τ, πρὸ τοῦ ης, εἰς τος ποιεῖ τὴν γενικήν.

ὁ πάρις τοῦ πάριδος, τῷ πάριδι, τὸν πάριδα καὶ πάριν, ἡ κλητική, ὦ πάρι.

ὁ ἄδωνις τοῦ ἀδώνιδος, τὰ εἰς ις, κύρια, διὰ τοῦ δος κλίνεται, οἷον τὰ ἄνω· ἰωνικῶς δὲ, χωρὶς τοῦ δ, οἷον πάριος, ἀδώνιος.

ὁ βότρυς τοῦ βότρυος. ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος. τὰ εἰς υς. εἰ μὲν τριγενῆ εἰσιν, οἷον ἡδὺς ἡδεῖα ἡδὺ, διὰ τοῦ εος κλίνεται. εἰ δὲ μονογενῆ, διὰ τοῦ υος, πλὴν τοῦ πῆχυς πήχεως, πέλεκυς πελέκεως, ἔγχελυς ἐγχέλεως, ἃ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς κλίνεται.

ὁ ἱδρὼς τοῦ ἱδρῶτος, ὁ γέλως τοῦ γέλωτος. ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος. τὰ εἰς ως, ἀρσενικὰ βαρύτονα, εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγεται, διὰ τοῦ τος κλίνεται. εἰ δὲ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, τὰ

Et hæ quidem quatuor ſunt æquiſyllabę, quinta uerò & in æquiſyllaba eſt, & ipſa in tribus generibus, uidelicet omnium inæquiſyllabicè declinatorum nominum quorum omnium genitiuus in os, datiuus in i, accuſatiuus in a deſinit.

Aiax aiacis aiaci, aiacem, ò aiax.

Dual. aiaces, aiacum & aiacibus, ò aiaces.

Plural. aiaces aiacum aiacibus aiaces ò aiaces.

Thoas thoantis. In as purum nomina maſculina diſſyllaba grauitona ultima longa deſinentia, per nt declinantur, ut ſupra dicta.

Laches lachetis, Cebes cebetis. In ης iambica, non habentia τ ante ης, in τος faciunt genitiuum.

Paris, paridis, paridi, parida, & parim, uocatiuus o pari.

Adonis adonidis. In ις propria per δος declinantur, ut ſupra dicta, Ionicè uerò abſque δ, ut paridis, adonidis.

Botrus botri, ſuauis ſuauis. In υς, ſi trium generum ſint, ut ſuauis ſuauis, ſuaue, per εος declinantur: ſi uerò unius generis, per υος. pręter cubitus cubiti, ſecuris ſecuris, anguilla anguillæ, quæ per ω magnum Atticè declinantur.

Sudor ſudoris, riſus, riſus, heros herois. In ως grauitona maſculina ſi quidem breui in penultima deſinant, per τος declinantur: ſi uerò longa in penultima deſinant per ος purum. Acutitona quæ ſu

δὲ ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ ωτος.

ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος, ὁ εἷς τοῦ ἑνός. τὰ εἰς εις, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ ντ, κλίνεται. τὰ δὲ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ ν, οἷον εἷς ἑνὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, οὐδεὶς οὐδενὸς.

ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, τὸν βόα, καὶ βοῦν, ὦ βοῦ.

ὁ ποῦς, τοῦ ποδὸς, ὦ ποῦς. ὁ παῖς, τοῦ παιδὸς. τὰ εἰς ους ἁπαθῆ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, κλίνεται. πλὴν ποῦς, τοῦ ποδὸς.

ὁ ἕλμινς, τοῦ ἕλμινθος, ὁ τίρυνς, τοῦ τίρυνθος. πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμφωνα λῆγον, διὰ δύο συμφώνων κλίνεται, πλὴν τοῦ ἅλς ἁλός.

ὁ θώραξ, τοῦ θώρακος. ὁ ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος τὰ εἰς αξ, διὰ τοῦ κ, κλίνεται, εἰ μὴ ἀπὸ ῥήματος, εἰς ζω, λήγοντος εἴη. τότε γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται.

ὁ μύρμηξ, τοῦ μύρμηκος. ὁ βουπλὴξ, τοῦ βουπλῆγος τὰ εἰς ηξ βαρύτονα ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ, κλίνεται, τὰ δὲ σύνθετα, καὶ ὀξύτονα, διὰ τοῦ γ.

ὁ πέρδιξ, τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος. τὰ εἰς ιξ διὰ τοῦ κ, κλίνεται, εἰ μὴ τὸ ῥῆμα, εἰς ζω, ἔχει. τότε γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται.

ὁ δοίδυξ, τοῦ δοίδυκος. ὁ ὄνυξ τοῦ ὄνυχος. τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, καὶ τὰ διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, διὰ τοῦ κ, κλίνεται, φρὺξ ὅμως διὰ τοῦ γ, οἷον φρυγός.

ὁ βὼξ, τοῦ βωκός. ὁ σκὼψ, τοῦ σκωπός. τὰ εἰς ωξ. ἁπλᾶ, διὰ τοῦ κ, πλὴν τοῦ ῥὼξ ῥωγός.

ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος. ὁ μώλωψ, τοῦ μώλωπος. ὁ γύψ, τοῦ γυπός. τὰ εἰς ψ, διὰ τοῦ π,

pra unam ſunt ſyllabam, per ωτος.

Gratioſus gratioſi, unus unius. In εις quæ ſupra unam ſunt ſyllabam, per ντ declinantur. Monoſyllaba uerò per n, ut unus, unius, & quæ ex ipſo ſunt, nullus, nullius.

Bos, bouis, bouem & bouem, o bos.

Pes, pedis, ò pes. puer, pueri.

In ους impatibilia per purum ος declinantur, præter pes pedis.

Tinea tineæ, tiryns tirynthis. Omne nomen in duas conſonantes deſinens, per duas conſonantes declinantur, præter ſal ſalis.

Thorax thoracis, rapax rapacis. In αξ per κ declinantur, niſi à uerbo in ζω deſinente fiant, tunc enim per γ declinantur.

Formica formicę. ſtimulus ſtimuli. In ηξ grauitona ſimplicia per κ declinantur, compoſita uerò & acutitona per γ.

Perdix perdicis, cicada cicadæ. In ιξ per κ declinantur niſi uerbum in ζω habeat, tunc enim per γ declinatur.

Cocleare coclearis, unguis unguis. In υξ natura longa deſinentia in penult. & quæ per duas conſonantes efferuntur, per κ declinantur. Phrix tamen per γ phrygis.

Boca bocæ, lepus leporis. In ωξ ſimplicia per κ, præter rupes rupis.

Cyclops cyclopis. uibex uibicis, uultur uulturis. In ψ, per π

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

κλίνονται, πλὴν τοῦ ἄραψ ἄραβος· λὶψ λιβὸς· κὶνυψ κίνυφος πόλις.

ὁ ἀλκμὰν τοῦ ἀλκμᾶνος· ὁ παιὰν, τοῦ παιᾶνος· τὰ εἰς αν, ὀξυνόμενα, προσθέσει τοῦ ος κλίνεται.

ὁ ἕλλην τοῦ ἕλληνος· ὁ ποιμὴν, τοῦ ποιμένος. τὰ εἰς ην, εἰ μὲν ὀξύτονα εἴη, μὴ ἔχοντα τὸ μ, προσθέσει τοῦ ος, κλίνονται, οἷον σωλὴν σωλῆνος, πλὴν τοῦ αὐχὴν αὐχένος.

ὅσα δὲ τὸ μ, ἔχει, τρέπει τὸ η, εἰς ε οἷον ποιμὴν ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν μηνός. εἰ δὲ βαρύτονα εἴη καὶ μονογενῆ, τὸ η ἔχει ἀντὶ τῆς γενικῆς, οἷον ἕλλην ἕλληνος· ὅσα δὲ τὸ οὐδέτερον ἔχει, διὰ τοῦ ενος κλίνεται, οἷον τέρην τέρενος.

ὁ δελφὶν δελφῖνος.

ὁ φόρκυν τοῦ φόρκυνος, τὰ εἰς ιν, καὶ υν προσθέσει τοῦ ος, ποιεῖ τὴν γενικήν.

ὁ λέων τοῦ λέοντος. ὁ θέων τοῦ θέωνος· ὁ σαρπηδὼν τοῦ σαρπηδῶνος, ὁ ποσειδῶν τοῦ δῶνος· ὁ ξενοφῶν τοῦ ξενοφῶντος· ὁ κοιτὼν τοῦ κοιτῶνος, ὁ ἀγὼν τοῦ ἀγῶνος· ὁ χειμὼν τοῦ χειμῶνος· τὰ εἰς ων, βαρύτονα, εἰ μὲν παρώνυμα, διὰ τοῦ ωνος. κλίνεται οἷον κικέρων κικέρωνος· τὰ δὲ ῥηματικὰ ἢ κοινὰ τῷ γένει, διὰ τοῦ ονος κλίνονται, οἷον φιλήμων φιλήμονος· βελτίων βελτίονος, σώφρων σώφρονος. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ αινα, διὰ τοῦ ντ, κλίνονται· οἷον θεράπων θεράποντος, ὅτι θεράπαινα. πλὴν τοῦ λάκων λάκωνος. οὐ ὅμως ἐστὶ λάκαινα. τὰ εἰς ων, ὀξύτονα, εἰ μὲν περισπώμενα εἴη, διὰ τοῦ ωντος, κλίνεται. οἷον ξενοφῶν ξενοφῶντος. πλὴν τοῦ

declinantur, præter arabs arabis, libs libis, cinyps cinyphis urbs.

Alcman alcmanus, Pæan pæanis. In αν ultima acuta, additione ος declinantur.

Græcus græci, paſtor paſtoris.

In ων ſi quidem acutitona ſint non habentia μ additione ος declinantur, ut canalis canalis, præter ceruis ceruicis.

Quæ uero μ habent, mutant η in ε, ut paſtor paſtoris, prætet menſis menſis: ſi uerò grauitona ſint & unius generis, ν habent in genitiuo, ut græcus græci, quæ autem neutrum habent, per ενος declinantur, ut tener teneri.

Delphin delphinis.

Phorcyn phorcynos. In ιν & υν, additione ος faciunt genitiuum.

Leon leonis, Theon theonis, Sarpedon ſarpedonis, Neptunus neptuni, Xenophon xenophontis, ſtratum ſtrati.

Certamen certaminis, hyems hyemis. In ων grauitona, ſi quidem à nominibus deducta ſint, per ωνος ut Cicero ciceronis: uerbalia uerò, aut genere communia per ονος declinantur, ut Philemon philemonis, melior melioris. temperatus temperati. Habentia autem fœminina per ουνα per ντ declinantur, ut famulus famuli, quod famula hinc fiat præter lacon laconis, cuius tamen eſt lacæna. In ων acutitona ſiquidem circunflexa ſint, per ωντος declinantur, ut Xenophon xenophontis, præter

ποσειδῶν ποσειδῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος. τὰ δὲ μὴ πε-
ρισπώμενα, καὶ εἰς δων, λήγει, διὰ τοῦ ωνος. κλίνεται
οἷον σαρπηδὼν, σαρπηδῶνος. πλὴν τοῦ σιδὼν σιδῶ-
νος. τὰ δὲ πελεκτικὰ εἴη, ἢ ὡς πελεκτικὰ διὰ τοῦ
ωνος, κλίνεται, οἷον κοιτὼν, κοιτῶνος. ἀγὼν, ἀγῶνος.

ὁ ἴβηρ, τοῦ ἴβηρος. ὁ λυτὴρ, τοῦ λυτῆρος. ὁ αἰθὴρ
τοῦ αἰθέρος. ὁ ἀὴρ τὸ ἀέρος, τὰ εἰς ηρ τὰ μὲν τὸ τ' ἔχει,
διὰ τοῦ ηρος κλίνεται, πλὴν ἀστὴρ ἀστέρος. πατὴρ
πατέρος τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ τ, διὰ τοῦ ερος. οἷον, ἀ-
νὴρ ἀνέρος. ὃ καὶ ἀνδρὸς λέγεται. πλὴν σπινθὴρ
σπινθῆρος. ἴβηρ ἴβερος.

ὁ νέστωρ τοῦ νέστορος. ὁ ἕκτωρ τοῦ ἕκτωρος. τὰ εἰς
ωρ βαρύτονα, διὰ τοῦ ορος, κλίνεται, οἷον νέστωρ νέ-
στορος, πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ λ, ἢ τὸ μ, ἃ διὰ τοῦ ω-
ρος. οἷον κέλωρ κέλωρος. τέκμωρ, τέκμωρος, καὶ
τῶν ῥωμαϊκῶν ἀξιωμάτων, οἷον δικτάτωρ δικτά-
τωρος, πραίτωρ πραίτωρος.

θηλυκὰ ὀνόματα,

ὁ φυγὼν, τῆς φυγόνος, τῇ φυγόνι, τὴν φυγόνα,
ὦ φυγόν. τὼ φυγόνε τοῖν φυγόνοιν, ὦ φυγόνε. αἱ
φυγόνες, τῶν φυγόνων, ταῖς φυγόσι, τὰς φυγόνας
ὦ φυγόνες. ἡ φήρων τῆς φήρωνος. ἡ μήκων τῆς μή-
κωνος. τῶν εἰς ων, θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ο
μικροῦ κλίνονται, τὰ δὲ βαρύτονα, διὰ τοῦ ω μεγά-
λου ὁμοίως τὰ ἐπὶ πόλεων. οἷον σιδὼν σιδῶνος.

ἡ αὔλαξ τῆς αὔλακος. ἡ αἲξ τῆς αἰγὸς ἡ πίδαξ
τῆς πίδακος. τὰ εἰς ξ, θηλυκὰ μετὰ τοῦ φωνήεντος,
διὰ τοῦ κ, κλίνονται, πλὴν τὰ μονοσύλλαβα. οἷον
στὺξ, στυγὸς, πρὸιξ ὁμῶς διὰ τοῦ, προικός.

Neptunus neptuni, & pauo pauonis. Quod ſi non circunflexa in δων deſinant, per ωνος declinantur, ut Sarpedon ſarpedonis, præter ſidon ſidonis: ſin uerò fuerint collectiua, aut quaſi collectiua per ωνος declinantur, ſtratum ſtrati, certamen certaminis.

Iber iber, peluis peluis, æther ætheris, aer aeris. In ηρ ſi τ habeant, per ηρος declinantur, præter aſtrum aſtri, pater patris: non habentia uero τ, per ερος, ut uir uiri, quod & uiri dicitur, præter ſcintilla ſcintillæ, iber iberis.

Neſtor neſtoris, hector hectoris. In ων grauitona per ορος declinantur, præter habentia λ aut μ, quæ per ωρος, ut uox bellica uocis bellicæ, ſignum ſigni, & præter Romanos magiſtratus, ut dictator dictatoris, peætor prætoris.

Fœminina nomina.

Turtur, turturis, turturi, turturem, ò turtur. Dual. turtures, turturum, & turturibus, ò turtures. Plu. turtures, turturum, turturibus, turtures, ò turtures. Columba columbæ, papauer papaueris. Fœmininorum, in ων quædam quidem acutitona per o paruum declinantur, quædam uerò grauitona per ω magnum, ſimiliter nomina urbium, ut ſidon ſidonis.

Sulcus ſulci capra capræ, fons fontis, dos dotis. In ξ fœminina cum uocali per κ declinantur, præter monoſyllaba, ut ſtyx ſtigis, dos tamen per κ, dotis.

ἡ σφὶγξ τῆς σφιγγός· ἡ σάλπιγξ τῆς σάλπιγγος· ἡ σὰρξ τῆς σαρκός·

τὰ εἰς ξ μετὰ συμφώνου, ἃ μὲν τὸ γ ἔχει, διὰ τοῦ γ κλίνεται· ἃ δὲ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, διὰ τοῦ κ.

ἡ μήτηρ, τῆς μητέρος, ὦ μῆτερ. ἡ θυγάτηρ τῆς θυγατέρος, ὦ θύγατερ. τὰ εἰς ηρ, θηλυκὰ, διὰ τοῦ ερος κλίνεται. μητρὸς δὲ καὶ θυγατρὸς κατὰ συγκοπὴν λέγονται.

ἡ λαμπὰς τῆς λαμπάδος. ἡ ῥοιὰς τῆς ῥιάδος. τὰ εἰς ας, θηλυκὰ, διὰ τοῦ αδος· οἷον μονὰς αδος.

ἡ φιλότης τῆς φιλότητος, ἡ κακότης τῆς κακότητος· τὰ εἰς της θηλυκὰ, διὰ τοῦ τητος κλίνεται.

ἡ μῆνις τῆς μήνιδος· ἡ νεᾶνις τῆς νεάνιδος· τὰ εἰς ις, μακρᾷ παραλήγοντα, διὰ τοῦ ιδος κλίνεται.

ἡ πίτυς τῆς πίτυος. ἡ χλαμὺς τῆς χλαμύδος. τὰ εἰς υς, βαρύτονα, διὰ τοῦ υος κλίνεται, τὰ δὲ ὀξύτονα, διὰ τοῦ υδος, πλὴν ἰλὺς ἰλύος.

περὶ τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

τὸ βῆμα τοῦ βήματος. τὸ δῶμα τοῦ δώματος. τὸ σχῆμα τοῦ σχήματος. τὸ δόμα τοῦ τος, τὰ εἰς α, λήγοντα οὐδέτερα ἀπαθῆ, ὧν μ. παραλήγεται, καὶ διὰ τοῦ τος, κλίνεται.

τὸ μέλι τοῦ μέλιτος. τὰ εἰς ι, λήγοντα οὐδέτερα μονογενῆ ἑλληνικὰ, διὰ τοῦ τος κλίνονται.

τὸ πῶυ εος. τὸ γόνυ υος. τὸ δόρυ υος. τὰ εἰς υ, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τοῦ εος· εἰ δὲ βραχείᾳ, διὰ τοῦ υος· γόνυ γένυος, δόρυ δόρυος, καὶ γουνὸς καὶ δουρὸς, κατὰ μετάθεσιν λέγεται.

τὸ δέλεαρ τοῦ ατος. τὸ ἔαρ τοῦ ἔαρος. τὸ ἕλωρ τοῦ

Spinx ſphingis, tuba tubæ, caro carnis.

In ξ cum conſonante, ſiquidem γ habeant, per γ declinantur, ſi uerò aliam conſonantē habeant, per κ.

Mater matris, ò mater, filia filiæ, ò filia. In ηρ fœminina per ερος declinantur, matris uerò & filiæ, per ſyncopen dicuntur.

Lampas lampadis ternio ternionis.

In ας fœminina per αδος, ut unio unionis.

Amcitia amicitiæ, malitia malitiæ.

In της fœminina per τητος declinantur.

Ira iræ, puella puellæ,

In ις longa, in penul. deſinentia per ιδος declinantur.

Pinus pini, chlamys chlamydis.

In υς grauitona per υος declinantur, acutitona uerò per υδος, præter limus limi.

De nominibus neutris.

Tribunal tribunalis, domus domus, figura figuræ, domus domus. In α deſinentia neutra impatibilia. μ in penultima deſinunt, & per τος declinantur.

Mel mellis. In i deſinentia neutra unius generis græca per τος declinantur.

Grex gregis, genu genu, haſta haſtæ. In υ ſi longa, in penultima deſinant per εος, ſin breui per υος genus genu, haſta haſtæ, & genu & haſtæ per metatheſin dicuntur,

Eſca eſcæ, uer ueris, locatio

ρος. τὸ ἧπαρ τοῦ ἥπατος. τὰ εἰς ρ, οὐδέτερα, εἰς ρος. ποιεῖ τὴν γενικὴν, πλὴν τινῶν ἑτεροκλίτων. φρέαρ τοῦ φρέατος, δέλεαρ ατος, ὕδωρ ατος, ἧπαρ ατος.

τὸ βέλος τοῦ βέλεος. τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος.

τὸ φῶς, τοῦ φωτὸς, τῷ φωτὶ, τὸ φῶς, ὦ φῶς. τὼ φῶτε, τοῖν φωτοῖν, ὦ φῶτε, τὰ φῶτα, τῶν φωτῶν, τοῖς φωτὶ. τὰ φῶτα, ὦ φῶτα, τὸ οὖς τοῦ ὠτός.

τὸ κρέας τοῦ κρέατος, τὸ γῆρας τοῦ γήρατος.

περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς πέμπτης καὶ περιττοσυλλάβου κλίσεως, ὅτι τὰ εἰς ις, διὰ τοῦ ι, ἢ διὰ τοῦ υ, λήγοντα ὀνόματα, εἰ μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ος, κλίνοιντο, καί τοι περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ὅμως τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν, ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ ἔχει· οἷον ὄφις, ὄφιος, ὄφιν. ἡ λέξις, λέξιος, λέξιν. ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, βότρυν. ἡ πίτυς, τῆς πίτυος, πίτυν. ἐπεὶ καθόλου, ἐξέλιπεν ἡ χρῆσις τῶν εἰς α, αἰτιατικῶν. ἐφ' ὧν ἐστὶν ἡ γενικὴ εἰς ος· καθαρὸν, διχρόνῳ παραληγομένη καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων μὲν δὲ ὡσαύτως, οἷον ὁ ἡδὺς τοῦ ἡδέος, τὸν ἡδύν. ἡ ἰλὺς, τῆς ἰλύος, τὴν ἰλύν.

εἰ δὲ μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἀλλὰ μετὰ συμφώνου κλίνοιντο, εἰ μὲν ὀξύτονα εἴη, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς περιττοσυλλάβου κλίσεως, περιττοσύλλαβον εἰς α· καὶ αὐτὰ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν, οἷον κρηπὶς κρηπῖδος κρηπῖδα. χλαμὺς χλαμύδος χλαμύδα. εἰ δὲ βαρύτονα εἶεν, οὐ μόνον περιττοσύλλαβον εἰς α, ἀλλὰ καὶ ἰσοσύλλαβον εἰς ν, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν, ὁ πάρις, τοῦ πάριδος, τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὁμοίως, ἡ μῆνις, μήνιδος, μήνιδα καὶ μῆνιν. ἔπηλυς, ἐπή-

λυδος

locationis,hepar hepatis. In ρ *neutra in* ρος *faciunt genitiuum,præter heteroclita quædam , puteus putei,eſca eſcæ,aqua aquæ,hepar hepatis.*

Telum *teli,murus muri.*

Lumen *luminis lumini lumen , ò lumen.* Dual. *lumina luminum & luminibus lumina.*Plural. *lumina luminum luminibus lumina,ò lumina.auris auris.*

Caro *carnis, ſenectus ſenectutis.*

De Accuſatiuo.

Nota *in hac* *quinta* *& inæquiſyllaba declinatione quòd in* ις *aut* per *v deſinentia nomina,* *ſi per* *os , purum declinentur:* *quanuis inæquiſyllabicè declinentur,tamen accuſati.in v æquiſyllabum nominatiuo habent , ut ſerpens ſerpentis ſerpentem,dictio dictionis ctionē,*botrus botri,botrum,*pinus pinus pinum.* Quando omnino *exoleuit uſus accuſatiuorum in* α, *in quibus eſt genitiuus in os purum,ancipiti in penult.deſinens.* Et *in acutitonis ſimiliter,* *ut ſuauis ſuauis ſuauem.* *limus limi limum, quòd ſi non per purum os,* *ſed cum conſonante declinentur, ſiquidem acutitona ſint , iuxta curſum inæquiſyllabæ declinationis,* *inæquiſyllabum in* α *& ipſa habent accuſatiuum,* *ut crepida crepidæ crepidam,chlamys chlamydis chlamydem.* Sin *uerò grauitona ſint,non ſolum inæquiſyllabum in* α *, uerum & æquiſyllabum in v habent accuſatiuum,* Paris *paridis paridem & parin.* Similiter *ira iræ iram & iram.* Aduena *ade-*

λυδος, ἐπήλυδα καὶ ἔπηλυν ἑκατέρου γένους.

περὶ τῆς κλητικῆς.

σημείωσαι περὶ τῶν κλητικῶν, ὅτι καθόλου μὲν αἱ ἀττικαὶ τὰς ἁπλᾶς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.

καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων δὲ καθόλου ἡ αὐτή ἐστιν ὀρθὴ καὶ κλητική.

χωρὶς δὲ τούτων, τὰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλινόμενα εἰ μὲν εἰς ας, λήγει, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως ἔχει ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικήν.

ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ης ἰσοσυλλάβως κλινόμενα. ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς πρώτης κλίσεως ἔχει, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη παρηγμένα, ἢ τὸ τ, ἔχοι, ἢ ἐθνικὰ εἴη, καὶ ἀποβολὴν τοῦ σ, ποιεῖ τὴν κλητικήν. εἰ γάρ τι τῶν εἰρημένων εἴη, εἰς α ποιεῖ τὴν κλητικήν.

τὰ δὲ εἰς α, καὶ εἰς η λήγοντα θηλυκά, ὡς ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως ἔχει, καὶ τὰ εἰς ως, ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης κλίσεως τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν. ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἀττικά.

τά γε μὴν εἰς ος, διὰ τοῦ ο μικροῦ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, ὡς ἐπὶ τῆς τετάρτης κλίσεως ἔχει, εἰς ε ποιεῖ τὴν κλητικήν.

τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ὡς ἐπὶ τῆς πέμπτης τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τῶν σημειουμένων κανόνων πέντε.

τὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, καὶ μὴ διφθόγγῳ παραλη γόμενα ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποβολῇ τοῦ τος, ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον αἴαντος ὦ αἶαν, τοῦ χαρίεντος ὦ χαρίεν

τὰ εἰς α ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ος, ποιεῖ τὴν

uenæ, aduenam & aduenam utriuſque generis.

De Vocatiuo.

Nota de Vocatiuis quòd in uniuerſum Attici eoſdem habent nominatiuos & uocatiuos.

Et in neutris generatim idem eſt nominatiuus & Vocatiuus.

Extra uerò hæc, æquiſyllabicè declinata ſi in as deſinunt, ut in prima declinatione habent, abiectione σ faciunt uocatiuum.

Similiter autem & in ης æquiſyllabicè declinata, ut in eadem prima declinatione habent, niſi à uerbo ſint deducta, aut τ habeant, aut gentilia ſint, per abiectionem σ faciunt uocatiuum. Si enim quicquam dictorum ſit, in α faciunt uocatiuum.

In α uero & η deſinentia fœminina, ut in ſecunda declinatione habent, & in ως maſculina & fœminina per ω magnum, ut in tertia declinatione eundem habent nominati. & uocati. Hæc uerò ſunt Attica.

In os autem per o paruum maſculina & fœminina, ut in quarta declinatione habent, in ε faciunt uocatiuum.

Inæquiſyllabicè uerò declinata, ut in qninta eundem habent nominatiuum & uocatiuum præter notatos canones quinque.

Declinata per ντ & non diphthongo deſinentia in penultima, a Genitiuo abiectione τος faciunt Vocatiuum, ut Aiax ò aiax, gratioſus ò gratioſe.

Deſinentia in immutabilem grauitona abijcientia à Genitiuo ultimam os faciunt

κλητικήν. οἷον ἕλληνος ὦ ἕλλην, ἕκτορος ὦ ἕκτωρ

τὰ εἰς ης, διὰ τοῦ εος, εἰς ους, κατὰ συναίρεσιν ἔχοντα. τὴν γενικὴν εἰς, ους, ποιεῖ τὴν κλητικὴν καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, εἰ σύνθετά εἰσι καὶ βαρύτονα, οἷον ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος καὶ σθένους ὦ ὀσθενες.

τὰ εἰς σ, λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἢ μετὰ τοῦ υ, ἀποβολῇ τοῦ σ, ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον παῖς παῖ. βοῦς ὦ βοῦ. μάντις ὦ μάντι. πούς δὲ ὦ πούς ποιεῖ.

τὰ εἰς ω, καὶ εἰς ως, θηλυκὰ, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, κατὰ συναίρεσιν ους, περατοῦται, εἰς οι, ποιεῖ τὴν κλητικὴν οἷον σαπφὼ σαπφόος καὶ φοῦς ὦ σαπφοῖ

τάγε μὴν παρὰ ταῦτα εἰς ης, διὰ τοῦ η, ἢ εἰς ως, διὰ τοῦ ω, μεγάλου. διὰ τοῦ τος, ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, καὶ τὰ εἰς διπλοῦν, ἢ εἰς ἀμετάβολον, ἢ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ παρὰ τὰ εἰρημένα πέντε, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ἄνερ μέντοι καὶ πάτερ καὶ σῶτερ καὶ δᾶερ λέγεται.

περὶ τῶν πληθυντικῶν δοτικῶν.

σημείωσαι περὶ τῶν δοτικῶν τῶν πληθυντικῶν τῆς πέμπτης κλίσεως, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι, ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὡς αὐτὴ τῆς περιττοσυλλάβου κλίσεως ἔχει, πρὸ τοῦ ι, δεχομένη τὸ σ, ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον πίτυϊ πίτυσι, ἁλὶ ἁλσί. παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα δηλονότι τὸ δ, καὶ ν, καὶ τὸ τ, οἷον αἴαντι αἴασι, φιάδι φίασι, γέλωτι γέλωσι. ὃ δὲ οὐ σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ ι, καὶ τὸ υ, πρὸ τοῦ σ, προσλαβοῦσα, εἰ καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦτ' ἔχει ἐν δι-

Vocatiuum,ut gæcus ò græce,hector ò hector.

In ης per εος, in us per ſinæreſim habentia genitiuum, in ες faciunt Vocatiuum & traducunt tonum, ſi compoſita ſint grauitona, ut Demoſthenes demoſthenis et moſthenis,ò demoſthenes.

In σ deſinentia cum diphthongo aut cum ι uel cum υ, abiectione σ faciunt uocatiuum, ut puer ò puer, bos ò bos, uates ò uates: pes uerò ò pes facit.

In ω & in ως fœminina, quorum genitiuus per oos, per ſynereſim in ους deſinit, in οι faciunt uocatiuum,ut ſappho ſapphus & ſapphus, ò ſappho.Porrò præter hæc,in ης per η, & in ως per ω magnum, per τος aut purum os, aut in duplicem,aut in immutabilem, aut in duas conſonantes deſinentia, & omnino omnia præter prædicta quinque,eundem habent accuſatiuum & uocatiuum; uir tamen & pater & ſeruator & leuir dicitur.

De Datiuis pluralibus.

Nota de datiuis pluralium quintæ declinationis,quòd omnis Dati. ſingularium in ι pronunciatum deſinens, ut inæquiſyllaba declinatione habet, ante i ſuſcipiens σ facit Datiuum pluralium, ut pinui pinibus, ſali ſalibus, aſpernatusq; non potentia cum ipſa audiri elementa, uidelicet δ,ν, & τ ut Aiaci aiacibus,ternioni ternionibus,riſui riſibus. Quòd ſi non habeant conſonantem ante ι, υ ante σ accepta, ſi etiam nominatiuus habeat hanc in di-

φθόγγῳ, οἷον βοΐ βουσὶ, πηλεῖ πηλοῦσι, καὶ αὐξήσασα τὴν παραλήγουσαν ἐκτάσει διχρόνου, ἢ προσθήκῃ φωνήεντος οἰκείως ἔχοντος προστιθῶσαι, τῶν προειρημένων τῶν μὴ δυναμένων, σὺν αὐτῇ ἀκολουθῆσαι στοιχείων βραχυτέρα ἡ παραλήγουσα αὐτῆς καταλείποιτο τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, οἷον λέγοντι λέγουσι, ἅπαντι ἅπασι, χαρίεντι χαρίεσι. τὰ μὲν εἰς ξ, ἢ εἰς ψ, λήγοντα ὀνόματα, προσθέσει τοῦ ι, ἐν τῇ εὐθείᾳ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον κῆρυξ κήρυξι, κύκλωψ κύκλωψι.

αὗται μὲν οὖν αἱ ῥηθεῖσαι κλίσεις πέντε ἁπλαῖ εἰσὶ καὶ ἀσυναίρετοι. εἰσὶ δὲ ἕτεραι πέντε ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ περιττοσυλλάβου κλίσεως τῶν ἀσυναιρέτων κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι, καὶ τινὰς δὲ βραχείας διαφορὰς ἀπὸ τῆς κοινῆς ταύτης κλίσεως κατ᾽ Ἴωνας, καὶ ἀττικοὺς ἐμφαίνουσαι. αἳ δὴ καλείσθωσαν συνῃρημέναι, ὥστε λεγέσθω, ὅτι αἱ κλίσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶ δέκα, πέντε μὲν ἁπλαῖ καὶ ἀσυναίρετοι, πέντε δὲ συνῃρημέναι.

ἔστι τοίνυν συναίρεσις, δύο φωνηέντων συναλοιφὴ καὶ ἀμφοτέρων φυλαττομένων, οἷον δημοσθένεϊ δημοσθένει.

κρᾶσις δὲ δύο φωνηέντων συναλοιφὴ, καὶ ἀμφοτέρων ἀλλοιουμένων. οἷον δημοσθένεα δημοσθένη, ἢ τοῦ ἑνός· οἷον δημοσθένεος δημοσθένους. ὅμως θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται.

πρώτη κλίσις.

πρώτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσε-

phtongo,ut boui bobus,peleo peleis, & aucta penultima extenſione ancipitis, aut additione uocalis propriè potentis adponi, ſi, ſublatis non potentibus cum ipſa audiri elementis, breuior penultima relinquatur penultima aliorum caſuum, ut dicenti dicentibus, Aiaci aiacibus, gratioſo gratioſis. Porrò in ξ aut in ψ deſinentia nomina additione ι in Nominatiuo faciunt datiuum pluralium, ut præco præconibus, cyclops cyclopibus.

Hæ igitur dictæ declinationes quinque ſimplices ſunt & incontractæ. Sunt autem aliæ quinque à quinta & inæquiſyllaba declinatione incontractorum per ſynæreſin & craſin factæ, breues quaſdam differentias a communi hac declinatione ſecundum Iones & Atticos præ ſe ferentes, quæ ſanè uocentur contractæ. Dicatur igitur, quòd declinationes nominum ſint decem, quinque quidem ſimplices incontractæ, quinque uero contractæ.

Eſt igitur Sinæreſis duarum uocalium coniunctio & ambarum ſeruatarum, ut Demoſtheni Demoſtheni.

Craſis uerò duarum uocalium coniunctiò & ambarum uariatarum, ut Demoſthenem Demoſthenem aut unius, ut Demoſthenis Demoſthenis. Tamen altera pro altera accipitur.

Prima declinatio.

Prima declinatio contractorum eſt in maſcu-

νικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ης, διὰ τοῦ η, ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων, καὶ τῶν εἰς ου, ἢ ἐς ος, ληγόντων οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος, περιττοσύλλαβος οὖσα, εἰς οις, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεως καὶ δημοσθένους τῷ δημοσθένεϊ καὶ δημοσθένει, τὸν δημοσθένεα, καὶ σθένη, ὦ δημόσθενες καὶ ὦ σθένης· τὼ σθένεε καὶ δημοσθένη, τοῖν μοσθενέοιν, καὶ μοσθενοῖν, ὦ δημοσθένεε καὶ ὦ δημοσθένη. οἱ δημοσθένεες καὶ δημοσθένεις, τῶν δημοσθενέων καὶ μοσθενῶν, τοῖς δημοσθένεσι, τοὺς δημοσθένεας καὶ δημοσθένεις, ὦ δημοσθένεες καὶ ὦ δημοσθένεις.

ἡ ἀληθὴς, τῆς ἀληθέος, καὶ ἀληθοῦς, τῇ ἀληθέϊ καὶ ἀληθεῖ, τὴν ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, ὦ ἀληθὲς καὶ ὦ ἀληθής. τὼ ἀληθέε καὶ ἀληθῆ, τοῖν ἀληθέοιν καὶ ἀληθοῖν, ὦ ἀληθέε καὶ ὦ ἀληθῆ. αἱ ἀληθέες καὶ ἀληθεῖς τῶν ἀληθέων καὶ ἀληθῶν, ταῖς ἀληθέσι, τὰς ἀληθέας καὶ ἀληθεῖς, ὦ ἀληθέες καὶ ὦ ἀληθεῖς.

τὸ τεῖχος, τοῦ τείχεος καὶ τείχους, τῷ τείχεϊ καὶ τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. τὼ τείχεε καὶ τείχη, τοῖν τειχέοιν καὶ τειχοῖν, ὦ τείχεε καὶ ὦ τείχη. τὰ τείχεα καὶ τείχη, τῶν τειχέων καὶ τειχῶν, τοῖς τείχεσι. τὰ τείχεα καὶ τείχη, ὦ τείχεα καὶ ὦ τείχη.

τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς, τῷ ἀληθέϊ καὶ ἀληθεῖ, τὸ ἀληθὲς, ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε καὶ ἀληθῆ. τοῖν ἀληθέοιν καὶ ληθοῖν ὦ ἀληθέε καὶ ὦ ἀληθῆ. τὰ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, τῶν ἀληθέων καὶ ἀληθῶν, τοῖς ἀληθέσι, τὰ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, ὦ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ

linis & fœmininis, & neutris, uidelicet in ης per η deſinentium maſculinorum & fœmininorum, & in ες aut in ος deſinentium neutrorum, quorum genitiuus cum per εος inæquiſyllabicus ſit in ους æquiſyllabicè facit contractum.

Demoſthenes demoſthenis & demoſthenis, Demoſtheni & demoſtheni, demoſthenem & demoſthenem, ò demoſthenes & demoſthenes. Dual. *Demoſthenes & demoſthenes demoſthenum & ſthenũ et ibus & ibus, ò demoſthenes & ò demoſthenes.* Plural. *Demoſthenes et demoſthenes, demoſthenũ et demoſthenum, demoſthenibus, demoſthenes & demoſthenes, ò demoſthenes & demoſthenes.*

Vera uerae, & uerę, ueræ & uerę, ueram & ueram, ò uera & ò uera. Dual. uerę & ueræ uerarum & uerarum & ueris et ueris, ò ueræ & ò uerę. Plural. ueræ & uerę, uerarum & uerarum, ueris ueras & ueras, ò ueræ & ò ueræ.

Murus muri et muri. muro & muro, murum, ò mure. Dual. muri & muri, murorum & murorum, & muris & muris, ò muri & muri. Plural. muri & muri, murorum & murorum, muris, muros & muros, ò muri & ò muri.

Verum ueri & ueri, uero & uero, uerum, ò uerum. Dualis, uera & uera uerorum & uerorum, ueris & ueris, ò uera & uera. Pluralis, uera & uera, uerorum & uerorum ueris, uera & uera, ò uera & uera.

σημείωσαι ὅτι τὸ ε, καὶ τὸ ο, καὶ ἀνάπαλιν τὸ ο καὶ τὸ ε, εἰς τὴν ου, δίφθογγον κιρνᾶται· τὸ ε, καὶ ι, εἰς τὴν ει δίφθογγον. τὸ ε, καὶ τὸ α, ἐὰν μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν, εἰς η, ἀντὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἀντὶ τῶν οὐδετέρων δὲ εἰς η, τὰ δύο εε, ἀντὶ μὲν τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, εἰς η, ἀντὶ δὲ τῆς εὐθείας καὶ κλητικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει δίφθογγον τὸ ε, καὶ οι δίφθογγος, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ε, καὶ τὸ ω, μέγα, εἰς ω μέγα.

δευτέρα κλίσις.

δευτέρα κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ις, διὰ τοῦ ι, ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. καὶ τῶν εἰς ι, ληγόντων οὐδετέρων, ὧν ἡ κοινὴ γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ιος, περιττοσύλλαβος οὖσα, ἰωνικάς τε ποιεῖ καὶ ἀττικάς, καὶ ἐφ' ὧν δύναται πτώσεων συναιρεῖται.

ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς, τῷ ὄφιϊ καὶ ὄφι, καὶ ὄφεϊ καὶ ὄφει τὸν ὄφιν μόνως, ὦ ὄφι καὶ ὦ ὄφις. τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὄφεων, ὦ ὄφιε καὶ ὄφεε. οἱ ὄφιες καὶ ὄφις καὶ ὄφεες καὶ ὄφεις, τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων καὶ ὄφεων, τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι, τοὺς ὄφιας καὶ ὄφις καὶ ὄφεας καὶ ὄφεις, ὦ ὄφιες καὶ ὄφις καὶ ὄφεες καὶ ὄφεις.

ἡ πόλις τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς καὶ πόλεως ἀττικῶς, τῇ πόλιϊ καὶ πόλι καὶ πολέϊ καὶ πόλει, τὴν πόλιν μόνως, ὦ πόλι καὶ ὦ πόλις. τὼ πόλιε καὶ πόλεε, τοῖν πολίοιν καὶ πολέοιν καὶ πό-

Nota quòd ε & o, & contra o & ε in ου diphthongum miſcentur, ε & ι in ει diphtongum, ε & α in accuſatiuo ſingularium in η, in accuſatiuo pluralium in ει diphthongum. In neutris autem in η, Duo εε in nominatiuo & accuſatiuo dualium in η, in nominatiuo uerò & uocatiuo pluralium in ει diphthongum, ε & οι diphthongus in οι diphthongum, ε & ω magnum in ω magnum.

Secunda declinatio,

Secunda declinatio contractorum eſt in maſculinis & fœmininis & neutris, uidelicet in ις per ι deſinentium maſculinorum & fœmininorum, & in ι deſinentium neutrorum, quorum communis genitiuus cum per purum ιος ſit inæquiſyllabus, tum Ionica tum Attica facit, & in quibus poteſt caſibus contrahitur.

Serpens ſerpentis cõmuniter, & ſerpentis Ionicè et ſerpentis Atticè, ſerpenti & ſerpenti & ſerpẽti et pẽti, ſerpentem tantum, ò ſerpens & ò ſerpens. Dual. *pentes & pentes, pentibus & pentium, entibus et entibus, ò entes & entes.* Plu. *ſerpentes & pentes et pentes et entes pentium & entium & entium, entibus et entibus, entes & entes et entes et entes, ò pentes & entes et tes et tes.*

Vrbs urbis communiter, & urbis Ionicè & urbis Atticè, urbi & urbi & urbi & urbi, urbem tantum, ò urbs et ò urbs. Dual. *urbes & urbes, urbium & urbium & ur-*

λεῳν, ὦ πόλιε καὶ πόλεε. αἱ ὦ πόλιδυ καὶ πόλις, καὶ πόλεδυ καὶ πόλεις, τῶν πολίων καὶ πολέων καὶ πόλεων, ταῖς πόλισι καὶ πόλεσι τὰς πόλιας καὶ πόλις καὶ πόλεας καὶ πόλεις, ὦ πόλιδυ καὶ ὦ πόλις καὶ ὦ πόλεδυ καὶ ὦ πόλεις.

τὸ σίνηπι, τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπιος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς, τῷ σινήπῑ καὶ σινήπι καὶ σινήπεῑ καὶ σινήπει, τὸ σίνηπι, ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε καὶ σινήπεε, τοῖν σινηπίοιν καὶ σινηπέοιν καὶ σινήπεων, ὦ σινήπιε καὶ ὦ σινήπεε. τὰ σινήπια καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα καὶ σινήπι. τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων καὶ σινήπεων τοῖς σινήπισι καὶ σινήπεσι, τὰ σινήπια καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη, ὦ σινήπια καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη.

σημείωσαι ὅτι τὰ ἀποδεχόμενα ἀττικὰ συναιρέσεις οὐκ ἀποδέχονται, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν ἑνικῶν, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν, οὔτε ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὅλως καὶ ἀνάπαλιν. τὰ δύο ιι, εἰς ι μακρὸν κιρνᾶται τὸ ι, καὶ ε εἰς ι μακρὸν, τὸ ι, καὶ α εἰς ι, μακρόν.

τρίτη κλίσις.

τρίτη κλίσις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς δηλονότι τῶν εἰς ευς ληγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἃ κοινῶς διὰ τοῦ εος κλινόμενα ἰωνικά τε ποιεῖ καὶ ἀττικὰ, καὶ ἐφ' ὧν δύναται πτώσεων. εἰς ἰσοσυλλαβίαν συνερεῖται.

ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως, ἀττικῶς, τῷ βασιλέϊ καὶ βασιλεῖ καὶ βασιλῆϊ, τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα, ὦ βασιλεῦ καὶ ὦ βασιλεύς. τὼ βασιλέε καὶ βασιλῆε, τοῖν βασιλέοιν, καὶ βασιλήοιν, ὦ βασιλέε καὶ

bium & urbibus & urbibus & bibus, ò urbes et urbes. Plural. urbes & urbes & urbes & urbes, urbium & urbium & urbium, urbibus, urbes & urbes & urbes & urbes ò urbes & urbes, urbes & urbes.

Sinapis ſinapis communiter, ſinapis Ionicè, & ſinapis Atticè, ſinapi & ſinapi & ſinapi & ſinapi, ſinapim, ò ſinapis. Dual. ſinapes & ſinapes, ſinapium & ſinapium & ſinapium et ſinapibus & ſinapibus & ſinapibus, ò ſinapes & ſinapes. Plural. ſinapes & ſinapes & ſinapes & ſinapes, & ſinapium & ſinapiũ & ſinapium, ſinapibus & ſinapibus, ſinapes & ſinapes & ſinapes et ſinapes, ò ſinapes & ſinapes ſinapes & ſinapes.

Nota quòd recepta Attica, ſynæreſim non ſuſcipiunt neque in genitiuis ſingularium, neque in Genitiuis pluralium, neque in dualibus omnino, & contrà. Duo ιι in ι longum miſcentur. ι & ε in ι longum, ι & α in ι longum. Tertia declinatio.

Tertia declinatio eſt in maſculinis, uidelicet in ευς deſinentium nominum maſculi. quæ communiter per εος declinata, tum Ionica faciunt, tum Attica, & in quib. poſſunt caſib. in æqualitatẽ ſyllab. cõtrahũtur.

Rex regis communiter, & regis Ionicè, & regis Atticè, regi & regi & regi, regem & regem, ò rex & ò rex. Dual. reges & reges, regum & regum, regibus & regibus, ò reges &

ὦ βασιλῆε. οἱ βασιλέες καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες, τῶν βασιλέων καὶ βασιλήων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλέας καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆας, ὦ βασιλέες καὶ ὦ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες.

σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς κλίσεως τῶν συνῃρημένων κλίσεων, ὅτι τῶν εἰς ευς, ληγόντων ἡ αἰτιατικὴ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται.

τετάρτη κλίσις.

τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλυκοῖς, δηλονότι τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως, διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς οις, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ἡ λητὼ, τῆς λητόος καὶ λητοῦς. τῇ λητόϊ καὶ λητοῖ τὴν λητόα καὶ λητὼ, ὦ λητοῖ. τὼ λητὼ τοῖν λητοῖν ὦ λητώ. αἱ λητοὶ τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητοὺς ὦ λητοί.

ἡ αἰδὼς τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, τῇ αἰδόϊ καὶ αἰδοῖ, τὴν αἰδόα καὶ αἰδῶ, ὦ αἰδοῖ. τὼ αἰδὼ, τοῖν αἰδοῖν, ὦ αἰδώ. αἱ αἰδοὶ, τῶν αἰδῶν, ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰδοὺς, ὦ αἰδοί.

σημείωσαι, ὅτι ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ἀσυναίρετος οὖσα, καθόλου ἐν τούτοις ὁμοία ἐστὶ τῇ τετάρτῃ κλίσει τῶν ἀσυναιρέτων.

τὰ δύο οο, εἰς τὴν ου, δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ο, καὶ ι, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ο, καὶ α. ἐπὶ μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν εἰς ω μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, δηλονότι τῶν ἄλλων

reges. Plural. reges & reges et reges regum & regum, regibus, reges & reges, & reges, ò reges ò reges & ò reges.

Nota in hac declinatione contractarum declinationum, quòd in ευς deſinentium accuſatiuus ſynæreſim non ſuſcipit.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio contractorum eſt in Fœmininis, uidelicet in ω & in ως per ω magnum deſinentium fœmininorum acutitonorum, quorum genitiuus cum per οις inæquiſyllabus ſit, in ους æquiſyllabicè facit contractum.

Latona latonę & latonæ, latonæ et latonæ, latonam & latonam, ò latona. Dual. latonæ latonarum et latonis, o latonæ. Plural. latonæ latonaꝝ latonis, latonas, ò latonæ,

Pudor pudoris & pudoris, pudori & pudori, pudorem & pudorem, ò pudor. Dual pudores pudorum & pudoribus, ò pudores. Plur. pudores pudorum pudoribus pudores, ò pudores.

Nota quòd quarta declinatio contractorum in dualibus & pluralibus, cum ſit incontracta, per omnia in his ſimilis eſt quartæ declinationis incontractorum.

Duo oo in ου dipthongum, miſcentur, ο & ι in οι dipthongum, ο & α in accuſatiuo quidem ſingularium in ω magnum, in accuſatiuo uero pluralium, puta aliorum

ὀνομάτων, εἰς ου, δίφθογγον, οἷον βόας βοῦς.

πέμπτη κλίσις.

πέμπτη κλίσις. τῶν συνῃρημένων, ὅ ἐστιν ἐν τοῖς οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ας, καθαρὸν, ἢ εἰς ρας, ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ κοινῶς διὰ τοῦ ατος, καὶ ἰωνικῶς διὰ τοῦ αος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς ως, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς καὶ κρέως ἀττικῶς, τῷ κρέατι καὶ κρέαϊ, καὶ κρέα, τὸ κρέας, ὦ κρέας. τὼ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα, τοῖν κρεάτοιν καὶ κρεάοιν καὶ κρεῶν, ὦ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα. τὰ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα, τῶν κρεάτων καὶ κρεάων καὶ κρεῶν. τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα.

τὸ κέρας τοῦ κέρατος καὶ κέραος καὶ κέρως, τῷ κέρατι καὶ κέραϊ καὶ κέρα. τὸ κέρος, καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως.

τὸ α, καὶ τὸ ο, εἰς ω, κιρνᾶται, τὸ α. καὶ τὸ ι, εἰς α μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ ε, εἰς α, μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ οι, δίφθογγος. εἰς ω, καὶ τὸ ι. προσγράφεται, τὰ δύο αα, εἰς α μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ ω, εἰς ω μέγα.

σημείωσαι, ὅτι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἐπὶ τινῶν πτώσεων, συναιρεῖται. διὸ ἰστέον ὅτι τὸ υ, καὶ τὸ ε, εἰς υ, κιρνᾶται, οἷον βότρυες βότρυς, τὸ υ, καὶ α, εἰς ου, οἷον βότρυας βότρυς τὸ ο, καὶ ε, εἰς ου. οἷον βόες καὶ βοῦς. τὸ ο, καὶ α, εἰς ου, οἷον βόας βοῦς, βόα βοῦν.

ἰστέον ὅτι ἐπὶ τοῖς πληθυντικοῖς πᾶσιν ἡ συναίρεσις γίνεται, εἰ καθαρεύουσι τὰ τελικὰ φωνήεντα, πλὴν τῆς γενικῆς. αὕτη γὰρ τῇ γενικῇ τοῦ ἑνικοῦ ἀκολουθεῖ, οἷον πήχεως, πήχεων.

καὶ ἐπὶ

nominum,in ου diphthongum,ut boues boues.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio contractorum eſt in neutris, uidelicet in ας purum aut in ρας, deſinentium,quorum genitiuus cōmuniter per ατος,& ionicè per αος,cum inæquiſyllabus ſit, in ως æquiſyllabicè facit contractum.

Caro carnis communiter, & carnis ionicè, & carnis atticè, carni & carni & carni. carnem,ò caro. Dual. carnes & carnes & carnes, carnium & carnium & carnium,carnibus & carnibus & carnibus,ò carnes & carnes & carnes.Plu. carnes & carnes & carnes,carniū & carniū et niū,carnibus carnes & nes & nes,ò carnes & carnes & carnes.

Cornu cornu & cornu & cornu, cornu & cornu,& cornu,cornu,& reliqua ſimiliter.

α & ο in α miſcentur, α & ι in α longum, α & ε in α longum, α & οι diphthongus in ω, & ι ſubſcribitur, duo αα in α longum,α & ω in ω magnum.

Nota quòd & alia nomina in quibuſdam caſibus contrahuntur. Ideo ſciendum quòd υ & ε in υ miſcentur, ut botri botri, υ & α in υ, ut botros botros, ο & ε in ου, ut boues & boues ο & α in ου,ut boues boues,bouem bouem.

Sciendum quòd in pluralibus omnibus ſynæreſis fit, ſi purę ſint poſtremæ uocales, præter genitiuum. Ipſe enim genitiuum ſingularium ſequitur,ut cubiti cubitorum.

καὶ αὕτη τῆς τετάρτης κλίσεως, τὰ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ος. ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι συναιρεῖται, οἷον ὁ νόος νοῦς, νόου νοῦ, νόῳ νῷ, νόον νοῦν, νόε νοῦ. τὼ νόω νῶ, νόοιν νοῖν, νόω νῶ. οἱ νόοι, νοῖ, νόων νῶν, νόοις νοῖς, νόους νοῦς, νόοι νοῖ. καθαρὸν δέ ἐστι, τὸ μὴ ἔχον ὄπισθε σύμφωνον.

τὰ βραχέα φωνήεντα τὸ ε, καὶ τὸ ο, πρὸ μακροῦ γράμματος. ἢ διφθόγγου συναιρούμενα, εἰς αὐτὸ μακρὸν ἐπαγόμενον συναιρεῖται.

ἔτι πᾶν δίχρονον πρὸ μακροῦ μὲν γράμματος ἢ διφθόγγου εἰς αὐτὸ τὸ μακρὸν συναιρεῖται. πρὸ οὑτινοσοῦν δὲ ἄλλου, εἰς ἑαυτό.

μακροῦ φωνήεντος προηγουμένου, ὁποῖον ἂν ᾖ τὸ ἐπιφερόμενον, οὐδέποτε συναίρεσις γίνεται. γίνεται δὲ, ἢ ἐκ δύο βραχέων, ἢ ἐκ βραχέος καὶ μακροῦ, ἀεὶ δὲ εἰς μακρόν. γίνεται δὲ οὕτως.

ου	ου	ου	η. ει.	η	ᾳ	ω	ου	ει	οι
εο	οε	οο	εε.	εα	αϊ	οα	αο	εϊ	οϊ

καὶ ὁμοίως ἐν τοῖς ἄλλοις.

περὶ ῥήματος.

τί ἐστι ῥῆμα; μέρος λόγου ἄπτωτον. ἐνέργειαν ἢ πάθος σημαῖνον.

πόσαι καταλήξεις τῶν ῥημάτων; τρεῖς, εἰς ω, βαρύτονον, οἷον τύπτω, εἰς ω, περισπώμενον, οἷον γελῶ. εἰς μι, οἷον τίθημι.

πόσα παρέπεται τῷ ῥήματι; ὀκτὼ, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, πρόσωπα, χρόνοι, καὶ συζυγίαι.

πόσαι ἐγκλίσεις; πέντε, ὁριστικὴ, προστακτικὴ, εὐ-

Et *in quarta declinatione purum haben-tia os in omnibus caſibus contrahuntur, ut mens mens mentis mentis, menti menti, tem tem, ò mens mens.* Du. *mentes tes, tium tium & tibus tibus, ò tes tes.* Plur. *tes tes, tium tium, tibus tibus, tes tes, ò mentes mentes.* Pu-*rum uerò eſt, quod non habet poſt ſeſe conſonantem.*

Breues uocales ε *& o ante longam literam uel diphthongum, ſi contrahantur in longam adductam contrahuntur.*

Omnis *item anceps ante longam literam aut diphthongum in longam contrahitur, ante quan-cunque autem aliam, in ſe ipſam.*

Longa *uacali præcedente, qualiſcunque ſit inſequens, nunquàm ſynæreſis fit, fit au-tem aut ex duabus breuibus, aut ex breui & longa, ſemper uero in longam, fit autem hoc pacto.*

ȣ	ȣ	ȣ	η. ει.	η	ᾳ	ω	ȣ	ει	οι
εο	οε	οο	εε.	εα	αῖ	οα	αο	εῖ	οῖ

& ſimiliter in alijs.

De Verbo.

Quid *eſt uerbum? eſt pars orationis quæ eſt ſine caſu, actionem aut paſſionem ſignificans.*

Quot *ſunt terminationes uerborum? tres, in ω grauitonum, ut percutio, in ω circunflexum, ut ri-deo in mi, ut pono,*

Quot *accidunt uerbo? octo, ſpecies, figu-ra, numeri, modi, genera, perſonæ, tempora, & coniugationes.*

Quot *modi? quinq;, indicatiuus, imperatiuus, opta-*

κτικὴ, ὑποτακτικὴ, καὶ ἀπαρέμφατος.

πόσαι διαθέσεις; τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος μεσότης

πόσα πρόσωπα; τρία, πρῶτον, δεύτερον, καὶ τρίτον

πόσοι χρόνοι; ἕξ, ἐνεστὼς, παρατατικὸς, παρακεί-
μενος, ὑπερσυντέλικος, καὶ μέλλων.

πόσαι συζυγίαι; δεκατρεῖς, ἓξ τῶν βαρυτόνων
τρεῖς τῶν περισπωμένων, τέσσαρες τῶν εἰς μι.

ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων, διὰ τίνος ἐκφέ-
ρεται, διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος
τὸ ψ, ἔχει, οἷον λείβω λείψω, τέρπω τέρψω, γράφω
γράψω, κόπτω κόψω.

ἡ δευτέρα διὰ τίνος ἐκφέρεται; διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ
κτ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ξ, ἔχει, οἷον λέγω λέξω
πλέκω πλέξω βρέχω βρέξω, τίκτω τέξω.

ἡ τρίτη διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ.
ἔχει, οἷον ᾄδω ᾄσω, πλήθω πλήσω, ἀνύτω ἀνύσω.

ἡ τετάρτη διὰ τοῦ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ττ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλ-
λοντος τὸ σ, ἢ ξ, ἔχει, οἷον νομίζω νομίσω, πλάττω
πλάσω, ὀρύσσω ὀρύξω.

ἡ πέμπτη διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων λ, μ,
ν. ρ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον ἔχει,
οἷον ψάλλω ψαλῶ, νέμω νεμῶ, κρίνω κρινῶ, αἴρω
ἀρῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὴν παραλήγουσαν ἀεὶ
βραχεῖαν ἔχει, καὶ ἡ λήγουσα περισπᾶται.

ἡ ἕκτη διὰ καθαροῦ τοῦ ω, καὶ ἀντὶ μέλλοντος τὸ σ,
ἔχει, οἷον ἱππεύω ἱππεύσω, πλέω πλεύσω, ἀκούω
ἀκούσω. ὥστε ἀνάγκη τὸν μέλλοντα ἀεὶ ἢ ξ, ἢ ψ, ἢ
σ, ἢ ἀμετάβολον ἀντὶ τῆς ληγούσης ἔχειν.

ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον ἀντὶ

tiuus,ſubiunctiuus,& infinitiuus.

Quot genera? actio,paſſio,medium.

Quot perſonæ? tres,prima,ſecunda,& tertia.

Quot tempora? ſex. Inſtans, præteri.imperfectum perfectũ,pluſquamperfectũ,indefinitum,& futurum.

Quot coniugationes? tredecim,ſex grauitonorum, tres circunflexorum,quatuor eorum quę ſunt in mi.

Prima coniugatio grauitonorum per quid effertur? per β aut π, aut φ, aut πτ, & in futuro ψ habet,ut libo libabo,oblecto oblectabo,ſcribo ſcribam,incido incidam.

Secunda per quid effertur? per γ, aut κ, aut χ, aut κτ, & in futuro ξ habet, ut dico dicam,plico plicabo,irrigo abo,pario pariam.

Tertia per δ,aut θ,aut τ, & in futuro σ habet,ut cano canam,impleo ebo,perficio ciam.

Quarta per ζ aut duo σς aut πτ, & in futuro σ,aut ξ habet,ut cenſeo cenſebo. fingo fingam,fodio fodiam.

Quinta per quatuor immutabiles λ,μ, ν,ρ, & in futuro eandem immutabilem habet ut cano canam,diſtribuo diſtribuam,iudico cabo, tollo tollam. Et in futuro penultimam ſemper breuem habet,& ultima circunflectitur.

Sexta per purum ω, & in futuro σ habet,ut equito equitabo, nauigo nauigabo, audio audiam.Quare neceſſum eſt futurum aut ξ aut ψ aut σ aut immutabilem in ultima habere.

Præteritum imperfectum inſtantis conſonantem

τῆς ληγούσης ἔχει. ὁ δὲ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος.

ὁ δὲ παρακείμενος, εἰ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ, αὐτὸς διὰ τοῦ φ, εἰ δὲ μέλλων διὰ τοῦ ξ, αὐτὸς διὰ τοῦ χ, εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ, ἢ ἀμεταβόλου αὐτὸς διὰ τοῦ κ.

ὁ ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ παρακειμένου σύμφωνον ἔχει.

ὁ δεύτερος ἀόριστος, καὶ δεύτερος μέλλων, ἔτι δὲ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον ἔχουσιν. αἱ δὲ δύο τὰ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνα, τὸ πρῶτον ἔχουσι, πλὴν ἐφ' ὧν ὁ ἐνεστὼς δύο σσ, ἢ δύο ττ, ἔχει. τότε γὰρ τὸ γ, ἔχουσιν.

εἰ μὲν ἀπὸ βραχέος φωνήεντος ἄρχεται τὸ θέμα α, ἢ ε, ἢ ο, ὁ παρατατικὸς χρονικῶς αὔξεται, καὶ τὸ μὲν α, εἰς η, τρέπεται, οἷον ἀκούω, ἤκουον. τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω, μέγα, οἷον ὀμνύω ὤμνυον, ἐν τισὶ καὶ τὸ ε, προσλαμβάνεται, οἷον ὁρῶ ἑώρων. τὸ δὲ ε, εἰς η, οἷον ἔρχομαι ἠρχόμην, πλὴν δεκατεσσάρων τινῶν, ἐν οἷς τὸ ι, προσδεχόμενα, ει δίφθογγον ποιοῦσιν, οἷον ἔχω εἶχον, ἕπω εἷπον, ἕλω ἕλκω, ἕρπω. ἐῶ, ἑρπύζω, ἕπομαι, ἐργάζομαι, ἐθίζω, ἑστιῶ, ἐρύω. ἑλκύω, ἔω ἐστήκω τὸ δὲ ι, καὶ τὸ υ, καὶ τὰ μακρὰ τότε η, καὶ τὸ ω, ἀμετάβλητα μένει. οἷον ἱδρύω ἵδρυον, ὑβρίζω ὕβριζον, ἠχῶ ἤχουν, ὠφελῶ, ὠφέλουν, ἡ ει, καὶ ου, δίφθογγοι ἀμετάβλητοί εἰσιν ἡ οι, δίφθογγος τὸ μὲν ο, εἰς ω μέγα τρέπει, τὸ δὲ ι προσγράφεται. ἡ αι, δίφθογγος τὸ α εἰς η, τρέπει, τὸ δὲ ι, προσγράφεται.

in ultima habet. Indefinitum uerò conſonantem futuri.

Prçteritum autem perfectum, ſi quidem futurum p ψ, ipſum per φ: ſi uerò futurum ξ, ipſum per χ: quòd ſi futurum per σ aut immutabilem ipſum per κ.

Præteritum pluſquam perfectum præteriti conſonantem habet.

Secundum indefinitum, & ſecundum futurum, ad hæc uero medium perfectum & medium pluſquàmperfectum præſentis literam habent. Quòd ſi duæ ſint inſtantis conſonantes, primam habēt, præterquàm in quibus inſtans duo σσ aut ττ habet: tunc enim γ habent.

Si thema à breui uocali ceperit α aut ε aut ο, imperfectum tempore augetur & α in η uertitur, ut audio audiebam: ο paruum uerò in ω magnum, ut iuro iurabam. In quibuſdam etiam ε aſſumitur, ut uideo ebam, ε autem in η, eo ibam, præter nonnulla numero quatuordecim, in quibus ι accipientia, ει diphthongum faciunt, ut habeo bebam, dico cebam, traho traho, ſerpo, ſino, ſequor, opus facio, aſſueſatio, comminor, traho, traho, mitto, Fio. Porrò ι & υ & longe tum η tum ω immutabiles manent ut aucupor bar, contumelior bar, reſono abam, iuuo abam, ει & ου diphthongi immutabiles ſunt οι diphthongus ο quidem in ω magnum uertit, ι uerò ſubſcribitur: αι diphthongus α in η uertit, ι uerò ſubſcribitur.

ἐὰν δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ θέμα, ὁ παρατατικὸς συλλαβικῶς αὔξεται, τὸ ε, κατ' ἀρχὰς προσλαμβάνων, οἷον τύπτω ἔτυπτον, καὶ ἐὰν ἀπὸ ρ ἄρχηται ἕτερον ρ, προσλαμβάνει, οἷον ῥάπτω ἔρραπτον.

ὁ ἀόριστος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν σὺν τῷ παρατατικῷ ἔχει.

ὁ παρακείμενος, εἰ μὲν ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται, ὁ παρατατικὸς, ἢ φύσει, ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται· εἰ δὲ ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς ἄρχεται ὁ παρατατικὸς ἀναπλασιάζεται ὁ παρακείμενος, τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ ρ, ἀρχόμενα θέματα, τοῖς ἰδίοις παρατατικοῖς συνάρχεται, οἷον, ῥάπτω ἔρραφα ῥαπίζω ἐρράπικα.

ὁ ὑπερσυντέλικος εἰ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται ὁ παρακείμενος, προσλαμβάνει κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ παρακείμενος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος.

ὁ μέλλων τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἣν καὶ ἐνεστὼς ἔχει, πλὴν τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, ἐν οἷς παραλήγουσα βραχεῖα θέλει εἶναι, καὶ τοῦ ἔχω ἕξω. τρέχω θρέξω. τρέφω θρέψω. ἃ τὰς δασείας ἐν τοῖς μέλλουσιν ἔχουσιν.

ὁ μέσος παρακείμενος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν σὺν τῷ παρακειμένῳ ἔχει. πλὴν εἰ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι τὸ ε. μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι. εὑρεθῇ. τότε γὰρ αὐτὸ εἰς ο, τρέπει ὁ μέσος παρακείμενος, οἷον λείψω λέλοιπα.

ὁ δεύτερος ἀόριστος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν σὺν τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ ἔχει, πλὴν ὅτι ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, οἷον λείπω, ἔλιπον.

ὁ δεύτερος μέλλων τὴν αὐτὴν ἀρχὴν σὺν τῷ πρώ-

Quod ſi thema à conſonante ceperit, imperfectum ſyllabicè augetur, ε in initio aſſumens. ut percutio percutiebam, & ſi ab ρ ceperit, alterum ρ aſſumit, ut ſuo ſuebam.

Aoriſtus eandem incipientem cum imperfecto habet.

Præteritum perfectum, ſi quidem à longa ceperit imperfectum aut natura aut poſitu, ab eadem incipit.

Quòd ſi à breui aut communi ceperit imperfectum perfectum conſonantem inſtantis repetit: at tamen ab r incipientia themata ſimiliter ſuis imperfectis incipiunt, ut ſuo ſuebam, infringo alapas, infregi alapas.

Preteritum pluſquàmperfectum, ſi à conſonante ceperit præterit. perfectum, aſſumit in fronte ε: ſin autem à uocali ceperit præteritum perfectum, ab eadem incipit & pluſquàmperfectum.

Futurum eandem incipientem, quam & præſens habet, præter uerba quintę coniugationis, in quibus penultima uult eſſe breuis, & habeo habebo, curro curram, alo alam, quæ denſas in futuris habent.

Medium prę̨teritum perfectum eandem incipientem cum perfecto habet, prę̨terquàm ſi in diſſyllabo futuro ε ſolum, aut cum ι reperta ſit, tunc enim ipſam in o uertit medium præt. perfectum, ut relinquã reliqui.

Indefinitum ſecundum eandem incipientem cum primo indefinito habet, præterquàm quòd ſemper penultimam breuem habere uult, ut relinquo reliqui.

Futurum ſecundum eandem incipientem cum

τῷ μέλλοντι ἔχει. πολλάκις δὲ καὶ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσιν αἱ αὐξήσεις τῶν παρεληλυθότων ἀποβάλλονται, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

τὰ παθητικὰ καὶ μέσα τὴν αὐτὴν ἀρχοῦσαν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἔχει, δηλονότι ὁ ὁριστικὸς παθητικὸς ἀόριστος τῷ ὁριστικῷ ἐνεργητικῷ πρώτῳ, καὶ ὁ προστακτικὸς τῷ προστακτικῷ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων καὶ ἐγκλίσεων ὁμοίως.

ἐν τοῖς ῥήμασιν, ἡ μέν ἐστι κλίσις χρονική, καθ' ἣν ὁ σχηματισμὸς τῶν χρόνων ἐν τοῖς ὁριστικοῖς φαίνεται. ἡ δὲ κλίσις προσωπική καθ' ἣν σχηματισμὸς τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν ἁπλῶς ἐν πᾶσι φαίνεται λέγοιτο δ' ἂν καὶ κλίσις τις ἐγκλιτική, καθ' ἣν ὁ σχηματισμὸς ἑκάστου χρόνου κατὰ τὰς διαφόρους ἐγκλίσεις φαίνοιτο, καὶ κλίσις διαθέσεων καθ' ἣν τὰ ἀνταποκρινόμενα ἀλλήλοις ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ, ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσιν, ἐφ' ἑκάστου χρόνου δείκνυνται.

κλίσις χρονική, ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητικοῖς κατὰ πάσας τὰς βαρυτόνους συζυγίας.

συζυγία πρώτη.

ἐνεστὼς, τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. μέλλων δεύτερος, τυπῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυπον. παρακείμενος, τέτυφα. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. μέσος παρακείμενος τέτυπα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν.

συζυγία δευτέρα.

ἐνεστὼς, λέγω. παρατατικὸς, ἔλεγον. μέλλων, λέ-

primo futuro habet, ſæpe uerò etiam cum ſecundo indefinito.

In alijs modis augmenta præteritorum abijciuntur, præterquàm præteriti perfecti.

Paſſiua & media eandem incipientem cum actiuis habent, uidelicet indicatiuum paſſiuum indefinitum cun indicatiuo actiuo indefini. primo, & imperatiuus cum imperatiuo, & in alijs temporibus & modis ſimiliter.

In uerbis, alia eſt declinatio temporalis, in qua formatio temporum in indicatiuis apparet: alia uerò declinatio perſonalis, in qua formatio perſonarum & numerorum ſimpliciter in omnibus apparet. Dici poſſet & declinatio quædam modalis, in qua formatio cuiuſlibet temporis iuxta diuerſos modos apparet: & declinatio generum in qua inter ſe mutuò collata, actiua & paſſiua in omnibus modis in quolibet tempore oſtenduntur.

Declinatio temporalis in actiuis indicatiuis per omnes grauitonas coniugationes.

Coniugatio prima.

Inſtans, uerbero. præt. imperfect. rabam. futu. rabo. Indefinitum uerberaui. fut. ſec. uerberabo. Indefinitum ſecundum, uerberaui. præt. perfectũ uerberaui. præteri. pluſquàm perfe. uerberaueram. medium præte. perfect. uerberaui. medium pluſquàmperfe. uerberaueram.

Coniugatio ſecunda.

Inſtans, dico. pręt. imperfectum dicebam. futur. di-

ξω· ἀόριστος, ἔλεξα, μέλλ. δεύτερος, λεγῶ· ἀόριστος δεύτερος, ἔλεγον· παρακείμενος λέλεχα. ὑπερσυντέλικος, ἐλελέχειν· μέσος παρακείμενος, μέλογα· μέσος ὑπερσυντέλικος ἐλελόγειν·

συζυγία τρίτη·

ἐνεστὼς, πλήθω· παρατατικὸς, ἔπληθον· μέλλων πλήσω· ἀόριστος ἔπλησα· μέλλων δεύτερος, πλαθῶ· ἀόριστος δεύτερος, ἔπλαθον. παρακείμενος, πέπληκα· ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλήκειν. μέσος παρακείμενος πέπληθα· μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλήθειν·

συζυγία τετάρτη·

ἐνεστὼς, φράζω· παρατα· ἔφραζον· μέλλων, φράσω ἀόριστος, ἔφρασα. μέλλων β', φραδῶ· ἀόριστος δεύτερος, ἔφραδον· παρακείμενος, πέφρακα· ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράκειν· μέσος παρακείμενος, πέφραδα· μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράδειν·

τῆς αὐτῆς·

ἐνεστὼς, ὀρύσσω. παρατατικὸς, ὤρυσσον· μέλλων ὀρύξω· ἀόριστος, ὤρυξα μέλλ. δεύτερος, ὀρυγῶ· ἀόριστος δεύτερος, ὤρυγον, παρακείμενος, ὤρυχα· ὑπερσυντέλικος, ὠρύχειν. μέσος παρακείμενος, ὤρυγα· μέσος ὑπερσυντέλικος, ὠρύγειν·

συζυγία πέμπτη·

ἐνεστὼς, ψάλλω· παρατατικὸς, ἔψαλλον. μέλλων, ψαλῶ· ἀόριστος, ἔψηλα· μέλλον δεύτερος, ψαλῶ. ἀόριστος δεύτερος ἔψαλον· παρακείμενος, ἔψαλκα. ὑπερσυντέλικος ἐψάλκειν. μέσος παρακείμενος, ἔψαλα· μέσος ὑπερσυντέλικος ἐψάλειν·

τῆς αὐτῆς·

cam. Indefinitũ dixi. futurũ ſecũdum dicam. Indefinitũ ſecundum dixi. præt. perfe. dixi. præteritum pluſquàm perfectum dixeram. medium preteritũ perfectum dixi. medium pluſq uamperfectum dixeram.

Coniugatio tertia.

Inſtans, impleo. præte. imperfe. ebam. futurum ebo. Indefinitum impleui. futurum ſecundum ebo. Indefinitũ ſecundum, impleui. præte. perfectũ impleui. pluſquam perfectum, impleueram. medium prę t. perfectum. pleui. medium prę t. pluſquam perfectum impleueram.

Coniugatio quarta.

Inſtans, dico. præt. imperfecum, dicebã. futu. dicam. Indefinitum, dixi. futurum ſecundum, dicã. Indefinitum ſecundum, dixi. præteritum perfectum, dixi. pluſquam perfectum, dixeram. med. præteri. perfe. dixi. medium præteritum pluſquàm perfectum, dixeram.

Eiuſdem coniugationis.

Inſtans, Fodio. præt. imperfe. ebam. futurum fodiã, Indefinitum fodi. futur. ſecundum fodiam. Indefinitum ſecundum fodi. præte. perfectum fodi. præt. pluſquàm perfect. foderam. medium præteritum perfectum fodi. medium præt. pluſquàmperfectum foderam.

Coniugatio quinta.

Inſtans, cano. præt. imperfe. canebam. futu. canam. Indefinitum cecini. fut. ſecundum, canam. Indefinitum ſecundum, cecini. præt. perfect. cecini. præt. pluſquàm perfectum cecineram. medium peæteritum perfectum. cecini. medium pluſquàmperfectum cecineram.

Eiuſdem coniugationis.

ἐνεστὼς, σπείρω. παρατατικὸς, ἔσπειρα. μέλλων σπερῶ. ἀόριστος ἔσπειρα. μέλλων δεύτερος, σπαρῶ ἀόριστος δεύτερος, ἔσπαρον. παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. μέσος παρακείμενος, ἔσπορα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν.

συζυγία ἕκτη.

ἐνεστὼς, ἱππεύω. παρατατι. ἵππευον. μέλλων ἱππεύσω. ἀόριστος, ἵππευσα. μέλλ. β', ἱππευῶ ἀόριστος δεύτερος, ἵππευον. παρακείμενος, ἵππευκα. ὑπερσυντέλικος, ἱππεύκειν. μέσος παρακείμενος, ἵππευχα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἱππεύχειν.

πόσοι χρόνοι ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητικοῖς; ἁπλῶς οἱ πάντες δέκα, ἐνεστώς. παρατατικός. μέλλων. ἀόριστος. μέλλων δεύτερος. ἀόριστος δεύτ. παρακείμενος. ὑπερσυντέλικος. μέσος παρακείμενος. μέσος ὑπερσυντέλικος. οἳ τινὲς τὸν τρόπον τοῦτον, καὶ οὐ κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν ὧδε ἐτάχθησαν, κατὰ τὸ οἰκεῖον τῆς παραγωγῆς, ὥστε φαίνεσθαι ἕκαστον αὐτῶν, ἐξ οὗ παράγεται, δηλονότι ᾧ συντέτακται. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τούτους κατὰ συζυγίαν ἀναγινώσκειν.

σημείωσαι ὅτι οἱ δεύτεροι μέλλοντες καὶ δεύτεροι ἀόριστοι, ὡσαύτως δὲ οἱ μέσοι παρακείμενοι καὶ μέσοι ὑπερσυντέλικοι, ἐπί τινων μὲν εἰσὶν ἐν χρήσει ἐπί τινων δὲ ἄχρηστοι. ἔξεστι δὲ καὶ κατὰ τούτων τῶν χρόνων τοῦτο λέγειν. τοῦτο μὲν οὖν ἀπὸ τῆς χρήσεως ἐστὶν εἰδέναι. σχηματισμὸς δὲ αὐτῶν, ὥστε ὁλοσχερῶς εἰπεῖν, ὁ εἰρημένος.

ὁ τοῦ φράζω παρακείμ. διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων, πέφρακα λέγεται. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ κέχρημαι καὶ

Inſtans,ſero præt.imperfect.ſerebam.futu.ſeram. Indefinitum ſeui.futu. ſecundum, ſeram. Indefinitum ſecundum, ſeui.præte. perfectum ſeui.præte. pluſquam perfe.ſeueram.medium præter.perfectum,ſeui.medium præt.pluſquamperfectum,ſeueram.

Coniugatio ſexta.

Inſtans, equito.præt.imperfe.tabam.futurum tabo, Indefinitum, equitaui.futurum ſecundum, equitabo. Indefinitum ſecundum,taui.præt.perfect.equitaui.pret. pluſquàmperfe.aueram.medium præt. perfe. taui medium præt.pluſquàmperfectum equitaueram.

Quot ſunt tempora in indicatiuis actiuis? Abſolutè omnia decem.Inſtans,præteritum imperfectum, futurum,indefinitum,futurum ſecun.indefinitum ſecun.præteritum perfe.præt.pluſquamperfe.med. præt. perfect. medium pluſquàmperfectum,quæ iſto modo,& nō pro naturali ſerie ſic digeſta ſunt iuxta proprietatem deductionis,ut certo appareat,unde quodlibet ipſorum deducatur,nimirum ab illo cum quo collocatum eſt, & ob hanc rem oportet hæc legere ſecundum coniugationes.

Nota quòd ſecunda futura & ſecunda indefinita,ſimiliter autem media præter.perfect.& media pluſq̄per.in quibuſdā quidē ſunt in uſu:in quibuſdam uerò inuſitata ſunt. Licet autem etiam de his temporibus iſtud dicere. Iſtud uerò ex uſu licet ſcire. Porrò formatio ipſorum, ut aperte dicam,ante declarata eſt.

A dico præt.perfectum,per mutationem denſarum dixi dicitur. Tale eſt & uſus ſum,& poſitus

τὸ τέθειμαι, καὶ ὅσα ἀπὸ δασέος ἐν τῷ ἐνεστῶτι ἄρχεται·
ὁ δὲ ὀρύσσω. παρακείμ. καὶ ὀρώρυχα λέγεται προσιθεμένων ἀττικῶς τῶν ἀρχικῶν δύο γραμμάτων τοῦ ἐνεστῶτος· τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ α, ἢ ε, ἢ ο, ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. ἀρχομένων. ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὠρωρύχειν λέγεται, ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὸ ο, μεγεθύνουσι. ὁ δὲ ψάλλω ἀόριστος ἔψηλα λέγεται, ὅτι τὸ α, τοῦ μέλλοντος τῶν δι' ἀμεταβόλου ληγόντων ῥημάτων εἰς η, τρέπεται ἐν τῷ ἀορίστῳ, οἷον καὶ φαίνω φανῶ ἔφηνα. τὸ δὲ ε, εἰς ει δίφθογγον τρέπεται ἐν τῷ ἀορί. οἷον νέμω νεμῶ ἔνειμα. σπείρω σπερῶ ἔσπειρα, τὸ δὲ ε, τοῦ μέλλοντος τῶν εἰρημένων ῥημάτων εἰς α, τρέπεται ἐν τῷ παρακειμένῳ οἷον σπείρω σπερῶ ἔσπαρκα. φθείρω π, φθερῶ, ἔφθαρκα. στέλλω στελῶ, ἔσταλκα.

κλίσις δὲ προσωπική, ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς αὕτη.

πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων.

ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα.

	Ε.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
ἐνεστὼς	Δ.	τύπτετον, τύπτετον.
	Π.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.
	Ε.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
παρατατικὸς	Δ.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
	Π.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.
	Ε.	τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
παρακείμενος	Δ.	τετύφατον, τετύφατον.
	Π.	τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.
	Ε.	τέτυπα, τέτυπας. τέτυπε.
μέσος παρακείμενος.	Δ.	τετύπατον τετύπατον.
	Π.	τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

ὁ τετύφειν

ſum,& quotquot à denſa in inſtanti incipiunt.

A fodio præteritum perfectum etiam fodi dicitur additis . attice duabus primis literis Inſtantis. Id uerò .fit in uerbis ab α aut ε aut ο in Inſtanti incipiẽtibus.Similiter & præt. pluſquàmp. foderam dicitur. In hoc uerò etiam ο elongant.

A cano, indefinitum cecini dicitur : quòd α futuri uerborum per immutabilem deſinentium , in υ uertitur in indefinito, ut etiam oſtendo oſtendam oſtendi: ε autem in ει diphthongum uertitur in indefinito , ut diſtribuo buam , bui : ſero ſeram ſeui. Porrò ε futuri dictorum uerborum. in α uertitur in præterito perfecto , ut ſero ſeram ſeui.corrumpo corrumpam corrupi,mitto mittam miſi.

Declinatio perſonalis in actiuis hæc eſt.

Prima coniugattio grauitonorum.

Indicatiua actiua uerba.

	Sing.uerbero,uerberas,uerberat.
Præſens	*Dual.uerberatis duo,uerberant duo.*
	Pl.uerberamus,uerberatis,uerberant.
	Sing.Verberabam,abas abat.
Præteritum	*Dual.uerberabatis,uerberabant.*
imperfectum	*Pl.uerberabamus,abatis,abant.*
	Sing.Verberaui,auiſti,auit.
Præteritum	*Dual.uerberauiſtis,uerberauerunt.*
perfectum.	*Pl.uerberamus,auiſtis,auerunt.*
	S.Verberaui,auiſti,auit.
Me.præ.pf.	*D.uerberauiſtis,uerberauerunt.*
	Pl.uerberauimus,auiſtis,auerunt.

Ε. ἐτετύφειν, τύφεις, τύφει.

ὑπερσυντέλ. Δ. ἐτετύφειτον, φείτην.

Π. ἐτετύφειμεν, φειτε, φεισαν.

Ε. ἐτετύπειν, πεις, πει.

μέσος ὑπερ. Δ. ἐτετύπειτον, πείτην.

Π. ἐτετύπειμεν, πειτε, πεισαν.

Ε. ἔτυψα, ψας, ψε.

ἀόριστος Δ. ἐτύψατον, ψάτην.

Π. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Ε. ἔτυπον, πες, πε.

ἀόρι. δεύ. Δ. ἐτύπετον, πέτην.

Π. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

τύψω, ψεις, ψει.

μέλλων τύψετον, ψετον.

τύψομεν, ψετε, ψουσι.

τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.

μέλ. δεύ. τυπεῖτον, πεῖτον.

τυποῦμεν, πεῖτε, ποῦσι.

προστακτικὰ ἐνεργητικά.

τύπτε, πτέτω.

ἐνεστὼς τύπτετον, πτέτων.

τύπτετε, πτέτωσαν.

τέτυφε, φέτω.

παρακείμ. τετύφετον, φέτων.

τετύφετε, τετυφέτωσαν.

τέτυπε, πέτω.

μέσος παρ. τετύπετον, πέτων.

τετύπετε, πέτωσαν.

τύψον, ψάτω.

	S.Verberaueram,aueras, auerat.
Præ.pluſ.	D.uerberaueratis,uerant.
	Pl.raueramus,aueratis, auerant.
	S.uerberaueram,ueras uerat.
M.præ.pluſ.	D.uerberaueratis,uerant.
	Pl.uerberaueramus,ueratis,rant.
	S.Verberaui,auiſti,auit.
Indefinitum	D.uerberauiſtis,uerunt.
	Pl.uerberauimus,auiſtis, uerunt.
	S.Verberaui,auiſti,auit.
Indefini.ſec.	D.uerberauiſtis,uerunt.
	Pl.uerberauimus,auiſtis, uerunt.
	Verberabo,abis,abit.
Futurum	uerberabitis uerberabunt.
	uerberabimus,abitis,abunt.
	Verberabo,abis,abit.
Futu.ſecun.	uerberabitis,uerberabunt.
	uerberabimus,abitis,abunt.

Imperatiua actiua.

	Verbera,uerberet.
Præſens	uerberate,uerberent.
	uerberate uerberent.
	Verberato,uerberato.
Præt.perfect.	uerberatote,uerberanto.
	uerberatote,uerberanto.
	Verberato,uerberato.
Med.præt.pf.	uerberatote uerberanto.
	uerberatote,uerberanto.
	Verberato,uerberato.

ἀόριστος τύψατον, τυψάτων·
τύψατε, τυψάτωσαν·
τύπε, τυπέτω·
ἀόρ. δεύτ. τύπετον, τυπέτων·
τύπετε, τυπέτωσαν·

εὐκτικὰ ἐνεργητικά·

τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι·
ἐνεστὼς τύπτοιτον, τυπτοίτην·
τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν·
τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι·
παρακεί. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν·
τετύποιμι, τετύποις, τετύποι·
μέσος παρ. τετύποιτον, τετυποίτην·
τετύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν·
τύψαιμι, τύψαις, τύψαι·
ἀόριστος τύψαιτον, τυψαίτην·
τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν·

οὗτος ὁ ἀόριστος καὶ αἰολικῶς λέγεται, καὶ δὴ χρή-
στός ἐστι, λέγεται δὲ οὕτως·

τύψεια, τύψειας, τύψειε·
τυψείατον, τυψειάτον·
τυψείαμεν, τειψείατε, τύψειαν·
τύποιμι, τύποις, τύποι·
ἀόρ. δεύτ. τύποιτον, τυποίτην·
τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν·
τύψοιμι, τύψοις, τύψοι·
μέλλων τύψοιτον, τυψοίτην·
τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν·

Indefinitum	*uerberatote uerberanto.*
	uerberatote,uerberanto.
	Verberato,ũerberato.
Indeſini.ſec.	*uerberatote uerberanto.*
	uerberatote,uerberanto.

Optatiua actiua.

	Verberarem,uerberares,uerberaret.
Præſens.	*uerberaretis,uerberarent.*
	uerberaremus,uerberaretis,berarent.
	Verberauiſſem,auiſſes,auiſſet.
Præt.pſe.	*auiſſetis,auiſſent.*
	auiſſemus,auiſſetis,auiſſent.
	Verberauiſſem,auiſſes,auiſſet.
Me.præ.pſ.	*auiſſetis,auiſſent.*
	auiſſemus,auiſſetis,auiſſent.
	Verberauiſſem,uiſſes,auiſſes.
Indefinitum	*auiſſetis,auiſſent.*
	auiſſemus,auiſſetis,auiſſent.

Hoc Indefinitum & Aeolicè dicitur, & in uſu eſt: dicitur uerò ſic.

	Verberauiſſem,auiſſes,auiſſet.
	auiſſetis,auiſſent.
	auiſſemus,auiſſetis,auiſſent.
	Verberauiſſem,auiſſes,auiſſet.
Indefini.ſec.	*rauiſſetis,auiſſent,*
	auiſſemus,auiſſetis,auiſſent.
	Verberem,uerberes,uerberet.
Futurum.	*uerberetis,uerberent.*
	uerberemus,uerberetis,uerberent.

τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
μέλ. δεύ. τυποῖτον, τυποίτην.
τυποῖμεν, ποῖτε, ποῖεν.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

τύπτω, πτῃς, πτῃ.
ἐνεστὼς ἐὰν τύπτητον, πτητον.
τύπτομεν, πτητε, πτωσιν.
τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.
παρακείμ. τετύφητον, φητον.
τετύφωμεν, φητε, φωσι.
τετύπω, πῃς, πῃ.
μέ. παρα. τετύπητον, πητον.
ἐὰν τετύπωμεν, πητε, πωσι.
τύψω, ψῃς, ψῃ.
ἀόρι. ἐὰν τύψητον, ψητον.
τύψωμεν, ψητε, ψωσι.
τύπω, πῃς, πῃ.
ἀόρι. δεύ. τύπητον, πητον.
ἐὰν τύπωμεν, πητε, πωσι.

μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὐκ εἰσὶν, οὔτε ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς. οἱ παρακείμενοι δὲ καὶ ἀόρισ-τοι κατὰ τὴν σημασίαν. μέλλοντές εἰσι καλοῦνται δὲ ἀφ᾽ ὧν παράγονται.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

ἐνεστὼς, τύπτειν. παρακεί. τετυφέναι. μέσος, τετυπέναι. ἀόριστος, τύψαι. δεύτε. τυπεῖν. μέλλων, τύψειν. μέλλων δεύτερος, τυπεῖν. τὰ ἀπαρέμφατα οὔτε πρόσωπα οὔτε ἀριθμοὺς ἔχει.

ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ῥήμασιν, ὅτε τὸ πρῶτον

	Verberem,uerberes,uerberet.
Futurũ ſecun.	uerberetis,uerberent.
	uerberemus,beretis,berent.

Subiunctiua actiua.

	Verberem,uerberes,uerberet.
Præſens ſi	uerberetis,uerberent.
	uerberemus,uerberetis,uerberent.
	Verberauerim,aueris,auerit.
Præt.perf. ſi	uerberaueritis,rauerint.
	uerberauerimus,raueritis,rauerint.
	Verberauerim,uerberaueris,rauerit.
Me.præt.pf.	uerberaueritis,uerberauerint.
ſi	uerberauerimus,raueritis,rauerint.
	Verberauero,uerberaueris,rauerit.
Indefinit. ſi	uerberaueritis,uerberauerint.
	uerberauerimus,raueritis,rauerint.
	Verberauero,uerberaueris,rauerit.
Indefin.ſec.	uerberaueritis,uerberauerint.
ſi	nerberauerimus,raueritis,rauerint.

Futura in Imperatiuis non ſunt, neque in Subiunctiuis: præterita uerò perfecta & indefinita ſecundum ſignificationem futura ſunt, appellationem autem habent ab his,a quibus deducuntur.

Infinitiua actiua.

Præſens,Verberare.præt. perf. auiſſe, med.præt. uerberauiſſe.Indefinitum,uerberauiſſe.Indefin. ſecund. rauiſſe.fut.uerberaturum eſſe.fut. ſecun. uerberaturum ire.Infinitiua neque perſonas neque numeros habent.

In omnibus planè uerbis, quando prima

πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ, ἀντὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχει, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.

ὅτε μὲν εἰς ι, ἢ εἰς ται, λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τότε ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

	ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος.
ἐνεστὼς	ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
	τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.
	ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.
παρακείμ.	ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
	τὸ τετυφὸς, τοῦ φότος.
μέσος παρ.	ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος.
	ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
ἀόριστος	ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
	τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.
	ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος.
ἀόρ. δεύτ.	ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
	τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.
	ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.
μέλλων	ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
	τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.
	ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος.
μέλ. δεύτε.	ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
	τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

σημείωσαι ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, πλὴν τῆς ὁριστικῆς, ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνίασιν. ὥστε, ὃς γράφεται ἐνεστὼς, ὁ αὐτός ἐστι καὶ παρατατι-

perſona pluralium μ in ultima ſyllaba habet, deeſt prima perſona dualium.

Quando in ι aut in τωυ deſinit tertia pluralium, tunc conueniunt ſecundæ & tertiæ perſonæ dualium: quando uerò non ſic habet uariant.

Participia actiua.

	Maſ. Verberans, uerberantis.
Præſens	Fœm. Verberans, uerberantis.
	Neut. uerberans, uerberantis.
	Maſc. qui uerberauit, eius qui rauit.
Præt. perfe.	Fœ. quæ rauit, eius quæ rauit.
	Neut. quòd rauit, eius quod rauit.
Me. præ. pſ.	M. qui uerberauit, eius qui uerberauit.
	M. qui uerberauit, eius qui rauit.
Indefinitum	F. quæ uerberauit, eius quæ rauit.
	Neu. quod berauit, eius quod rauit.
	M. qui uerberauit, eius qui rauit.
Indefini. ſec.	F. quæ uerberauit, eius quæ rauit.
	N. quod uerberauit, eius quod rauit.
	M. Verberaturus, beraturi.
Futurum	F. Verberatura, raturæ.
	N. Verberaturum, turi.
	M. Verberaturus, turi.
Fut. ſecund.	F. uerberatura, raturæ.
	N. uerberaturum, raturi.

Nota quòd in alijs modis præterquàm in Indicatiuis, inſtans & præteritum imperfect. conueniunt. Quare quòd ſcribitur inſtans, idem eſt & præt. impf.

ὁμοίως καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἐστὶν ὁ αὐτός.

ὁριστικοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου.

τύπτομαι, τύπτῃ, πτεται.
ἐνεστώς τυπτόμεθον, πτεσθον, πτεσθον.
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, πτονται.
ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, πτετο.
παρατατι. ἐτυπτόμεθον, πτεσθον, πτέσθην.
ἐτυπτόμεθα, πτεσθε, πτοντο.
τέτυμμαι, τέτυψαι τέτυπται.
παρακείμ. τετύμμεθον, τέτυφθον, φθον.
τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί,
καὶ ἰωνικῶς τετύφαται.
ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
ὑπερσυντε. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, τύφθην.
ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε. τετυμμένοι
ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο.

ὅτι ὁ παρακείμενος παθητικὸς ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ, παραλέγεται, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐ ποιεῖ. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὁμοίως καὶ τὸ εὐκτικὸν καὶ τὸ ὑποτακτικὸν οὐ ποιεῖ. ταῦτα δὲ ἡ χρῆσις διὰ μετοχῆς καὶ ῥήματος ὑπαρκτικοῦ ἀναπληροῖ, ὡς εἴρηται, καὶ ἑξῆς φανεῖται.

ἐτύφθην, ἐτύφθης, φθη.
ἀόριστος ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
ἐτύφθημεν, φθητε, φθησαν.
ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
ἀόρι. δεύ. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
ἐτύπημεν, πητε, πησαν.

Pari modo & præt.perf.& præt. pluſquamperfectum eſt idem.

Indicatiua paſſiua & media.

	S.Verberor & ro,uerberaris,atur.
Præſens	*D.uerberamur,ramini,rantur.*
	P.uerberamur,ramini,rantur.
	Verberabar & bam,aris,atur.
Præt.imperf.	*uerberabamur,rabamini,bantur.*
	uerberamur,rabamini,bantur.
	Vapulaui,uapulauiſti,uapulauit.
Præt.perf.	*uapulauimus,uapulauiſtis,auerunt.*
	uapulauimus, uapulauiſtis, uapulauerunt,& Ionicè auerunt.
	Vapulaueram,uapulaueras,auerat.
Præ.pluſq̄.	*uapulaueramus,uapulaueratis, uerant.*
	uapulaueramus,laueratis,lauerant, & Ionicè uapulauerant.

Vbi præteritum paſſiuum aliam conſonantem ante μ habent in penultima, tertiam perſonam pluralium non facit. Similiter & in præt. pluſq̄per. conſimiliter & Optatiuum & Subiunctiuum,non facit. Hæc uerò uſus perr participium & uerbum ſubſtantiuum ſupplet,ut dictun eſt & deinceps patebit.

	Vapulaui,uapulauiſti,uapulauit.
Indefinitum	*uapulauiſtis,uapulauerunt.*
	uapulauimus,uapulauiſtis, pulauerunt.
	Vapulaui,uapulauiſti,uapulauit.
Indefin.ſec.	*uapulauiſtis,uapulauerunt.*
	uapulauimus,uapulauiſtis,pulauerunt.

τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, φθήσεται.
μέλλων τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, σθον.
τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, σονται.
τυπήσομαι, τυπήσῃ, πήσεται.
μέλ. δεύτ. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, σεσθον.
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, πήσονται.
τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται.
μετ' ὀλίγον τετυψόμεθον, ψεσθον, ψεσθον.
μέλλων τετυψόμεθα, ψεσθε, ψονται.
ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
μέσος ἀόρ. ἐτυψάμεθον, ψασθον, ψάσθην.
ἐτυψάμεθα, ψασθε, ψαντο.
ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
μέ. ἀό. δεύ. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, πέσθην.
ἐτυπόμεθα, πεσθε, ποντο.
τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
μέσος μέλ. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
τυψόμεθα, τύψεσθε, ψονται.
τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
μέσος μέλ. τυπούμεθον, πεῖσθον, πεῖσθον.
δεύτερος τυπούμεθον, πεῖσθε, ποῦνται.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

τύπτου, τυπτέσθω,
ἐνεστὼς τύπτεσθον, τυπτέσθων.
τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.
τέτυψο, τετύφθω.
παρακείμ. τέτυφθον, τετύφθων.
τέτυφθε, τετύφθωσαν.
τύφθητι, τυφθήτω.

	Verberabor,uerberaberis,berabitur.
Futurum	uerberabimur,uerberabimini,buntur.
	uerberabimur,uerberabimini buntur.
	Verberabor,uerberaberis,berabitur.
Futurum ſec.	uerberabimur,bimini,buntur.
	uerberabimur,bimini,buntur.
	Iamiam uerberabor,eris,itur.
Paulò poſt	iamiam uerberabimur,imini,untur.
futurum	iamiam uerberabimur,imini,untur.
	Verberaui & atus ſum,auiſti,auit.
Mediũ inde.	uerberauimus,auiſtis,auerunt.
	uerberauimus,auiſtis,auerunt.
	Verberaui & atus ſum,auiſti,auit.
Me.indef.ſe.	uerberauimus,auiſtis,auerunt.
	uerberauimus auiſtis auerunt.
	Verberabo & bor,abis,abit.
Medium fut.	uerberabimus,abitis,abunt.
	uerberabimus,abitis,abunt.
	uerberabo & bor,abis,abit.
Med.fu.ſec.	uerberabimus,abitis abunt.
	uerberabimus,abitis,abunt.

Imperatiua paſſiua & media.

	Verberare & bera,uerberetur.
Præſens	uerberamini uerberentur.
	uerberamini,uerberentur.
	Vapulato,uapulato.
Præt.perfe.	uapulatote,uapulanto.
	uapulatote,uapulanto.
	Verberator,uerberator

ἀόριστος τύφθητον, φθήτων.
τύφθητε φθήτωσαν.
τύπηθι, πήτω.
ἀόρ. δεύ. τύπητον, πήτων.
τύπητε, πήτωσαν.
τύψαι, ψάσθω.
μέσ. ἀόρι. τύψασθον, ψάσθων.
τύψασθε, ψάσθωσαν.
τυποῦ, πέσθω.
μέ. ἀό. δεύ. τύπεσθον τυπέσθων.
τύπεσθε, πέσθωσαν.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

τυπτοίμην, τύπτοιο, πτοιτο.
ἐνεστὼς τυπτοίμεθον, πτοισθον, πτοίσθην.
τυπτοίμεθα, πτοισθε, πτοιντο.
τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη.
παρακείμ. τετυμμένω εἴητον εἰήτην.
τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
τυφθείην, φθείης, φθείη.
ἀόριστος τυφθείητον, φθειήτην.
τυφθείημεν, φθείητε, φθείησαν.
τυπείην, τυπείης, πείη.
ἀόρι. δεύ. τυπείητον, πειήτην.
τυπείημεν, πείητε, πείησαν.
τυφθησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.
μέλλων τυφθησοίμεθον, θήσοισθον, σοίσθην.
τυφθησοίμεθα, θήσοισθε, θήσοιντο.
τυπησοίμην, πήσοιο, πήσοιτο.
μέλ. δεύ. τυπησοίμεθον, σοισθον, σοίσθην.

Indefinitum uerberaminor,uerberantor.
uerberaminor,uerberantor.
Verberator,uerberator.
Indefinit.ſec. uerberaminor,uerberantor.
uerberaminor,uerberantor.
Verberato & tor,uerberato.
Med.indefin. uerberamini,uerberantur.
uerberamini,uerberantur.
Verberato & tor,uerberato.
Med.indefin. uerberamini,uerberantur.
ſecundum. uerberamini,uerberantur.
Optatiua paſſiua & media.
Verberarer & rem,reris,retur.
Præſens. uerberaremur,beraremini,rarentur.
uerberaremur,raremini,berarentur.
Vapulauiſſem,uapulauiſſes,auiſſet.
Præt.perfect. uapulauiſſetis,uapulauiſſent.
uapulauiſſemus,uapulauiſſetis, auiſſent.
Vapulauiſſem,auiſſes,auiſſet.
Indefinitum. uapulauiſſetis,uapulauiſſent.
uapulauiſſemus,auiſſetis,auiſſent.
Vapulauiſſem,uapulauiſſes,pulauiſſet.
Indefin. uapulauiſſetis.uapulauiſſent.
ſecundum. uapulauiſſemus,auiſſetis,auiſſent.
Verberer,uerbereris,uerberetur.
Futurum. uerberemur,uerberemini,rentur.
uerberemur,uerberemini,uerberentur.
Verberer,uerbereris,uerberetur.
Futurum ſec. uerberemur,remini rentur.

τυπησοίμεθα, ἤσοισθε, τυπήσοιντο.
τετυψοίμην, τετύψοιο, ψοιτο.
μετ' ὀλίγ. μέ. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, ψοίσθην.
τετυψοίμεθα, τύψοισθε, ψοιντο.
τυψαίμην, τύψαιο, ψαιτο.
μέσ. ἀόρισ. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
τυψαίμεθα, τύψαισθε, ψαιντο.
τυποίμην, τύποιο, τυποιτο.
μέσ' ἀόρ. δεύ. τυποίμεθον, τύποισθον, ποίσθην.
τυποίμεθα, τύποισθε, ποιντο.
τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
μέσ. μέλ. τυψοίμεθον, τύψοισθον, ψοίσθην.
τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.
τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.
μέσ. μέλ. δεύ. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

τύπτομαι, τύπτῃ, πτηται.
ἐνεστὼς ἐάν. τυπτώμεθον, τύπτησθον, πτησθην
τυπτώμεθα, τύπτησθε, πτωνται.
τετυμμένος, ὦ, ἦς, ᾖ.
παρακεί. ἐὰν τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσιν.
τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.
ἀόρι. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον.
τυφθῶμεν, φθῆτε, φθῶσιν.
τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
ἀόρ. δεύ. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον.
τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

μέσος

uerberemur,remini,rentur.
Iamiam uapulauero,ueris,uerit.
Paulo poſt iamiam uapulauerimus, ueritis,uerint.
futurum iamiam uapulauerimus,ueritis,uerint,
Verberaſſem uel uapulaſſem, ſes ſet.
Med.indefi. uerberaſſemus,aſſetis,aſſent.
uerberaſſemus,aſſetis,aſſent.
Verberaſſem uel uapulaſſem,aſſes,aſſet.
Med.indefi.ſe. uerberaſſemus, ſetis, ſent.
uerberaſſemus,aſſetis,aſſent.
Verberem & rer,res,ret.
Med.futu. uerberemus,uerberetis,uerberent.
uerberemus,uerberetis,uerberent.
Verberem & rer,res,ret.
Med.futu.ſec.uerberemus,uerberetis,uerberent.
uerberemus,uerberetis,uerberent.

Subiunctiua paſſiua & media.

Verberem & rer,res,ret.
Præſens ſi uerberemus,uerberetis,uerberent.
uerberemus,uerberetis,uerberent.
Vapulauerim,aueris,auerit.
Præt.perf.ſi uapulaueritis,uapulauerint,
uapulauerimus,aueritis,auerint.
Vapulauero,aueris,auerit.
Indefinitum ſi uapulaueritis,uapulauerint.
uapulauerimus,aueritis,auerint.
Vapulauero,uapulaueris,uapulauerit.
Indefi.ſec.ſi uapulaueritis,uapulauerint.
uapulauerimus,uapulaueritis,uerint.

τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
μέ, ἀό. ἐὰν τυψώμεθον, τύψησθον, ψησθον.
τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται
τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.
μέ. ἀό. δεύ. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
τυπώμεθα, πησθε, πωνται.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστῶς.
τύπτεσθαι. παρακείμενος, τετύφθαι. ἀόριστος. τυφθῆναι. ἀόριστος δεύτερος, τυπῆναι. μέλλων τυφθήσεσθαι. μέλλων δεύτερος, τυπήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψεσθαι. μέσος ἀόριστος, τύψασθαι, μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυπέσθαι. μέσος μέλλων, τύψεσθαι. μέσος μέλλων δεύτερος τυπεῖσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ, καὶ μέσαι. ἐνεστώς.
ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. παρακείμενος, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. ἀόριστος, ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. ἀόριστος δεύτερος. ὁ τυπεὶς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. μέλλων, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τυφθησομένης. τὸ τυφθησόμενον, τυφθησομένου. μέλλων δεύτερος, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τυπησομένης, τὸ τυπησόμενον. τυπησομένου. μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. μέσος ἀόριστος, ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. μέσος μέλλων. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον.

uerberauero & uapulauero,eris,erit.
Me.indeſ.ſi uerberauerimus,ritis,auerint.
uerberauerimus,aueritis,uerint.
Verberauero & uapulauero,ris,rit.
Me.indeſi. uerberauerimus,ritis,rint.
ſec.ſi uerberauerimus,ritis,rint.

Infinitiua paſſiua & media. Præſens,

Verberare & ari.præt. perf. uerberatum eſſe uel fuiſſe.Inde.uerberatum eſſe.Indeſi. ſec. uerberatũ eſſe.Futur. uerberatum iri. Futurum ſecun. uerberatum iri. Paulò poſt futurum, iamiam uerberatum iri. Me.indefini.uerberauiſſe & atum eſſe. Med. indefin. ſec.uerberauiſſe & atum eſſe. Med. fu.uerberatuꝫ uel randum eſſe. Medium futurum ſecundum, uerberaturum uel andum eſſe.

Participia paſſiua & media. Præſens,

Maſcu. uerberans uel uapulans.Fœ. uerberans.N. uerberans. perfe. Maſculin. uerberatus .F. uerberata, Neu.uerberatum. Indefinit. uerberatus, uerberata, uerberatum.Indefinitum ſecundum uerberatus, uerberata,uerberatum. Futurum, uerberandus, uerberanda,andæ,uerberandum.futu. ſecund. uerberandus, uerberanda, uerberandæ, uerberandum uerberandi. Paulò poſt futurum,
iamiam uerberandus,uerberanda,uerberandum.
Med.indefi.qui uerberauit & uapulauit, quæ rauit, & lauit,quod rauit & lauit.Me.inde.ſec.qui rauit & lauit:quæ rauit & lauit,quod rauit et lauit.Me.fu.uerberaturus & andus,tura,& anda,turum, & andum.

μέσος μέλλων δεύτερος, ὁ τυπουμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

ἐνεργητικὰ ῥήματά ἐστι, τὰ ἐνέργειαν σημαίνοντα ἐν φωνῇ ἐνεργητικῇ. παθητικὰ δὲ, τὰ πάθος σημαίνοντα. μέσα δὲ, ὅσα ἐν φωνῇ παθητικῇ ἐνέργειαν σημαίνει, οἷον τύψομαι, ἐτυψάμην.

ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται, τροπῇ τοῦ κα, εἰς μαι, οἷον ἔσπαρκα ἔσπαρμαι, καὶ εἰ μὲν εἰς φα, λήγει, τὸ ἕτερον μ, προσλαμβάνει, οἷον γέγραφα γέγραμμαι. εἰ δὲ εἰς χα, λήγει, τὸ γ, προσλαμβάνει. οἷον λέλεχα, λέλεγμαι. εἰ δὲ εἰς κα, καὶ περισπώμενον εἴη. ε, ἢ α, ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχον τὸ σ, προσλαμβάνει. οἷον τετέλεκα, τετέλεσμαι. γεγέλακα γεγέλασμαι. μακρᾶς δὲ οὔσης τῆς παραληγούσης, οὐδὲν προσλαμβάνει, οἷον πεποίηκα, πεποίημαι. τὸ δὲ κα, τῶν βαρυτόνων τὸ σ, προσλαμβάνει, οἷον πείθω, πέπεικα πέπεισμαι. χρίζω, κέχρικα, κέχρισμαι, πλὴν τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης συζυγίας, ἢ οὐδὲν προσλαμβάνει, οἷον στέλλω, ἔσταλκα, ἔσταλμαι. πλέω, πέπλευκα, πέπλευμαι. τὸ μέντοι ἀκούω ἤκουσμαι, καὶ τὸ ἑλκύω εἵλκυσμαι ποιεῖ.

περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. ὅθεν καὶ αὐτοὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ, ἔχουσιν, οἷον ποιέω, ποιῶ, ποιήσω. γελάω, γελῶ, γελάσω. χρυσόω, χρυσῶ, σώσω.

πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν, ἧς τὸ ἐντελὲς αὐτοῦ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ εω, προφέρεται.

Medium futu. ſec. uerberaturus, & uerberandus tura & anda, turum & andum.

Actiua uerba ſunt actionem ſignificantia ſub uoce actiua, *Paſſiua uerò paſſionem ſignificantia: Media autem, quæ ſub uoce paſſiua actionem ſignificant, ut uerberabo uerberaui.*

Paſſiuum præteritum perfectum ex actiuo fingitur, uerſione κα in μαι, ut ſeui ſatus ſum. Et ſi quidem in φα deſinat, alterum μ aſſumit, ut ſcripſi ſcriptus ſum: quòd ſi in χα deſinat, γ aſſumit, ut dixi dictus ſum: ſin autem in χα, & circunflexum ſit, ε aut α in penultima habens, σ aſſumit, ut perfeci perfectus ſum. riſi riſus ſum: ubi uerò longa fuerit penultima, nihil aſſumit, ut feci factus ſum. Cæterum κα grauitonorum, σ aſſumit, ut perſuadeo perſuadi, perſuaſus ſum. ungo, unxi, unctus ſum, præter quintam & ſexta mconiugationem, quæ nihil aſſumit, ut mitto miſi miſſus ſum, nauigo nauigaui naue uectus ſum, interim audio auditus ſum, & traho tractus ſum format.

De Circunflexis uerbis.

Circunflexa uerba à ſexta coniugatione grauitonorum per ſynæreſin fiunt. Vnde & in futuro σ habent, ut facio, facio, fatiam. rideo, rideo, ridebo. inauro, inauro, inaurabo.

Prima coniugatio circunflexorum eſt, cuius extremum in grauitono per εω profertur,

οἷον ποιέω ποιῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος τὸ η, πρὸ τοῦ σ, ἔχει, οἷον ποιήσω, πλὴν τοῦ καλέω καλῶ, αἰνέω αἰνῶ, φορέω φορῶ, ἀρκέω ἀρκῶ, τελέω τελῶ, ὀλέω ὀλῶ· ἃ διὰ τοῦ εσω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, καὶ τὰ ἀπ' ἐκείνων συμπλεκόμενα ῥήματα ὁμοίοις, οἷον αἰνέσω, ἐπαινέσω, παραινέσω.

τὰ περισπώμενα ῥήματα, ὡς εἴρηται, συνηρημένα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων· διὰ τοῦτο ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ παραλλάσσει, ἐν οἷς, τοῦ τελικοῦ φωνήεντος καθαροῦ ὄντος, δύναται συναίρεσις γίνεσθαι κατὰ τοὺς τῶν συναιρέσεων κανόνας· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων χρόνων, τὰ ἄλλα παντάπασι τοῖς βαρυτόνοις τυγχάνουσι, φυλασσομένης γε μὴν, ἐν πᾶσι τοῖς ἀσυναιρέτοις χρόνοις, τῆς τοῦ μέλλοντος παραληγούσης.

ἐπὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων, οἱ μέσοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι, δεύτεροι ἀόριστοι, καὶ μέλλοντες, σπανίως εὑρίσκονται, ὥσπερ δηλονότι καὶ ἐπὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἀφ' ἧς παράγονται.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

ποιέω ποιῶ, ποιέεις ποιεῖς, ποιέει ποιεῖ· δυϊκά, ποιέετον ποιεῖτον, ποιέετον ποιεῖτον· πληθυντικά, ποιέομεν ποιοῦμεν, ποιέετε ποιεῖτε, ποιέουσι ποιοῦσι.

παρατατικός.

ἐποίεον ἐποίουν, ἐποίεες ἐποίεις, ἐποίεε ἐποίει· ἐποιέετον ἐποιεῖτον, ἐποιεέτην ἐποιείτην, ἐποιέομεν ἐποιοῦμεν, ἐποιέετε ἐποιεῖτε, ἐποίεον ἐποίουν.

παρακείμενος.

ut facio, facio, & in futuro. u ante σ habet, ut faciam, præterquam uoco, uoco: laudo, laudo: induor, induor: ſufficio, ſufficio: perficio, perficio: perdo, perdo: quæ per εσω futurum faciunt, & ex illis compoſita uerba ſimiliter, ut laudabo, prædicabo, admonebo.

Circunflexa uerba, ut dictum eſt, contracta ſunt à ſexta coniugatione grauitonorum. Idcirco in ſolo inſtanti & præte. imperfecto uariant, in quibus cum ultima uocalis pura ſit, poteſt ſynæreſis fieri iuxta contractionum canones. In alijs uerò temporibus eadem penitus cum grauitonis ſunt, ſeruata tamen in omnibus incontractis temporibus futuri penultima.

In circunflexis uerbis media præterita perfecta, & præt. pluſquàm pfe. indefinita ſecunda & futura raro reperiuntur, quemadmodum nimirum & in ſexta coniugatione grauitonorum, à qua deducuntur.

Indicatiua actiua. Præſens.

Sing. facio, facio, facis, facis: facit facit. Dualia, facitis, facitis, faciunt, faciunt. Pluralia, facimus, facimus: facitis, facitis: faciunt, faciunt.

Præt. perfectum,

Sing. faciebam, bam, faciebas, bas: faciebat, bat. D. faciebatis, faciebatis, faciebant ebant. Plu. faciebamus, faciebamus, faciebatis, batis, faciebant, ebant.

Præteritum perfectum.

πεποίηκα, πεποίηκας, κε. καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς τέτυ-
φα· τέτυφας, τέτυφε.

ὑπερσυντέλικος.

ἐπεποιήκειν, κεις, κει. ὡς ἐτετύφειν.

ἀόριστος.

ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε· ὡς ἔτυψα.

μέλλων.

ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει· ὡς τύψω, τύψεις.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

ποίεε ποίει, ποιεέτω ποιείτω, ποιέετον ποιεῖτον, ποιεέτων ποιείτων, ποιέετε ποιεῖτε, ποιεέτωσαν ποιείτωσαν παρακείμενος.

πεποίηκε· κέτω. ὡς τέτυφε, τετυφέτω.

ἀόριστος.

ποίησον, σάτω. ὡς τύψον ψάτω.

εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ. ἐνεστὼς.

ποιέοιμι ποιοῖμι, ποιέοις ποιοῖς, ποιέοι ποιεῖ· ποιέ-
οιτον ποιοῖτον, ποιεοίτην ποιοίτην· ποιέοιμεν ποιοῖ-
μεν, ποιέοιτε ποιοῖτε, ποιέοιεν ποιοῖεν.

παρακείμενος.

πεποιήκοιμι, κοις, κοι. ὡς τετύφοιμι.

ἀόριστος.

ποιήσαιμι, σαις, σαι. ὡς τύψαιμι.

μέλλων.

ποιήσοιμι, σοις, σοι, ὡς τύψοιμι.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

ἐὰν ποιέω ἐὰν ποιῶ, ἐὰν ποιέῃς ἐὰν ποιῇς, ἐ-
ὰν ποιέῃ ἐὰν ποιῇ· ἐὰν ποιέητον, ἦτον, ἐὰν ποιέη-
τον ἦτον· ἐὰν ποιέομεν ποιῶμεν, ἐὰν ποιέητε ἦτε,

Feci, feciſti fecit, & reliqua ut uerberaui, auiſti uerberauit.

Præt. *pluſquam perfectum.*

Feceram, feceras, fecerat, ut uerberaueram.

I*ndefinitum.*

Feci, feciſti, fecit, ut uerberaui.

Futurum.

Faciam, facies, faciet, ut uerberabo, uerberabis.

I*mperatiua actiua.* P*ræſens,*

Sin. Fac. fac. faciat, faciat. Dual. facite, facite. faciant, faciant Plu. facite, facite. faciant, faciant. P*ræteritum perfectum,*

Facito, facito, ut uerberato, uerberato.

I*ndefinitum,*

Facito, facito, ut uerberato, uerberato.

O*ptatina actiua.* P*ræſens.*

Facerem rem, faceres res, faceret ret. Dual. facere retis faceretis, facerent facerent. Plur. faceremus ceremus, faceretis retis, facerent facerent.

P*ræteritum perfectum,*

Feciſſem, feciſſes, feciſſet, ut uerberauiſſem.

I*ndefinitum.*

Feciſſem, feciſſes, feciſſet, ut uerberauiſſem.

Futurum.

Faciam, facias, faciat, ut uerberem.

Subiunctiua actiua. Præſens,

Sing. ſi faciam, faciam: ſi facias, facias, ſi faciat, faciat. Dual. ſi faciatis, faciatis, ſi faciant, faciant. Plural. ſi faciamus, am us, ſi faciatis, atis: ſi

ἐὰν πιέωσιν ποιῶσιν·

παρακείμενος.

ἐὰν πεποιήκω, ὡς ἐὰν τετύφω.

ἀόριστος.

ἐὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

ἐνεστὼς, ποιέειν ποιεῖν.

παρακείμενος, πεποιηκέναι. ἀόριστος. ποιῆσαι.

μέλλων. ποιήσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς.

ὁ ποιέων ὁ ποιῶν. ἡ ποιέουσα ἡ ποιοῦσα.

τὸ ποιέον τὸ ποιοῦν.

παρακείμενος.

ὁ πεποιηκὼς, ἡ πεποιηκυῖα, κυίας, τὸ πεποιηκός.

ἀόριστος.

ὁ ποιήσας, ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν.

μέλλων.

ὁ ποιήσων, ἡ ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς

ποιέομαι ποιοῦμαι, ποιέῃ ποιῇ, ποιέεται ποιεῖται. ποιεόμεθον ποιούμεθον, ποιέεσθον ποιεῖσθον, ποιέεσθον εῖσθον, ποιεόμεθα ποιούμεθα, ποιέεσθε ποιεῖσθε, ποιέονται ποιοῦνται.

παρατατικός.

ἐποιεόμην ἐποιούμην, ἐποιέου ἐποιοῦ, ἐποιέετο ἐποιεῖτο. ἐποιεόμεθον ούμεθον, ἐποιέεσθον εῖσθον, ἐποιεέσθην είσθην. ἐποιεόμεθα ούμεθα, ἐποιέεσθε εῖσθε, ἐποιέοντο οῦντο. παρακείμενος.

πεποίημαι, ησαι. ὡς τέτυμμαι. τὸ τρίτον τῶν πλη-

faciant, faciant.

Præteritum.

Sin. ſi fecerim, ut ſi uerberauerim.

Indefinitum.

Sin. ſi fecero, feceris, fecerit.

Infinitiua actiua.

Præſens, facere, facere.

Præteritum, feciſſe. Indefinitum, feciſſe.

Futurum, facturum eſſe.

Participia paſſiua & media. Præſens,

Maſc. faciens, faciens. fœ. faciens, faciens.

Neutrum faciens.

Præteritum.

M. qui fecit. F. quæ fecit, eius quæ fecit. N. quod fecit.

Indefinitum.

M. qui fecit. F. quæ fecit. N. quod fecit.

Futurum.

M. facturus. F. factura. N. facturum.

Indicatiua paſſiua & media. Præſens.

Sin. fio, fio: fis, fis: fit, fit. Dual.
fimus duo, fimus duo: fitis, fitis, fiunt, fiunt. Plu. fimus, fimus: fitis, fitis, fiunt, fiunt.

Præt. imperfectum.

Sin. fiebam fiebam, fiebas fiebas, fiebat fiebat. Dual. fiebamus fiebamus, fiebatis, fiebatis, fiebant fiebant. Plur. fiebamus fiebamus fiebatis, fiebatis, fiebant fiebant. Præte. perfectum.

Sin. factus ſum, factus es, ut uapulaui. Tertia plura-

θυντικῶν πεποίηνται, ὅτι καθαρὰν ἔχει τὴν ἐσχάτην ὑπὲρ συντέλικης·

ἐπεποιήμην, σο, το, ὡς ἐτετύμμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐπεποίηντο.

ἀόριστος.

ἐποιήθην, ἐποιήθης· ὡς ἐτύφθην.

μέλλων πρῶτος.

ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ· ὡς τυφθήσομαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεποιήσομαι, πεποιήσῃ· ὡς πετύψομαι.

μέσος ἀόριστος.

ἐποιησάμην, ἐποιήσω· ὡς ἐτυψάμην.

μέσος μέλλων.

ποιήσομαι, ποιήσῃ, ὡς τύψομαι.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ποιέου ποιοῦ, ποιεέσθω ποιείσθω. ποιέεσθον εῖσθον ποιεέσθων ποιείσθων· ποιέεσθε ποιεῖσθε, ποιεέσθωσαν ποιείσθωσαν. παρακείμενος.

πεποίησο, ὡς τέτυψο. ἀόριστος.

ποιήθητι, ὡς τύφθητι.

μέσος ἀόριστος.

ποίησαι, ποιησάσθω, ὡς τύψαι τυψάσθω.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ποιεοίμην ποιοίμην, ποιέοιο ποιοῖο, ποιέοιτο ποιοῖτο· ποιεοίμεθον, ποιοίμεθον, ποιέοισθον ποιοῖσθον, ποιεοίσθην ποιοίσθην· ποιεόμεθα, ποιοίμεθα, ποιέοισθε ποιοῖσθε, ποιέοιντο ποιοῖντο·

παρακείμενος·

πεποιήμην· πεποιῇο, πεποιῇτο. καθαρὰν γὰρ ἔχει

lium, facti ſunt quòd puram habeat poſtremam.

Præteritum pluſquàm perfectum.

factus fueram, fueras, fuerat, ut uapulaueram. Tertia pluralium, facti fuerant.

Indefinitum.

factus fui, fuiſti, ut uapulaui.

Futurum primum,

fiam, fies, ut uerberabor.

Paulò poſt futurum,

Iamiam fies, fies, ut iamiam uerberabor.

Medium indefinitum,

Feci uel factus ſum, feciſti, ut uerberaui uel uapulaui.

Medium futurum.

faciam uel fiam facies, ut uerberabo uel uapulabo.

Imperatiua paſſiua & media. Præſens.

fac uel fias, fac uel fias, faciat faciat. D. facite facite, faciant faciant. Plural. facite facite, faciant faciant. Præt. perfectum.

fito, ut uapulato. Indefinitum.

fito, ut uapulato.

Medium indefinitum.

Fac uel fias, faciat, ut uerberato, uerberato.

Optatiua paſſiua & media. Præſens.

S. fierem uel facerem, fieres res, fieret ret. D. fieremus fieremus, fieretis fieretis, fierent fierent. fieremus fieremus, fieretis fieretis, fierent fierent.

Præteritum,

factus eſſem, factus eſſes, factus eſſet. Puram enim ha-

τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος.

ἀόριστος.

ποιηθείην, θείης, ὡς τυφθείην. μέλλων.
ποιηθησοίμην, σοιο, ὡς τυφθησοίμην.

μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

πεποιησοίμην, σοιο, ὡς τετυψοίμην.

μέσος ἀόριστος.

ποιησαίμην, σαιο, ὡς τυψαίμην.

μέσος μέλλων.

ποιησοίμην, σαιο, ὡς τετυψοίμην.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.
ἐὰν ποιέωμαι ἐὰν ποιῶμαι, ἐὰν ποιέῃ, ἐὰν ποιῇ, ἐὰν ποιέηται ἐὰν ποιῆται ἐὰν ποιεώμεθον ἐὰν ποιώμεθον, ἐὰν ποιέησθον, ἐὰν ποιῆσθον, ἐὰν ποιέησθον ἐὰν ποιῆσθον, ἐὰν ποιεώμεθα ἐὰν ποιώμεθα, ἐὰν ποιέησθε ἐὰν ποιῆσθε, ἐὰν ποιέονται ἐὰν ποιῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν πεποίωμαι, ἐὰν πεποίῃ, ὡς ἐὰν τετύφωμαι.
καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην.

ἀόριστος.

ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν ποιήσωμαι, ὡς ἐὰν τύψωμαι.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.
ποιέεσθαι ποιεῖσθαι. παρακείμενος.
πεποιῆσθαι. ἀόριστος. ποιηθῆναι. μέλλων.
πεποιήσεσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων
πεποιήσεσθαι. μέσος ἀόριστος. ποιήσασθαι.
μέσος μέλλων πρῶτος. ποιήσεσθαι.

bet poſtremam paſſiuum præteritum.

Indefinitum.

factus eſſem, factus eſſes, ut uapulauiſſem. Futu.
fiam fiat, ut uerberer.

Paulò poſt futurum.

Iamiam fiam, iamiam fias, ut iamiam uerberer.

Medium indefinitum,

fecißem uel factus eſſem, feciſſes, ut uerberaſſem, uapulaſſem.

Medium futurum.

Faciam, uel fiam, facias, ut uerberem uel uapulem.

Coniunctiua paſſiua & media. Præſens.

S. ſi fiam & faciam, fiam & faciam, ſi fias & fias, ſi fiat ſi fiat. Dual. *ſi fiamus ſi fiamus, ſi fiatis ſi fiatis, ſi fiant ſi fiant.*
Pl. *ſi fiamus ſi fiamus, ſi fiatis ſi fiatis, ſi fiant ſi fiant.* Præteritum.
Si factus fuerim, ſi factus fueris, ut uapulauerim.
Puram enim habet poſtremam.

Indefinitum.

ſi factus fuero, ſi factus fueris, ut uerberatus fuero.

Medium indefinitum.

Si fecero & factus fuero, ut ſi uerberaro uapularo.

Infinitiua paſſiua & media. Præſens,
facere & fieri. Præt. perfectum.
factum eſſe. Indefinitum, *factum eſſe.* Futurum.
factum iri. Paulò poſt futurum.
Iamiam factum iri. Med. indefi. *feciſſe & factum eſſe.*
Me. fu. primum, *facturum eſſe uel factum iri.*

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστώς.
ὁ ποιεόμενος ὁ ποιούμενος, ἡ ποιεομένη ἡ ποιουμένη. τὸ ποιεόμενον τὸ ποιούμενον.

παρακείμενος.

ὁ πεποιημένος, ἡ πεποιημένη, τὸ πεποιημένον.

ἀόριστος.

ὁ ποιηθεὶς, ἡ ποιηθεῖσα, τὸ ποιηθέν.

μέλλων.

ὁ ποιηθησόμενος, ἡ ποιηθησομένη, τὸ ποιηθησόμενον.

μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

ὁ πεποιησόμενος, ἡ πεποιησομένη, τὸ πεποιησόμενον.

μέσος ἀόριστος.

ὁ ποιησάμενος, ἡ ποιησαμένη, τὸ ποιησάμενον.

μέσος μέλλων.

ὁ ποιησόμενος, ἡ ποιησομένη, τὸ ποιησόμενον.

αἱ συναιρέσεις τῆς πρώτης συζυγίας εἰσὶ αὗται.

δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν, ἧς τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τῆς βαρυτόνου διὰ τοῦ αω, προφέρεται, οἷον γελάω γελῶ, βοάω βοῶ, καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ, τὸ α, ἢ τὸ η, ἔχει, οἷον γελάσω βοήσω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

βοάω βοῶ, βοάεις βοᾷς, βοάει βοᾷ, βοάετον ἅτον βοάετον βοᾶτον. βοάομεν βοῶμεν, βοάετε βοᾶτε βοάουσι βοῶσι. παρατατικός.

ἐβόαον ἐβόων, ἐβόαες ἐβόας, ἐβόαε ἐβόα. ἐβοάετον ἐβοᾶτον, ἐβοαέτην ἐβοάτην. ἐβοάομεν ἐβοῶμεν, ἐβοάετε ἐβοᾶτε, ἐβόαον ἐβόων.

οἱ λοιποὶ χρόνοι ὁμοίως τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ κλίνονται, φυλασσομένης γε μὴν τῆς ἰδίας παραληγούσης

Participia paſſiua & media. *Præſens.*

M.qui facit uel fit, qui facit uel fit, eius qui facit. *Fœ. quæ facit, quæ facit.N.quod facit, eius quod facit.*

Præteritum.

M.factus.F.facta.N.factum.

Indefinitum.

M.factus.F.facta.Neu.factum.

Futurum.

M.faciendus.F.facienda.N.faciendum.

Paulò poſt futurum.

M.Iamiam faciendus.F.facienda.N.faciendum.

Medium indefinitum.

M.quifecit uel factus eſt.F.quæ fecit.N.quod fecit.

Medium futurum.

M.facturus uel faciendus.F.factura.N.facturum.

Contractiones primæ coniugationis hactenus.

Secunda coniungatio circunflexorum eſt, cuius extremum in grauitono per œω profertur. ut rideo rideo, clamo clamo, & in futuro ante œ œ aut n habet ut ridebo, clamabo.

Indicatiua actiua. *Præſens.*

S.Clamo clamo, clamas clamas, clamat clamat. D. cla matis matis, clamant mãt. Plura. amus amus, atis atis, clamant ant. *Præ.imperfectum.*

S.Clamabam bam, clamabas bas, bat bat. Dua. abatis abatis, abant abant. Plura. clamabamus bamus, clama batis batis, clamabant abant.

Reliqua tempora ſimiliter primæ coniugationi de clinantur, ſeruata tamen ſua penultima.

προστακτικὸν ἐνεργητικὸν ῥῆμα. ἐνεστώς.

βόαε βόα, βοαέτω βοάτω, βοάετον βοᾶτον
βοαέτων άτων, βοάετε ᾶτε, βοαέτωσαν άτωσαν.

εὐκτικὸν ῥῆμα. ἐνεστώς.

βοάοιμι βοῷμι, βοάοις βοῷς, βοάοι βοῷ. βοά
οιτον ῷτον, βοαοίτην βοώτην. βοάοιμεν ῷμεν, βοά
οιτε βοῷτε βοάοιεν βοῷεν.

ὑποτακτικὸν ῥῆμα. ἐνεστώς.

ἐὰν βοάω ἐὰν βοῶ, ἐὰν βοάῃς ἐὰν βοᾷς, ἐὰν βο-
άῃ ἐὰν βοᾷ. ἐὰν βοάητον ἐὰν ᾶτον, ἐὰν βοάητον
ἐὰν ᾶτον, ἐὰν βοάομεν ἐὰν βοῶμεν, ἐὰν βοάητε
ἐὰν βοᾶτε, ἐὰν βοάωσι ἐὰν βοῶσι.

ἀπαρέμφατα. ἐνεστώς,

βοάειν βοᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς
πρώτης συζυγίας. μετοχαί. ἐνεστώς,
ὁ βοάων ὁ βοῶν, ἡ βοάουσα ἡ βοῶσα. τὸ βοάων τὸ
βοῶν.

ὁριστικὰ παθητικά. ἐνεστώς.

βοάομαι βοῶμαι, βοάῃ βοᾷ βοάεται ᾶται, βοα
όμεθον ώμεθον, βοάεσθον ᾶσθον, βοάεσθον ᾶσθον
βοαόμεθα βοώμεθα, βοάεσθε βοᾶσθε, βοάονται
βοῶνται.

παρατατικός.

ἐβοαόμην ἐβοώμην ἐβοάου ἐβοῶ, ἐβοάετο ᾶτο,
ἐβοαόμεθον ἐβοώμεθον, ἐβοάεσθον ᾶσθον, ἐβοαέ
σθην ἐβοάσθην ἐβοαόμεθα ώμεθα, ἐβοάεσθε ἐ-
βοᾶσθε, ἐβοάοντο ἐβοῶντο.

προστακτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς.

βοάου βοῶ, βοαέσθω άσθω, βοάεσθον ᾶσθον βοαέ

Imperatiuum actiuum uerbum. Præſens.

S.*Clama clama,clamet clamet.*Du.*clamate ate , cla-ment clament.*Plur.*clamate ate,clament clament.*

Optatiuum uerbum. Præſens.

S.*clamarem rem,clamares ares , clamaret aret.*Dual.*aretis,aretis,clamarent arent.*Plural.*clameremus are-mus,aretis aretis,clamarent arent.*

Subiunctiuum uerbum. Præſens.

Sin.*ſi clamem clamem, ſi clames clames , ſi clamet ſi clamet.* Dual. *ſi clametis clametis , ſi clament ſi clament .* Plural. *ſi clamemus ſi clamemus, ſi clametis ſi clametis,ſi clament ſi clament.*

Infinitiua. Præſens.

Clamare clamare , & reliqua iuxta decurſum prime coniugationis. Participia. Præſens.

M.*clamans clamans.*Fœmi.*clamans clamans .* N. *cla-mans clamans.*

Indicatiua paſſiua. Præſens.

S.*clamor or,clamaris aris, clamatur atur.* D. *clama-mur clamamur , clamamini mamini , clamantur cla-mantur.*Plu.*clamamur amur,clamamini amini , cla-mantur clamantur.*

Præteritum imperfectum.

S.*clamabar abar , clamabaris aris , clamabatur aba-tur.*Dual.*clamabamur abamur , clamabamini clama-bamini,clamabantur abantur .* Pl. *abamur abamur, clamabamini abamini,clamabantur abantur.*

Imperatiuus paſſiuus. Præſens.

S.*clamare are,clametur metur.*D.*amini amini , cla-*

σθων ἄσθων, βοάεσθε ἄσθε, βοαέσθωσαν ἄσθωσαν

εὐκτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς.

βοαοίμην ὤμην βοάοιο βοῷο, βοάοιτο ῷτο βοαοίμεθον βοοίμεθον, βοάοισθον βοῷσθον, βοαοίσθην βοῴσθην βοαώμεθα βοῴμεθα, βοάοισθε βοῷσθε, βοάοιντο βοῷντο.

ὑποτακτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς.

ἐὰν βοάωμαι ἐὰν βοῶμαι. ἐὰν βοάῃ ἐὰν βοᾷ, ἐὰν βοάηται ἐὰν βοᾶται, ἐὰν βοαώμεθον ἐὰν βοώμεθον, ἐὰν βοάησθον ᾶσθον, ἐὰν βοάησθον ᾶσθον ἐὰν βοαώμεθα ώμεθα, ἐὰν βοάησθε ἐὰν βοᾶσθε, ἐὰν βοάωνται ἐὰν βοῶνται.

ἀπαρέμφατον παθητικόν. ἐνεστώς,

βοάεσθαι βοᾶσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἄνω εἴρηται.

μετοχαὶ παθητικαί. ἐνεστώς.

ὁ βοαόμενος ὁ βοώμενος, ἡ βοαομένη ἡ βοωμένη τὸ βοαόμενον τὸ βοώμενον.

αἱ συναιρέσεις τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰσὶν αὗται.

σημειωτέον δὲ ἐπὶ τούτων τῶν συναιρέσεων τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι τὸ μὲν α, καὶ ω μέγα εἰς ω μέγα κιρνᾶται. τὸ δὲ α, καὶ ε, εἰς α, μακρόν. ἐφ᾽ ὧν δὲ μετὰ τὸ α δίφθογγος ἐπάγεται ἡ διὰ τοῦ ε, καὶ ι, διαλυομένης τῆς διφθόγγου, τὸ μὲν α, καὶ ε πάλιν εἰς α, μακρὸν κιρνᾶται, τὸ δὲ ι, προσγράφεται, οἷον βοάεις βοᾷς, καὶ α, δὲ καὶ ο μικρὸν εἰς ω μέγα κιρνᾶται. ἐφ᾽ ὧν δὲ μετὰ τὸ α, ου δίφθογγος ἐπάγεται, ἢ οι δίφθογγος, ἡ διὰ τοῦ ο, καὶ ι, διαλυομένης τῆς διφθόγγου, τὸ μὲν α, καὶ ο. αὖθις

*mentur mẽtur.*P.*emur emur,amini amini,entur entur.*

Optatiuus paſſiuus. Præſens.

Sin.*clamarer arer,areris areris, aretur etur.*Du. *clamaremur aremur , aremini aremini, arentur arentur.*Plur.*clamaremur aremur, clamaremini aremini, clamarentur clamarentur.*

Subiunctiuum paſſiuum. Præſens.

Singul. *ſi clamer clamer , ſi clameris ſi clameris ,ſi clametur ſi clametur .* Dua.*ſi clamemur clamemur, ſi clamemini memini , ſi clamentur clamentur.* Pl.*ſi clamemur memur, ſi clamemini clamemini , ſi clamentur clamentur.*

Infinitiuum paſſiuum. Præſens.

clamari clamari,& reliqua,ut ſupra dictum eſt.

Participia paſſiua. Præſens.

M.*qui clamatur,qui atur.*F.*quæ clamatur,quæ atur.* Neut.*quod clamatur,quod clamatur.*

Contractiones *ſecundæ coniugationis circunflexorum hæ ſunt.*

Notandum *uerò in his contractionibus ſecundæ coniugationis circunflexorum. quòd* α & ω *magnum in* ω *magnum miſcentur:*Porrò α & ε *in* α *longum.In quibus uerò poſt* α *diphtongus inducitur quæ eſt ex* ε & ι, *reſoluta diphthongo,* α *quidem &* ε *rurſus in* α *longum miſcentur,* ι *autem ſubſcribitur,ut clamas clamas.* Cæterum α & ο *partium in* ω *miſcentur.* In *quibus autem poſt* α , ου *diphthongus inducitur,aut* οι *diphthon. quæ eſt ex* ο & ι , *reſoluta dipthongo,* α *quidem &* ο *rurſus*

εἰς ω μέγα κιρνᾶται, τὸ δὲ υ, ἀποβάλλεται, οἷον βοάουσι βοῶσι· τὸ δὲ ι, προσγράφεται, οἷον βοάοιμι βοῷμι. τὸ δὲ α, καὶ η, ἐπὶ τοῦ βοάῃ δευτέρου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ὤφειλε μὲν εἰς η, κιρνᾶσθαι κατὰ τὸν τῆς συναιρέσεως κανόνα, εἵλετο δὲ μᾶλλον τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας δευτέρας. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς εἴρηται, ἐὰν βοάῃς ἐὰν βοᾷς, καὶ οὐ βοῇς, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ὁμοίως, ἐὰν βοάῃ ἐὰν βοᾷ, καὶ οὐ βοῇ. διότι ἐπὶ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνεται.

καὶ συμβαίνει θεωροῦντι, ὅτι ἔνθα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς ει, δίφθογγον γίνεται ἡ συναίρεσις, ἡ διὰ τοῦ ε, καὶ ι, ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας εἰς α, γίνεται· ἔνθα δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας εἰς ἄλλο τι. ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας, εἰς ω μέγα πλὴν τοῦ δευτέρου προσώπου ὁριστικοῦ βοᾷ καὶ πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, ταῦτα γὰρ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνονται· οἱ δὲ ἄλλοι πάντες τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων χρόνοι, ὁμοίως τοῖς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ τοῖς βαρυτόνοις κατὰ τὰ προειρημένα κλίνονται.

Τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν, ἧς τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ οω, προφέρεται, οἷον χρυσόω χρυσῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ, τὸ ω ἔχει, οἷον χρυσώσω στεφανώσω, σημειώσω, πλὴν τοῦ ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω, βόω βῶ, τὸ φέρω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

in ω magnum miſcentur, υ uerò abijcitur, ut clamant clamant, ι autem ſubſcribitur, ut clamarem clamarem. Porrò α & η in clamaris, ſecundæ perſonæ Indicatiui paſſiui inſtantis, debuiſſet quidem in η miſceri iuxta contractionis canonem, elegit tamen magis formatiuam coniugationis ſecundæ. Cæterùm in Subiunctiuo, ut dictum eſt ſi clames, ſi clames & non clames, & in paſſiuo ſimiliter, ſi clameris, ſi clameris & non clameris, quòd in ſecunda & tertia coniugatione circunflexorum ſubiunctiua ſimiliter indicatiuis declinentur.

Et uidere eſt inſpicientibus, quòd ubi in prima quidem coniugatione circunflexorum in ει diphthongum fit ſynæreſis, quæ eſt ex ε & ι, in ſecunda coniugatione in α fit: Vbi uerò in prima coniugatione in aliud quiddam, in ſecunda coniugatione fit in ω magnum, præter ſecundam perſonam Indicatiui paſſiui clamaris, & præter ſubiunctiua. Hæc enim ſimiliter indicatiuis declinantur.

Porrò alia omnia ſecundæ coniugationis circunflexorum tempora, ſimiliter temporibus primæ coniugationis circunflexorum & grauitonis, iuxta ea quæ prædicta ſunt declinantur.

Tertia coniungatio circunflexorum eſt, cuius extremum in grauitono per οω profertur, ut inauro inauro, & in futuro ante σ. ω habet, ut inaurabo, coronabo, ſignificabo, præter aro, iuro, quæror, alo alo, id eſt, nutrio.

Indicatiua actiua. Præſens.

χρυσόω χρυσῶ, χρυσόεις χρυσοῖς, χρυσόει χρυ-
σοῖ, χρυσόετον σοῦτον, χρυσόετον σοῦτον, χρυσόο-
μεν σοῦμεν, χρυσόετε σοῦτε, χρυσόουσι σοῦσι.

παρατατικός.

ἐχρύσοον ἐχρύσουν, ἐχρύσοες ἐχρύσους, ἐχρύσοε
ἐχρύσου, ἐχρυσόετον ἐχρυσοῦτον, ἐχρυσοέτην ἐχρυ-
σούτην ἐχρυσόομεν ἐχρυσοῦμεν, ἐχρυσόετε ἐχρυ-
σοῦτε, ἐχρύσοον ἐχρύσουν.

προστακτικὸν ἐνεργητικόν. ἐνεστώς.

χρύσοε χρύσου, χρυσοέτω χρυσούτω, χρυσόετον
χρυσοῦτον, χρυσοέτων χρυσούτων, χρυσόετε χρυ-
σοῦτε, χρυσοέτωσαν χρυσούτωσαν.

εὐκτικὸν ἐνεργητικόν. ἐνεστώς.

χρυσόοιμι χρυσοῖμι, χρυσόοις χρυσοῖς, χρυσόοι
χρυσοῖ, χρυσόοιτον χρυσοῖτον, χρυσοοίτην χρυσοί-
την, χρυσόοιμεν χρυσοῖμεν, χρυσόοιτε χρυσοῖτε,
χρυσόοιεν χρυσοῖεν.

ὑποτακτικόν. ἐνεστώς.

ἐὰν χρυσόω ἐὰν χρυσῶ, ἐὰν χρυσόῃς σοῖς, ἐὰν χρυ-
σόῃ σοῖ. ἐὰν χρυσόητον ἐὰν χρυσοῖτον, ἐὰν χρυσόη-
τον σοῖτον. ἐὰν χρυσόωμεν σῶμεν, ἐὰν χρυσόητε
σοῖτε, ἐὰν χρυσόωσι ἐὰν σῶσι.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

χρυσόειν χρυσοῦν. καὶ τὰ λοιπά.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς.

ὁ χρυσόων ὁ χρυσῶν, ἡ χρυσόουσα ἡ χρυσοῦσα. τὸ
χρυσόον τὸ χρυσοῦν.

ὁριστικὰ παθητικά. ἐνεστώς,

χρυσόομαι χρυσοῦμαι, χρυσόῃ χρυσοῖ, χρυσόεται

Inauro inauro, inauras inauras, inaurat inaurat. Dual. inauratis atis, inaurant inaurant. Plur. inauramus ramus, inauratis ratis, inaurant inaurant.

Præteritum imperfectum. Præſens.

Inaurabam bam, inaurabas aurabas, inaurabat bat. Dual. inaurabatis inaurabatis, inaurabant inaurabant. Plu. inaurabamus bamus, inaurabatis inaurabatis, inaurabant bant.

Imperatiuum actiuum. Præſens.

Inaura inaura, inauret inauret. Dual. inaurate inaurate, inaurent inaurent. Plural. inaurate inaurate, inaurent inaurent.

Optatiuum actiuum. Præſens.

Inaurarem rarem, inaurares rares, inauraret inauraret. Du. inauraremus remus, inauraretis retis, Plur. inauraremus remus, inauraretis inauraretis, inaurarent arent.

Subiunctiua. Præſens.

Si inaurem ſi inaurem, ſi inaures ſi inaures, ſi inauret inauret. Dual. ſi inauretis ſi inauretis, ſi inaurent inaurent. Plural. ſi inauremus inauremus ſi inauretis inauretis, ſi inaurarent ſi inaurarent.

Infinitiua actiua. Preſens.

Inaurare inaurare, & reliqua.

Participia actiua, Præſens.

Maſ. inaurans inaurans, Fœm. inaurans rans, Neut. inaurans inaurans.

Indicatiua paſſiua. Præſens.

Inauror inauror, inauraris inauraris, inauratur

χρυσοῦται, χρυσοόμεθον σούμεθον, χρυσόεσθον σοῦσθον, χρυσόεσθον σοῦσθον, χρυσοόμεθα σούμεθα χρυσόεσθε σοῦσθε, χρυσόονται σοῦνται.

παρατατικός.

ἐχρυσοόμην σούμην, ἐχρυσόου ἐχρυσοῦ, ἐχρυσόετο σοῦτο, ἐχρυσοόμεθον σούμεθον, ἐχρυσόεσθον σοῦσθον, ἐχρυσοέσθην σούσθην, ἐχρυσοόμεθα ἐχρυσούμεθα, ἐχρυσόεσθε σοῦσθε, ἐχρυσόοντο ἐχρυσοῦντο.

προστακτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς.

χρυσόου χρυσοῦ, χρυσοέσθω χρυσούσθω, χρυσόεσθον σοῦσθον, χρυσοέσθων σούσθων, χρυσόεσθε σοῦσθε, χρυσοέσθωσαν σούσθωσαν.

εὐκτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς.

χρυσοοίμην χρυσοίμην, χρυσόοιο σοῖο, χρυσόοιτο χρυσοῖτο, χρυσοοίμεθον σοίμεθον, χρυσόοισθον χρυσοῖσθον, χρυσοοίσθην σοίσθην, χρυσοοίμεθα χρυσοίμεθα. χρυσόοισθε χρυσοῖσθε, χρυσόοιντο χρυσοῖντο.

ὑποτακτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς.

ἐὰν χρυσόωμαι χρυσῶμαι, ἐὰν χρυσόῃ χρυσοῖ, ἐὰν χρυσόηται σοῖται. ἐὰν χρυσοώμεθον σώμεθον, ἐὰν χρυσόησθον σοῖσθον, ἐὰν χρυσόησθον σοῖσθον. ἐὰν χρυσοώμεθα σώμεθα, ἐὰν χρυσόησθε σοῖσθε, ἐὰν χρυσόωνται ἐὰν χρυσῶνται.

ἀπαρέμφατα παθητικά. ἐνεστώς.

χρυσόεσθαι χρυσοῦσθαι.

μετοχαὶ παθητικαί. ἐνεστώς,

ὁ χρυσοόμενος ὁ χρυσούμενος, ἡ χρυσοομένη ἡ

inauratur. Dual. *inauramur ramur,inauramini ramini,inaurantur rantur.* Plural. *inauramur inauramur,inauramini ramini,inaurantur rantur.*

Præt.*imperfectum.*

I*naurabar abar, inaurabaris inaurabaris, inaurabatur batur.* Dual. *abamur abamur, abamini inaurabamini, inaurabantur inaurabantur.* Plural. *inaurabamur inaurabamur, inaurabamini bamini, inaurabantur inaurabantur.*

Imperatiuum paſſiuum. Præſens.

I*naurare inaurare,inauretur retur.* Du. *inauramini inauramini, inaurentur rentur.* Plural. *inauramini inauramini,inaurentur inaurentur.*

Optatiuum paſſiuum. Præſens.

I*naurarer inaurarer, inaurareris inaurareris, inauraretur inauraretur.* D. *inauraremur aremur,inauraremini remini,inaurarentur arentur.*Plural. *inauraremur aremur, inauraremini inauremini, inaurarentur inaurarentur.*

Subiunctiuum paſſiuum. Præſens.

Singul. *ſi inaurer inaurer, ſi inaureris inaureris, ſi inauretur inauretur.* Dual. *ſi inauremur remur, ſi inauremini ſi inauremini, ſi inaurentur inaurentur.*Plural.*ſi inauremur,ſi inauremur, ſi inauremini inauremini,ſi inaurentur ſi inaurentur.*

Infinitiua paſſiua Præſens.

I*naurari inauri.*

Participia paſſiua. Præſens.

Maſ.*qui inauratur qui inauratur.* F. *quæ inauratur,*

χρυσουμένη, τὸ χρυσοόμενον τὸ χρυσούμενον.

σημειωτέον δὲ καὶ ἐνταῦθα, ἐν ταύταις τῇ συναιρέσεσι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι τὸ ο, καὶ τὸ ω μέγα, εἰς ω μέγα κιρνᾶται. τὸ δὲ ο, καὶ ε, εἰς τὴν ου δίφθογγον.

ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος δέον χρυσοεις καὶ χρυσοῦ γίνεσθαι, κατὰ συναίρεσιν χρυσοῖς διὰ τῆς ο, καὶ ι, διφθόγγου καὶ χρυσοῖ ποιεῖ, τὸ μὲν ε ἀποβάλλον, τὸ δὲ ο, καὶ ι, κιρνῶν, εἰς τὴν οι δίφθογγον, ἵνα τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος ἐπὶ τῆς ληγούσης, δίφθογγόν τε διὰ τοῦ ι, καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας φωνῆεν ἔχῃ. τὰ δὲ δύο οο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. καὶ τὸ ο, καὶ ἡ ου, δίφθογγος εἰς τὴν ου δίφθογγον ὁμοίως.

τὸ συνηρημένον τοῦ χρυσόῃ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, χρυσῇ. τινὲς μὲν διὰ τοῦ η, γράφουσι κατὰ τὴν συναιρέσεως ἀκολουθίαν, τινὲς δὲ χρυσοῖ, ὃ καὶ βέλτιον, δηλονότι τῆς διὰ τοῦ ο, καὶ ι, τὸ ο, καὶ οι δίφθογγος, ἢ διὰ τοῦ ο, καὶ ι, εἰς τὴν αὐτὴν, οι δίφθογγον κιρνᾶται.

τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν χρυσόω, ἐὰν χρυσῶ. τὸ δεύτερον ἐὰν χρυσόῃς, ἐὰν χρυσοῖς, διὰ τῆς ο, καὶ ι, διφθόγγου ὁμοίως ἐὰν χρυσόῃ, ἐὰν χρυσοῖ. ἐπὶ τῆς δευτέρας γὰρ καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνονται τὰ δυϊκὰ ὁμοίως, ἐὰν χρυσόητον, ἐὰν σοῖτον, ἐὰν χρισόητον, ἐὰν χρυσοῖτον. τούτου τὸ συνηρημένον ἐὰν χρυσοῖτον διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἀκολουθίαν

quæ inauratur. N.*quod inauratur quod inauratur.*

Notandum uerò & hic in iſtis contra- ctionibus tertiæ coniungationis circunflexorum, quòd o & ω magnum in ω magnum miſcentur, o au- tem & ε in ου diphthongum.

In ſecunda uerò & tertia perſona indica- tiui actiui. Inſtantis, cum deberet inauras & inau- rat eſſe, iuxta contractionem inauras per o & ι di- phthongum & inaurat facit, ε quidem abijciẽs, o uerò & ι miſcens in οι diphthongum, ut ſecunda & tertia perſona inſtantis in ultima & diphthongum per ι & formatiuam coniugationis uocalem habeat. Cæterum duo οε in ου *diphthongum miſcentur, & o & ου diphthongum in ου diphthongum ſimiliter.*

Contractum inauras ſecundæ perſonæ paſſiuę inſtantis inauraris nonnulli quidem per η *ſcribunt pro ratione contractionis. alij uerò inauras, quod & melius eſt, uidelicet quæ eſt ex o & ι. o & οι diphthongus quæ eſt ex o & ι in ean- dem οι diphthongum miſcentur.*

Subiunctiuum ſi inaurem ſi inaurem. Secunda ſi inaures, ſi inaures per o & ι diphthon- gum ſimiliter ſi inauret ſi inauret. Nam in ſecunda & tertia coniugatione circunflexorum, ſubiunctiua ſimiliter indicatiuis declinantur. Dualia ſimiliter, ſi inauretis ſi inauretis, ſi inau- rent ſi inaurent, huius contractum ſi inauretis uel rent per diphthongum, iuxta decurſ m

τῶν ἰδίων ἐνικῶν. τὰ πληθυντικὰ, ἐὰν χρυσόωμεν ἐὰν χρυσῶμεν. τὸ δεύτερον, ἐὰν χρυσόητε, τὸ συνῃρημένον ἐὰν χρυσοῖτε διὰ διφθόγγου. τὸ τρίτον, ἐὰν χρυσόωσιν, ἐὰν χρυσῶσιν, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἰδίων ἐνικῶν.

τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν, ἐὰν χρυσόωμαι, ἐὰν χρυσῶμαι. τὸ δεύτερον, ἐὰν χρυσόῃ ἐὰν χρυσοῖ. διὰ διφθόγγου ὁμοίως τῷ ἰδίῳ ὁριστικῷ. τὸ τρίτον ἐὰν χρυσόηται. τούτου τὸ συνῃρημένον παρὰ μὲν τοῖς πλείστοις, ἐὰν χρυσῶται, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου. προσώπου, τροπῇ τοῦ μαι, εἰς ται, παρ' ἐνίοις δὲ, ἐὰν χρυσῆται διὰ τοῦ η, τὰ δυϊκὰ, ἐὰν χρυσοώμεθον, ἐὰν χρυσώμεθον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, ἐὰν χρυσόησθον ἐὰν χρυσοήσθην, τὰ συνῃρημένα ἐὰν χρυσοῖσθον διὰ διφθόγγου. τὰ πληθυντικὰ ἐὰν χρυσοώμεθα, ἐὰν σώμεθα. ἐὰν χρυσόησθε ἐὰν σοῖσθε, ἐὰν χρυσόωνται, ἐὰν χρυσῶνται.

ἐνεστὼς, τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόειν χρυσοῦν. τὸ παθητικὸν, χρυσόεσθαι σοῦσθαι. τὸ συνῃρημένον χρυσοῦν τοῦ ο, καὶ ε, εἰς τὴν ου δίφθογγον συναιρουμένων ἀνάγκη γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας φωνῆεν ἔχειν, τὸ μὲν ἐνεργητικὸν ἀπαρέμφατον ἐν τῇ λεγούσῃ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐν τῇ παραληγούσῃ, οἷον ποιεῖν ποιεῖσθαι. βοᾶν βοᾶσθαι χρυσοῦν χρυσοῦσθαι ὁμοίως καὶ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνεργητικῶν ἐνεστώτων οἷον ποιεῖς ποιεῖ βοᾷς βοᾷ χρυσοῖς χρυσοῖ.

καὶ συμβαίνει δὲ κἀν τούτοις θεωροῦσιν, ὅτι ἔνθα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς

ſuorum ſingularium. Pluralia,ſi inauremus ſi inauremus, ſecunda,ſi inauretis, contra=ctum ſi inauretis per diphthongum, tertia, ſi inaurent,ſi inaurent, iuxta decurſum ſuorum ſingularium.

Subiunctiuum paſſiuum, ſi iuaurer, ſi inaurer. Secunda,ſi i inaureris, ſi inaureris per diphthongum ſimiliter ſuo indicatiuo. Tertia, ſi inauretur, huius contractum apud quidem plæroſque,ſi inauretur, ut in prima perſona uerſione μαι in ται, apud nonnullos uerò ſi inau=rentur per η. Dualia,ſi inauremur ſi inau=remur. Secunda & tertia,ſi inauremini uel rentur ſi remini uel rentur. Contracta,ſi remini uel entur per diphthongum. Pluralia,ſi inauremur, ſi inau=remur, ſi inauremini,ſi inauremini, ſi inanren=tur,ſi inaurentur.

Præſens,infinitiuum inaurare, inaurare. Paſſiuum inaurari inaurari. Contractum inaura=re, eſt ο & ε in ου diphtongum contractorum. Neceſſe enim eſt infinitiua Inſtantis, forma=tiuam coniugationis uocalem habere. actiuum quidem infinitiuum in ultima, paſſiuum uerò in penultima, ut facere fieri. clamare clamari: inaurare inaurari. Similiter & ſecundæ & tertiæ perſonæ actiuorum inſtantium,ut facit facit: clamat,clamat:inauras,inaurat.

Eſtq; uidere & in his oculos figentibus, quòd ubi quidem prima coniugatione circunflexorum in

ω μέγα γίνεται ἡ συναίρεσις, καὶ ἐπὶ ταύτης ἀεὶ εἰς ω μέγα γίνεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων εἰς ου, πλὴν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ, καὶ πλὴν τῶν εὐκτικῶν, καὶ τῶν μὴ εἰς ω μέγα συναιρουμένων ὑποτακτικῶν. ταῦτα γὰρ πάντα εἰς τὴν οι δίφθογγον, τῆς διὰ τοῦ ο, καὶ ι συναιρεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων χρόνοι, ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις, καὶ τοῖς περισπωμένοις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας κλίνονται φυλασσομένης γε μὴν ἐπὶ πάσης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς ἀσυναιρέτοις χρόνοις, ὡς εἴρηται. τῆς οἰκείας αὐτῇ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παραληγούσης, οἷον ποιήσω, ἐποίησα. γελάσω, ἐγέλασα. ἐστεφάνω. ἐστεφάνωσα, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν χρόνων ὁμοίως.

περὶ τῶν εἰς μι, ῥημάτων.

τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων καὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων γίνονται, ὅθεν καὶ ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ, ἔχουσι, καὶ πρὸ τοῦ σ, ἐκεῖνο τὸ φωνῆεν ἐπὶ τῆς παραληγούσης, ὅπερ ἡ συζυγία ἀφ' ἧς ἕκαστον παράγεται, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχει.

πρώτη συζυγία τῶν εἰς μι. ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ε ψιλὸν ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχουσα, δεῖγμα ποίας ἐστὶ συζυγίας, καὶ ὅθεν ἐγένετο, οἷον ἀπὸ τοῦ τιθέω τιθῶ τίθημι. τὸ παθητικὸν, τίθεμαι. ὁ μέλλων θήσω.

ἡ δευτέρα, ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περι-

ω magnum ſit contractio, etiam in hac ſemper in ω magnum fiat, in aliis uerò in ου, præter ſecundam & tertiam perſonam indicatiui actiui Inſtantis, & ſecundam perſonam paſſiuam, & præter optatiua & non in ω magnum contracta ſubiunctiua. Hæc enim in omnia in οι diphthongum, quæ eſt ex ο & ι contrahuntur: alia uerò omnia tertiæ coniugationis circunflexorum tempora, ſimiliter grauitonis & circunflexis primæ & ſecundæ coniugationis declinantur, ſeruata tamen in omni coniugatione circunflexorum in non contractis temporibus, ut dictum eſt, propria ipſi, ſui futuri penultima, ut faciam, feci. ridebo, riſi, coronabo coronaui, & in reliquis temporibus ſimiliter.

De uerbis in μι.

Verba in μι, à circunflexis uerbis & ſextæ coniugationis grauitonis fiunt, unde & ipſa in futuro σ habent & ante σ illam uocalem in penultima, quam coniugatio, à qua quodlibet deducitur in futuro ante σ in penultima habet.

Prima coniugatio eſt uerborum in μι, quæ fit à prima circunflexorum & in paſſiuo ε tenue in penultima habet notam cuius ſit coniugationis, & unde facta ſit. ut à pono pono & pono. Paſſiuum ponor. futurum ponam.

Secunda eſt quæ fit à ſecunda circunflexo-

σωμένων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ βραχὺ α ἔχουσα ἐπὶ τῆς παραληγούσης, οἷον ἱστάω ἱστῶ, ἵστημι. τὸ παθητικὸν ἵσταμαι. ὁ μέλλων, στήσω.

τρίτη ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ο μικρὸν ἔχουσα, οἷον διδόω διδῶ, δίδωμι. τὸ παθητικὸν, δίδομαι. ὁ μέλλων, δώσω.

τετάρτη, ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ υ ψιλὸν βραχὺ ἔχουσα οἷον ὀλλύω, ὄλλυμι, τὸ παθητικὸν ὄλλυμαι.

τὰ εἰς μι ῥήματα ῥοπῇ τῆς μι συλλαβῆς εἰς ν, καὶ αὐξήσει τῆς ἀρχούσης, τὸν ἴδιον παρατατικὸν ποιεῖ, τίθημι ἐτίθην, ἵστημι ἵστην. δίδωμι ἐδίδων. ζεύγνυμι ζεύγνυν.

τὰ εἰς μι ῥήματα, ῥοπῇ τῆς μι, συλλαβῆς, εἰς σω, καὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ἀποβάλλοντα, μέλλοντα ποιεῖ.

ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, ἣν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀποβάλλει, οἷον τίθημι θήσω. ἵστημι στήσω. δίδωμι δώσω.

ἐπὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεται ῥοπῇ τῆς τελευταίας συλλαβῆς εἰς ν, καὶ αὐξήσει τῆς ἀρχούσης ὥσπερ δηλονότι ὁ παρατατικὸς, ὡς εἴπομεν, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος οἷον θήσω ἔθην στήσω ἔστην, δώσω ἔδων. οὗτοι μὲν οὖν οἱ χρόνοι, δηλονότι ὁ παρατατικὸς, καὶ μέλλων καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἰδιόκλιτοι ἐν τοῖς εἰς μι, οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι λοιπὸν ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥημάτων κανονίζονται.

rum, & in paſſiuo longum α habet in penultima, ut ſtatuo ſtatuo ſtatuo. paſſiuum ſtatuor, futurum ſtatuam.

Tertia eſt quæ fit à tertia circunflexorum, & in paſſiuo o paruum habet, ut do do do. paſſiuum dor futurum dabo.

Quarta quæ fit à ſexta grauitonorum, & in paſſiua v tenue, breue habet, ut perdo perdo, paſſiuum perdor.

Verba in μι uerſione ſyllabæ μι in v & augmento incipientis, ſuum imperfectum faciunt, pono ponebam, ſtatuo ſtatuebam, do dedi, iungo iungebam.

Verba in μι uerſione ſyllabæ μι in σω, & reduplicationem abijcentia, futurum faciunt.

Prima ſyllaba Inſtantis fit iuxta reduplicationem, quam in futuro abycit, ut pono ponam, ſtatuo ſtatuam, do dabo.

In uerbis in μι ſecundum indefinitum à futuro fit, uerſione ultimæ ſyllabæ in v & augmento incipientis, quemadmodum uidelicet imperfectum, ut diximus ab inſtante, ut ponam poſui, ſtatuam ſtatui, dabo dedi. Hæc igitur tempora uidelicet præt. imperfectum, & futurum & Indefin. ſec. peculiariter declinantur in uerbis in μι: tempora deinceps à futuro quemadmodum in aliis uerbis formantur.

σημείωσαι ὅτι ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, ἀεὶ χρῆ μόνον τοῦ παρατατικοῦ κινεῖται ἔν τε τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐν τοῖς εὐκτικοῖς δὲ καὶ ὑποτακτικοῖς παντελῶς ἐξέλιπε. ταῦτα δὲ ἔξεστι ἀπὸ τῶν βαρυτόνων σχηματίζειν.

τῶν εἰς μι ῥημάτων, ἡ πρώτη μὲν καὶ ἡ δευτέρα συζυγία διὰ τοῦ η, παραλήγεται, ἡ δὲ τρίτη, διὰ τοῦ ω μεγάλω, ἡ τετάρτη δὲ χρόνῳ ἐκτεταμένῳ.

τὰ εἰς μι, ῥήματα, ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλονται, ἐπὶ τῆς παραληγούσης τὸ οἰκεῖον τῇ συζυγίᾳ φωνῆεν λαμβάνονται, οἷον τίθημι τίθεμαι, ἵστημι, ἵσταμαι, δίδωμι, δίδομαι, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

κλίσις τῶν εἰς μι ῥημάτων.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

τίθημι, τίθης, τίθησι· τίθετον. τίθετον· τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι καὶ ἰωνικῶς τιθέασι.

παρατατικός.

ἐτίθην, ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην· ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

παρακείμενος.

τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε· ὡς τέτυφα, φας, φε.

ὑπερσυντέλικος.

ἐτεθείκειν, θείκεις· ὡς ἐτετύφειν, ἐτετύφεις.

ἀόριστος.

ἔθηκα, ἔθηκας ὡς ἔτυψα, ἔτυψας.

ἀόριστος δεύτερος.

ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, θέτην, ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν

μέλλων.

θήσω, θήσεις. ὡς τύψω τύψεις.

Nota quòd quarta coniugatio uerborum in μι tantum uſque ad imperfectum mouentur tum in actiuis tum paſſiuis, In optatiuis uerò & ſubiunctiuis penitus exoleuerunt. Hæc tamen licet a grauitonis effingere.

Verborum in μι prima & ſecunda coniugatio in η, in penult. deſinit. tertia autem in ω magnum, quarta in ancipiti producta.

Verba in μι in pluralibus actiuis & paſſiuis corripiuntur, in penultima propriam coniugationis uocalem ſumentia, ut pono ponor, ſto ſtor, do dor, iungo iungor.

Declinatio uerborum in μι.

Indicatiua actiua. Præſens.

S. Pono, ponis, ponit. D. ponitis, ponunt. P. ponimus, ponitis, ponunt & Ionicè ponunt.

Præter. imperfectum.

Ponebam, ebas, ebat. D. ponebatis, ebant. P. nebamus, ebatis, ebant. Præt. perfectum.

Poſui, poſuiſti, poſuit, ut uerberaui, auiſti, auit.

Præt. pluſquamperfectum.

Poſueram, poſueras, poſuerat, ut uerberaueram, eras.

Indefinitum.

Poſui, poſuiſti, ut uerberaui, auiſti.

Indefinitum ſecundum.

Poſui, iſti, poſuit, D. iſtis, erunt. Plu. ſuimus, iſtis, erunt.

Futurum.

Ponam, pones, ut uerberabo, uerberabis.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

τίθετι τιθέτω· τίθετον ἔτων· τίθετε τιθέτωσαν.

παρακείμενος.

τέθεικε τεθεικέτω· τεθείκετον, τεθεικέτων. τεθείκε-
τε τεθεικέτωσαν.

ἀόριστος.

θῆκον θηκάτω, ὡς τύψον τυψάτω, ἄχρηστος.

ἀόριστος δεύτερος.

θέτι, καὶ κατὰ συγκοπὴν, θὲς θέτω· θέτον θέτων·
θέτε θέτωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

τιθείην τιθείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τι-
θείητε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν.

παρακείμενος.

τεθείκοιμι τεθείκοις τεθείκοι, ὡς τετύφοιμι τετύ-
φοις. ἀόριστος.

θήκαιμι θήκαις, ὡς τύψαιμι τύψαις, ἤδη τούτου
ἄχρηστος. ἀόριστος δεύτερος.

θείην θείης θείη. θείητον θειήτην. θείημεν θείητε θείη-
σαν, καὶ θεῖεν.

μέλλων.

θήσοιμι, θήσοις, ὡς τύψοιμι τύψοις.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

ἐὰν τιθῶ τιθῇς τιθῇ. ἐὰν τιθεῖτον τιθεῖτον. ἐὰν τιθῶ-
μεν, τιθῆτε, ἐὰν τιθῶσιν.

παρακείμενος.

ἐὰν τεθείκω τεθείκῃς. ὡς ἐὰν τετύφω τετύφῃς.

ἀόριστος.

ἐὰν θήκω θήκῃς, ὡς ἐὰν τύψω τύψῃς.

Imperatiua actiua. Præſens.

Pone,ponat.D.ponite,ponant.Pl.ponite,ponant.

Præteritum perfectum.

Ponito,ponito.Dual.ponitote,ponunto. Plural.ponitote,ponunto.

Indefinitum.

Ponito,ponito,ut uerberato,uerberato, inuſitatum.

Indefinitum ſecundum.

Ponito per ſyncopen ponito,ponito. D. ponitote,ponunto.Plur.ponitote,ponunto.

Optatiua actiua. Præſens.

Ponerem , poneres , poneret. D. poneretis, ponerent. Pl.poneremus,poneretis,ponerent & ponerent.

Præteritum perfectum.

Poſuiſſem,poſuiſſes , poſuiſſet , ut uerberauiſſem , uerberauiſſes. Indefinitum.

Poſuiſſem,poſuiſſes , poſuiſſet , ut uerberauiſſem , uerberauiſſes,in hoc in uſitatum . Indefinitum ſecundum.

Poſuiſſem , poſuiſſes , poſuiſſet . D.poſuiſſetis,poſuiſſent.Pl.poſuiſſemus,poſuiſſetis,poſuiſſent,& iſſent.

Futurum.

Ponam,ponas,ut uerberem uerberes.

Subiunctiua actiua. Præſens.

Si.ponam , ponas , ponat . Dual.ſi ponatis,ſi ponant Pl.ſi ponamus,ponatis,ſi ponant.

Præteritum perfectum.

Si poſuerim,ſi poſueris,ut ſi uerberauerim,aueris.

Indefinitum.

Si poſuero,poſueris , ut ſi uerberauero,aueris.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῆτον θῆτον. ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσιν.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστὼς, τιθέναι. παρακείμενος. τεθεικέναι. ἀόριστος. θῆκαι, ἄχρηστος, ἀόριστος δεύτερος. θεῖναι. μέλλων πρῶτος, θήσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστὼς,

ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης. τὸ τιθὲν τοῦ τιθέντος. παρακείμενος.

ὁ τεθεικὼς τοῦ τεθεικότος, ὡς ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος, καὶ τὰ λοιπά. ἀόριστος.

ὁ θήκας τοῦ θήκαντος, ὡς ὁ τύψας τοῦ τύψαντος, ἄχρηστος, ὡς εἴρηται.

ἀόριστος δεύτερος.

ὁ θεὶς τοῦ θέντος, ἡ θεῖσα, τῆς θείσης. τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

μέλλων.

ὁ θήσων, τοῦ θήσοντος, ὡς τύψων, τύψοντος.

σημείωσαι ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, ὅτι τὰ ἑνικὰ καὶ τρίτα πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ, μᾶλλόν ἐστιν ἐν χρήσει, ἅπερ ἀπὸ τῶν περισπωμένων κοινωνίζονται, δηλονότι ἀπὸ τοῦ τιθέω τιθῶ. ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες θεις. ἐτίθεε θει. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱστάω ἱστῶ. ἵσταον ἵστων, ἵσταες ἵστας. ἵσταε ἵστα. καὶ ἀπὸ τοῦ διδόω διδῶ. ἐδίδοον ἐδίδουν. ἐδίδοες ἐδίδους ἐδίδοε, ἐδίδου, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, ἐτίθουν καὶ ἵστων καὶ ἐδίδουν.

ὁ παρακείμενος θέθεικα ὤφειλεν εἶναι, διὰ τὸ

Indefinitum ſecundum,

Si poſuero,eris,erit.D.eritis,erint. Plu. ſi poſuerimus,poſueritis,poſuerint.

Infinitiua actiua. Præſens.

Ponere.Præterit. perfectum, poſuiſſe. Indefinitum, poſuiſſe,inuſitatum. Indefinitum ſecundum, poſuiſſe Futurum primum,poſiturum eſſe.

Participia actiua. Præſens.

M.qui ponit,eius qui ponit.F.quę ponit,eius quę ponit. N.quod ponit,eius quod ponit. Præt.perfect.

M.qui poſuit, eius qui poſuit, ut qui uerberauit, eius qui uerberauit,& cætera. Indefinitum.

M.qui poſuit,eius qui poſuit, ut qui uerberauit, eius qui uerberauit,inuſitatum.ut dictum eſt.

Indefinitum ſecundum.

M.qui poſuit,eius qui ſuit.F.quæ ſuit,eius quæ ſuit. N.quod poſuit,eius quod ſuit. Futurum.

Maſ. poſiturus,poſituri.ut uerberaturus,turi.

Nota in prima & ſecunda & tertia coniugatione uerborum in μι, quod ſingulares & tertię plurales perſonæ Indicatiui actiui præteriti imperfecti magis ſint in uſu, quæ a circunflexis formantur. uidelicet à pono ponô, ponebam ebam,ponebas ebas, ponebat ebat, & à ſtatuo ſtatuo, ſtatuebam ebam, ebas ebas, ebat ebat. & à do do,dabam dabam, dabas dabas, dabat dabat. Similiter & in tertia perſona pluralium,ponebant,& ſtatuebant,& dabant.

Præte.imperfectum poſui debuiſſet eſſe, at propter

τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων τέθεικα λέγεται· ὤφει-
λε δὲ καὶ διὰ τοῦ .κ. εἶναι. παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν
ἔχει, ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι, ἀλλ' ἔθος βοιωτῶν
ἐπεκράτησεν.

ὁ ἀόριστος, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ὤφειλεν εἶναι ἔ-
θησα. ὁ γὰρ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος θέ-
λει ἔχειν.

σημειωτέον δὲ ἐν μὲν τοῖς βαρυτόνοις, τὸ εἶπα καὶ
τὸ ἤνεγκα, ἐν δὲ τοῖς εἰς μι, τὸ ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα
ἀντὶ τοῦ ἔπεμψα. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλί-
σεων, πλὴν τοῦ ὁριστικοῦ, ἄχρηστα, πλὴν τοῦ ἤνεγκα
προστακτικοῦ καὶ ἀπαρεμφάτου.
ἐπὶ πάντων τῶν εἰς μι. τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ προ-
στακτικοῦ ἐνεστῶτος, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀπὸ τῶν περι-
σπωμένων κανονίζονται, ἀπὸ τοῦ ἐτίθει, τίθει, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἵστα, ἵστα· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐδίδου, δίδου, ὁμοίως
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐζεύγνυ ζεύγνυ.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,
τίθεμαι τίθεσαι, καὶ ἰωνικῶς τίθῃ τίθεται, τιθέμε-
θον τίθεσθον. ἐτιθέσθην ἐτιθέμεθα τίθεσθε τίθενται

παρατατικός.

ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτί-
θεσθον, ἐτιθέσθην ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

παρακείμενος.

τέθειμαι τέθεισαι τέθειται, ὡς ἐτέτυμμαι τύψαι.
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τέθεινται. καθαρὰν γὰρ ἔ-
χει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος.

ὑπερσυντέλικος.

ἐτεθείμην, ἐτέθεισο. ὡς ἐτετύμμην ἐτέτυψο. τὸ

commutationem denſarum poſui dicitur . debuiſſet uerò & per n eſſe : penultimam enim eandem habet præt.perfectum cum futuro , uerum mos Bœotorum euicit.

Indefinitum iuxta ordinem debebat eſſe poſui ; Nam indefinitum conſonantem futuri uult habere,

Notandum uerò in grauitonis quidem dixi & tuli , in uerbis autem in μι poſui , dedi , miſi pro miſi. Hæc uerò & in alijs modis, præterquàm indicatiuo inuſitata ſunt , præter fer Imperatiuum,& dicendo defeſſus ſum.

In omnibus uerbis in μι ſecundæ perſonæ imperatiui inſtantis, apud communes à circunflexis formantur , ut à ponebat pone , & à ſtatuebat ſtatue ; & à dabat da , ſimiliter & à iungebat,iunge.

Indicatiua paſſiua & media. Præſens.

Ponor & no,poneris & Ion.eris, itur . D. ponimur, ponimini,ponuntur.Pl.ponimur,ponimini , ponuntur.

Præt.imperfectum.

Ponebar & bam,ponebaris & baris,batur. D.bamur, ponebamini,ebantur. Pl.ponebamur,amini,antur.

Præteritum perfectum.

Poſitus ſum uel fui, es uel fuiſti , eſt uel fuit , ut uapulaui,auiſti.Tertia plural.poſiti ſunt uel fuerunt . Puram enim habet poſtremam paſſ.præt.

Præt.pluſquàmperf.

Poſitus eram uel fueram , eras uel fueras , ut uapula-

τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτέθειντο.

ἀόριστος.

ἐτέθην ἐτέθης· ὡς ἐτύφθην, ἐτύφθης.

ἀόριστος δεύ. ἐν τοῖς παθητικοῖς, τῆς εἰς μι, οὐκ ἔστι·

μέλλων.

τεθήσομαι, τεθήσῃ, ὡς τυφθήσομαι τυφθήσῃ.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

τιθείσομαι, τιθείσῃ, ὡς τετύψομαι, τετύψῃ.

μέσος ἀόριστος.

ἐθηκάμην, ἐθήκω, ὡς ἐτυψάμην ἐτύψω, ἀ χρῆστος ὡς εἴρηται.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου, ἔθετο, ἐθέμεθον, ἔθεσθον ἐθέσθην. ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο.

μέσος μέλλων.

θήσομαι θήσῃ. ὡς τύψομαι τύψῃ.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

τίθεσο καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

παρακείμενος.

τέθεισο, τεθείσθω. τέθεισθον τεθείσθων. τέθεισθε τεθείσθωσαν. ἀόριστος.

τέθητι, τεθήτω, ὡς τύφθητι τυφθήτω.

μέσος ἀόριστος.

θῆκαι, θηκάσθω, ὡς τύψαι, τυψάσθω, ἀ χρῆστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

θέσο καὶ θοῦ θέσθω. θέσθον θέσθων. θέσθε σθωσαν

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. τιθείμεθον, τιθεῖσθον τιθεί-

uerã eras. Tertia perſona Pl. poſiti erant uel fuerãt.

Indefinitum.

Poſitus ſum uel fui, es uel fuiſti, ut uapulaui auiſti.

Indefinitum ſec. in paſſiuis uerborum in μι nõ eſt,

Futurum.

Ponar, poneris, ut uerberabor, uerberaberis.

Paulò poſt futnrum, iamiam ponar, poneris, ut iamiam uerberabor, uerberaberis.

Medium indefinitum.

Poſitus ſum & poſui, poſitus es, ut uerberaui & uapulaui, inuſitatum, ut dictum eſt.

Medium indefinitum ſecundum.

Poſitus ſum & poſui, ſitus es & es, eſt. Dual. ſiti ſumus, eſtis, ſunt. Pl. poſiti ſumus, eſtis, ſunt.

Medium futurum.

Ponar & nam, poneris, ut uapulabo & uerberabo.

Imperatiua paſſiua & media. Præſens.

Ponere & pone, & ponere, ponatur. Dual. Ponimini ponuntur. Pl. ponimini, ponantur,

Præt. perfectum.

Ponitor, ponitor. D. poniminor, ponuntor. Pl. ponimini, ponuntor. Indefinitum.

Ponitor, ponitor, ut uerberator, uerberator.

Medium indefinitum.

Ponitor & to, tor, ut uerberator & to, ator inuſit.

Medium indefinitum ſecundum.

Ponitor & to, tor, & tor. D. imini untur. P. ini, untor.

Optatiua paſſiua & media. Præſens.

Ponerer & rem, reris, re tur. D. remur, remini, entur.

σθω. πιθείμεθα, πιθεῖσθε πιθεῖντο.

παρακείμενος.

πεθείμην, πεθεῖο πεθεῖτο. πεθείμεθον. πεθεῖσθον πεθεί
σθην. πεθείμεθα πεθεῖσθε πεθεῖντο.

ἀόριστος.

πεθείην πεθείης, ὡς τυφθείην τυφθείης.

μέλλων.

πεθησοίμην, πεθήσοιο ὡς τυφθησοίμην, θήσοιο.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεθεισοίμην, πεθείσοιο, ὡς πετυψοίμην πετύψοιο.

μέσος ἀόριστος.

θηκαίμην, θήκαιο, α' χρηστος ὡς τυψαίμην τύψαιο.

μέσος ἀόριστος δεύτ.

θείμην θεῖο θεῖτο, θείμεθον θεῖσθον θείσθην. θείμεθα
θεῖσθε, θεῖντο, α' χρηστος.

μέσος μέλλων.

θησοίμην θήσοιο, ὡς τυψοίμην τύψοιο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,
ἐὰν πιθῶμαι ἐὰν πιθῇ ἐὰν πιθεῖται. ἐὰν πιθώμεθον
ἐὰν πιθῆσθον, πιθῆσθον. ἐὰν πιθώμεθα, ἐὰν πιθῆσθε,
ἐὰν πιθῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν πεθῶμαι, ἐὰν πεθῇ, πεθῆται. ἐὰν πεθώμεθον, πε
θῆσθον, πεθῆσθον. ἐὰν πεθώμεθα, πεθῆσθε θῶνται.

ἀόριστος.

ἐὰν πεθῶ, πεθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν θήκωμαι, ἐὰν θήκῃ, ὡς ἐὰν τύψωμαι, ἐὰν τύψῃ
α' χρηστος.

Pl.poneremur,remini,rentur.

Præteritum.

Poſitus eſſem, eſſes, eſſet. Dual. poſiti eſſetis, eſſent. P. poſiti eſſemus, eſſetis, eſſent.

Indefinitum.

Poſitus eſſem, poſitus eſſes, ut uapulaſſem, aſſes.

Futurum.

Ponar, ponaris, ut uerberer, uerbereris.

Paulò poſt futurum.

Iamiam ponar, naris, ut iamiam uerberer, reris.

Medium indefinitum.

Poſitus eſſẽ & poſuiſſem, eſſes inuſ. ut uapulauiſſẽ & (uerberuiſſem, iſſes.

Med. indefin. ſec.

Poſitus eſſem et poſuiſſem, eſſes, eſſet. D. ſiti eſſemus, eſſetis, eſſent, eſſetis, eſſent, inuſitatum.

Medium futurum.

Ponam uel nar, ponas, ut uerberem uel rer, beres.

Subiunctiua actiua & media. Præſens.

Si ponar & nam, ſi ponaris, ſi natur, D. ſi ponamur ſi ponamini ponantur. Pl. ſi ponamur, ſi ponamini, ſi pònantur.

Præteritum perfectum.

Si poſitus fuerim, fueris, fuerit. D. ſi poſiti fuerimus, ſi fueritis, fuerint. Plu. ſi fuerimus, fueritis, fuerint.

Indefinitum.

Si poſitus fuero, fueris, ut uapulauero, aueris.

Medium indefinitum.

Si poſuero & poſitus fuero, poſueris, ut ſi uerberauero uel uerberatus fuero, inuſitatum.

μέσος ἀόριστος δεύτερος,
ἐὰν θῶμαι, ἐὰν θῇ, θῆται. ἐὰν θώμεθον θῆσθον θῆσθον, ἐὰν θώμεθα, ἐὰν θῆσθε, ἐὰν θῶνται.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς, τίθεσθαι. παρακείμενος. τεθεῖσθαι. ἀόριστος. τεθῆναι. μέλλων πρῶτος. τεθήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθείσεσθαι. μέσος ἀόριστος. θήκασθαι, ἄχρηστος. μέσος ἀόριστος δεύτερος, θέσθαι μέσος μέλλων, θήσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστώς, ὁ τιθέμενος, ὡς ὁ τυπτόμενος. παρακείμενος. ὁ τεθειμένος, ὡς ὁ τετυμμένος. ἀόριστος, ὁ τεθεὶς ὡς ὁ τυφθείς. μέλλων. ὁ τεθησόμενος, ὡς ὁ τυφθησόμενος. μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ τεθεισόμενος, ὡς ὁ τετυψόμενος. μέσος ἀόριστος. ὁ θηκάμενος, ὡ ὁ τυψάμενος, ἄχρηστος. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ὁ θέμενος. μέσος μέλλων ὁ θησόμενος, ὡς ὁ τυψόμενος.

τίθεμαι, τὸ δεύτερον, τίθεσαι. ὁ κανών. ὅσα τῶν παθητικῶν ἔχει τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ, ὀξύτονον, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον. τ. εἰς σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ καὶ τίθη δὲ ἰωνικῶς λέγεται.

ὁ παθητικὸς παρακείμενος τέθειμαι. οὐ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν εἰς μι φυλάττων αὐτὴν, ὡς ἤδη καὶ βοιωτοῖς αὐτὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνήλλακται.

τὸ τίθημι ὡς οἱ ἐνεργητικοὶ ἀόριστοι, πλὴν τοῦ ὁριστικοῦ, οὕτω μὴ οἱ πάντες ἄχρηστοι. ὁμοίως καὶ τῶν ἄλλων ἐστὶ, ὅσα τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέλλοντος ἐνήλλα-

ξαν

Medium indefinitum ſecundum.

Si poſuero & poſitus fuero, poſueris ſuerit. Dual. ſi poſuerimus eritis erint. Plural. poſuerimus eritis erint.

Infinitiua paſſiua & media. Præſens.

Poni & ponere. Præteritum, *poſitum eſſe*. Indefinitũ. *poſitum eſſe*. Futurum primum, *poſitum iri*. Paulò poſt *futurum iamiam poſitum iri*. Med. *indefinitũ, poſitum eſſe & poſuiſſe inuſitatum*. Med. *indefin. ſec. poſitum eſſe & poſuiſſe*. Med. *futu. poſitum iri, & turum eſſe.*

Participia *paſſiua & media*. Præſens.

M. *qui ponitur & ponit, ut qui uerberat & uapulat*, Præt. *poſitus, ut uerberatus*, Indefinitum, *poſitus, ut uerberatus*. Futurum, *ponendus, ut uerberandus*. Paulò *poſt futurum, iamiam ponendus, ut iamiam uerberandus*. Medium *indefinitum. poſitus, & qui poſuit, ut uerberatus et qui rauit, inuſi*. Med. *indefini. ſec, poſitus & qui poſuit*. Med. *fut. ponẽdus & poſiturus, ut uerberandus & raturus.*

Ponor ſecunda poneris. Canon *quæcunque paſſiuorum habent actiuum participium in σ acutitonum, uerſione τ quæ eſt in tertia in σ ſecundam facit, & poneris ſanè* Ionicè *dicitur.*

Paſſiuum præteritum poſitus ſum non corripit penultimam iuxta proportionem uerborum in μι, eandem retinens, ut iam ante more Bœotorum *in actiuo commutata fuit.*

A ponor ut actiua indefinita præter indicatiuum, ita & omnia inuſitata ſunt. Similiter & *aliorum, quæ formatiuam futuri mutarunt*

ξαν σύμφωνον, ἐνταῦθα δὲ, χάριν παραδείγματος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἄλλων τίθενται.

ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐὰν τεθῶμαι, καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος τοῦ ὁριστικοῦ, περὶ τούτου δὲ προείρηται.

συζυγία δευτέρα τῶν εἰς μι.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

ἵστημι ἵστης ἵστησι. ἵστατον ἵστατον. ἵσταμεν ἵστατε ἱστᾶσι. καὶ ἱστάασι, ὡς τίθημι τίθησι.

παρατατικός.

ἵστην ἵστης ἵστη, ὡς ἐτίθην ἐτίθης.

παρακείμενος.

ἕστηκα ἕστηκας, ὡς τέτυφα, φας, καὶ μέσος ἕσταα

ὑπερσυντέλικος.

ἑστήκειν ἑστήκεις ἑστήκει, ὡς ἐτετύφειν ἐτετύφεις.

ἀόριστος πρῶτος.

ἔστησα ἔστησας, ὡς ἔτυψα ἔτυψας.

ἀόριστος δεύτερος.

ἔστην ἔστης ἔστη. ἔστητον ἐστήτην. ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν

μέλλων.

στήσω στήσεις, ὡς τύψω τύψεις.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

ἵσταθι ἱστάτω. ἵστατον ἱστάτων. ἵστατε ἱστάτωσαν.

παρακείμενος.

ἕστηκε ἑστηκέτω, ὡς τέτυφε τετυφέτω.

ἀόριστος.

στῆσον στησάτω, ὡς τύψον τυψάτω.

ἀόριστος δεύτερος.

στάθι στάτω, ἔνιοι δὲ καὶ στῆθι στήτω, λέγουσιν.

conſonantem, hic uero cauſa exempli formationis aliorum locantur.

Paſſiuum præteritum ſi poſitus fuerim. Puram enim habet poſtremam paſſiuum præt. perfectum indicatiui. De hoc autem prius eſt dictum.

Coniugatio ſecunda uerborum in μι.

Indicatiua actiua. Præſens.

Statuo ſtatuis ſtatuit. D. ſtatuitis ſtatuunt. Plu. ſtatuimus ſtatuitis ſtatuunt & ſtatuunt, ut pono ponis.

Præteritum imperfectum.

Statuebam ſtatuebas ſtatuebat. ut ponebam bas.

Præteritum perfectum.

Statui ſtatuiſti, ut uerberaui auiſti, & med. ſtatui.

Præteritum pluſquam perfectum.

Statueram ras rat, uerberaueram ras.

Indefinitum primum.

Statui ſtatuiſti, ut uerberaui auiſti.

Indefinitum ſecundum.

Statui iſti it. D. tuiſtis tuerunt. P. tuimus iſtis tuerunt.

Futurum.

Statuam ſtatues, ut uerberabo abis.

Imperatiua actiua. Præſens.

Statue ſtatuat. D. ſtatuite ſtatuant. P. ſtatuite tuant.

Prçteritum perfectum.

ſtatuito ſtatuito, ut uerberato rato.

Indefinitum.

Statuito ſtatuito, ut uerberato.

Indefinitum ſecundum.

Statuito ſtatuito, ut uerberato rato.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.
ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίη. ὡς τιθείην.

παρακείμενος.

ἑστήκοιμι ἑστήκοις ἑστήκοι. ὡς τετύφοιμι.

ἀόριστος.

στήσαιμι σαις σαι. καὶ αἰολικῶς στήσεια σειας σειε.

ἀόριστος δεύτερος.

σταίην, ης, η. μέλλων. στήσοιμι σοις σοι.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἐὰν ἱστῶ ἱστᾷς ἱστᾷ. ἐὰν ἱστᾶτον ἱστᾶτον. ἐὰν ἱστῶμεν ἱστᾶτε ἱστῶσι, ὥσπερ ἐὰν τιθῶ τιθῇς, οἰκεῖον δὲ ὅμως τὸ α, ἔχει ἀπὸ τοῦ περισπωμένου, διὰ τὴν β, καὶ γ, συζυγίαν τῶν περισπωμένων ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνειν τὰ ὑποτακτικά.

παρακείμενος.

ἐὰν ἑστήκω, ἐὰν ἑστήκῃς. ὡς ἐὰν τετύφω τύφῃς.

ἀόριστος.

ἐὰν στήσω, ἐὰν στήσῃς, ὡς ἐὰν τύψω τύψῃς.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν στῶ, ἐὰν στῇς, ὡς ἐὰν θῶ ἐὰν θῇς.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἱστάναι. παρακείμενος, ἑστηκέναι. ἀόριστος. στῆσαι.
ἀόριστος δεύτερος. στῆναι. μέλλων. στήσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί, ἐνεστώς,

ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος, ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης. τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος. ὡς ὁ τιθείς.

παρακείμενος.

ὁ ἑστηκώς, ἡ ἑστηκυῖα, τὸ ἑστηκὸς. ὡς ὁ τετυφὼς ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός.

ἀόριστος πρῶτος.

Optatiuus actiuus. Præſens.

Statuerem ſtatueres ſtatueret,ut ponerem.

Præteritum perfectum.

Statuiſſem ſtatuiſſes iſſet,ut uerberauiſſem.

Indefinitum.

Statuiſſem iſſes ſet,& Aeolicè ſtatuiſſem ſes ſet.

Indefinitum ſecundum.

Statuiſſem ſes ſet. Futu.ſtatuam tuas tuat.

Coniunctiua actiua. Præſens.

Si ſtatuam as at.Dual.ſi ſtatuatis atis.Pl.ſi ſtatuamus ſtatuatis ſtatuant,ut ponam ponas. Suum attamen α habet à circunflexo, propterea quòd ſecunda & tertia coniungatio circũflexorum ſimiliter indicatiuis declinent ſubiunctiua.

Præteritum.

Si ſtatuerim,ſi ſtatueris,ut ſi uerberauerim aueris.

Indefinitum.

Si ſtatuerò ſi ſtatueris,ut ſi poſuero ſi poſueris.

Indefinitum ſecundum.

Si ſtatuero ſi ſtatueris,ut ſi poſuero ſueris.

Infinitiua actiua. Præſens.

Statuere.Præteritum perfectum,ſtatuiſſe.Indefinitum, ſtatuiſſe.Indefinitum ſec.ſtatuiſſe.Futu.ſtatutum ire.

Participia actiua. Præſens.

Maſc.ſtatuens ſtatuentis.F.ſtatuens ſtatuentis.N.ſtatuens ſtatuentis,ut ponens. Præt.perfectum.

qui ſtatuit,quæ ſtatuit,quod ſtatuit,ut qui uerberauit, quæ uerberauit,quod uerberauit.

Indefinitum primum.

στήσας, ἡ στήσασα, τὸ στῆσαν, ὡς ὁ τύψας, ἡ τύψασα τὸ τύψαν.

ἀόριστος δεύτερος.

ὁ στὰς, ἡ στᾶσα, τὸ στάν, ὡς ὁ θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν.

μέλλων.

ὁ στήσων, ἡ στήσουσα, τὸ στῆσον, ὡς ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον.

σημείωσαι ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τὸ ἵστην ἵστης καὶ ἵστη ἄχρηστα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐτίθην· ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ῥήματος ἵστων ἵστας ἵστα, τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ εὔχρηστα· τὸ δὲ ἵστασαν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν καὶ ἵστων ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγεται.

ὁ παρακείμενος ἕστηκα, καὶ οὐχ ἔστηκα, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἀπὸ τοῦ ἑστήκω θέματος, παρακειμένῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀττικῶς ἕστα, ἕστας, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἑστάασι, καὶ ἑστᾶσι.

τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὰ πληθυντικὰ ἔστημεν, καὶ οὐχ ἔσταμεν ἔστητε ἔστησαν· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν· ἀεὶ γὰρ ὁ δεύτερος ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, οἷον ἔστι καὶ τὸ ἔγνωμεν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἔθεμεν καὶ ἔδωμεν, ἐπεὶ τὰ ἑνικὰ αὐτῶν οὐκ ἦν ἐν χρήσει. ὧν τὴν λήγουσαν ὤφειλεν ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχειν, διὰ τοῦτο συνεστάλη κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρατατικοῦ κλινόμενα κατὰ τὸν τοῦ λέγειν καὶ τὸ ἦ, ἦμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπέμψαμεν.

ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ ἵσταθι ἄχρηστον, ἐν χρήσει δὲ τὸ ἵστα ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τίθει, τὰ λοιπὰ δὲ πρόσωπα ἐν χρήσει

qui ſtatuit, quæ ſtatuit, quod ſtatuit, ut qui uerberauit, quæ rauit, quod rauit.

Indefinitum ſecundum.

qui ſtatuit, quæ tuit, quod tuit, ut qui poſuit, quæ poſuit quod poſuit. *Futurum.*

ſtaturus tura turum, ut uerberaturus uerberatura uerberaturum.

Nota in præte. imperfecto ſtatuebam ebas & ebat inuſitata, ut & in ponebam. In uſu uerò magis, à circunflexo uerbo ſtatuebam tuebas tuebat. Dualia & pluralia, uſitata. Porrò ſtatuebant tertia perſona pluralium, & ſtatuebant, a circunflexo dicuntur.

Pręte. perfectum ſtatui, & non ſtatui, ut ne coincidat cum pręt. perfecto à themate ſtatuo. Dicitur autem & Atticè ſtatui ſtatuiſti. Tertia pluralium ſtatuerunt & tuerunt.

Indefiniti ſecunda pluralia ſtatuimus, & non ſtatuimus tuitis tuerunt. Similiter & in dualibus. Semper enim ſecundum indefinitum ſeruat penultimam ſuam in pluralibus, ut eſt & nouimus. Cæterum in poſuimus & dedimus, quando ſingularia ipſorum non ſunt in uſu, quorum ultimam debebant in penultima habere, iccirco correpta ſunt, iuxta proportionem pręt. imperfecti declinata. Secundum hanc rationem & miſi miſerimus, pro miſerimus.

In imperatiuo inſtante ſtatue in uſu non eſt in uſu autem eſt ſtatue a circunflexo, ut in pone. Reliquæ perſonæ in uſu ſunt & ſimiles

καὶ ὅμοια τοῖς τῶν περισπωμένων.

ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔστακα παρακειμένου τοῦ προστακτικὸν ἔστακε γίνεται, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσταα, ἔσταε. προστακτικὸν τὸ τρίτον ἑστάετω, ἑστάτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου οὐ μόνον ἑστακέναι. ἀλλὰ καὶ ἑσταέναι ἑστάναι. καὶ ἐπὶ τῆς μετοχῆς δὲ ὁ ἑσταὼς, ὁ ἑστώς. ἀόριστος δεύτερος, τὸ στάθι, στάτω. ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ δευτέρου ἀορίστου ἔνιοι στῆθι στήτω λέγουσιν

ὁ εὐκτικὸς ἀόριστος κοινῶς μὲν, στήσαιμι, στήσαις αἰολικῶς δὲ, στήσεια, στήσειας. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων, τύψεια, τύψειας, καὶ ποιήσεια, ποιήσειας.

τοῦ ὑποτακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον ἐὰν ἱστᾷς, τὸ τρίτον ἐὰν ἱστᾷ, καὶ γὰρ ἐν τοῖς εἰς μι, τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὑποτακτικὰ, τῆς μὲν πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η, ἐκφέρεται, τῆς δὲ δευτέρας, διὰ τοῦ α, τῆς δὲ τρίτης, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,

ἵσταμαι ἵστασαι, καὶ ἰωνικῶς ἵστη ἵσταται. ὡς τίθεμαι τίθεσαι, καὶ τίθη τίθεται.

παρατατικός.

ἱστάμην ἵστασο, καὶ ἵστω ἵστατο. ὡς ἐτιθέμην, ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.

παρακείμενος.

ἕσταμαι ἕστασαι, ὡς τέτυμμαι, τέτυψαι.

ὑπερσυντέλικος.

ἑστάμην ἕστασο, ὡς ἐτετύμμην, ἐτέτυψο.

ἀόριστος.

perſonis circunflexorum.

Vt à ſtatui præterito perfecto imperatiuum ſtatuito fit, ita & à ſtatui ſtatuito imperatiuum fit. Tertia ſtatuito ſtatuito. Similiter & in infinitiuo non modò ſtatuiſſe ſed et ſtatuiſſe, ſtatuiſſe, & in participio qui ſtatuit, qui ſtatuit. Indèfinitum ſecundũ, ſtatuito ſtatuito. In imperatiuo ſecundo indefinito nonnulli ſtatuito ſtatuito dicunt.

Optatiuum indefin. communiter quidã ſtatuiſſem ſtatuiſſes, Aeolicè uerò ſtatuiſſes iſſes. Id autem & in grauitonis & circunflexis, uerberaſſem raſſes, & feciſſem feciſſes.

Inſtantis ſubiunctiui. ſecunda perſona ſi ſtatuas, tertia ſi ſtatuat. Etenim in uerbis in μι, ſecundæ & ertiæ perſonæ ſubiunctiuæ primæ coniugationis per η efferuntur, ſecundæ uerò per α, tertiæ autem per ω magnum.

Indicatiua paſſiua & media. Præſens.

Statuor & ſtatuo tueris et Ionicè ſtatueris itur, ut ponor & pono, ponor & poneris, ponitur.

Præteritum imperfectum.

Statuebar & ebam ebaris ebatur, ut ponebar & bam ponebaris & baris, ponebatur.

Præteritum perfectum.

Statutus ſum, ſtatutus es, ut uapulaui auiſti.

Præteritum pluſquamperfectum.

ſtatutus eram ſtatutus eras, ut uapulaueram aueras.

Indefinitum.

ἐστάθην ἐστάθης, ὡς ἐτύφθην ἐτύφθης.

μέλλων.

σταθήσομαι σταθήσῃ ὡς τυφθήσομαι, θήσει.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἑστάσομαι, ἑστάσῃ, ὡς τετύψομαι τετύψῃ.

μέσος ἀόριστος.

ἐστησάμην ἐστήσω. ὡς ἐτυψάμην ἐτύψω.

ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐπὶ τοῦ ἵστημι ἐξέλιπεν

μέσος μέλλων.

στήσομαι στήσῃ, ὡς τύψομαι τύψῃ.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

ἵστασο καὶ ἵστω, ἱστάσθω, ὡς τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω.

παρακείμενος.

ἕστασο ἑστάσθω, ὡς τέτυψο τετύφθω.

ἀόριστος.

στάθητι, σταθήτω, ὡς τύφθητι τυφθήτω.

μέσος ἀόριστος.

στῆσαι στησάσθω, ὡς τύψαι τυψάσθω.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

ἱσταίμην ἵσταιο ἵσταιτο.

παρακείμενος.

ἑσταίμην ἑσταῖο, ὡς τεθείμην τεθεῖο.

ἀόριστος.

σταθείην σταθείης, ὡς τυφθείην τυφθείης.

μέλλων.

σταθησοίμην σταθήσοιο, ὡς τυφθησοίμην θήσοιο.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἑστασοίμην, ἑστάσοιο, ὡς τετυψοίμην, τετύψοιο.

μέσος ἀόριστος.

ſtatutus ſum, ſtatutus es, ut uapulaui auiſti.

Futurum.

ſtatuar ſtatueris, ut uerberabor uerberaberis.

Paulò poſt futurum.

Iamiam ſtatuar tueris, ut iamiam uerberabor beris.

Medium indefinitum.

ſtatui & tus ſum, iſti, ut uerberaui, & uapulaui iſti.

Medium indefinitum ſecundum in ſtatuo exoleuit.

Medium futurum.

ſtatuam & ar tues, ut uerberabo & bor, bis.

Imperatiua paſſiua & media, Præſens.

ſtatuere & tue & ſtatuere tuatur, ut ponere & pone & ponere ponatur. Præteritum perfectum.

ſtatuitor tor, ut uerberator tor.

Indefinitum.

ſtatuitor tor, ut uerberator tor.

Medium indefinitum.

ſtatuito & tor to, ut uerberato & uapulato, rato.

Optatiua paſſiua & media. Præſens.

ſtatuerer & rem reris tueretur.

Præteritum perfectum.

ſtatutus eſſem eſſes, ut uapulauiſſem auiſſes.

Indefinitum.

ſtatutus eſſem ſtatutus eſſes, ut uapulauiſſem iſſes.

Futurum.

ſtatuar tueris, ut uerberer bereris.

Paulò poſt futurum.

Iamiam ſtatuar tueris, ut iamiam uerberer reris.

Medium indefinitum.

στησαίμην, στήσαιο. ὡς τυψαίμην τύψαιο.

μέσος μέλλων.

στησοίμην στήσοιο, ὡς τυψοίμην τύψοιο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,
ἐὰν ἱστῶμαι, ἐὰν ἱστῇ. ὡς ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ.

παρακείμενος.

ἐὰν ἑστῶμαι, ἐὰν ἑστῇ, ὡς ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ.

ἀόριστος.

ἐὰν σταθῶ, ἐὰν σταθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ, ἐὰν τυφθῇς.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν στήσομαι, ἐὰν στήσῃ, ὡς ἐὰν τύψομαι, ἐὰν τύψῃ.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,
ἵστασθαι. παρακείμενος. ἑστάσθαι.
ἀόριστος πρῶτος. σταθῆναι.
μέλλων. σταθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων. ἑστάσεσθαι.
μέσος ἀόριστος πρῶτος. στήσασθαι.
μέσος μέλλων. στήσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστὼς,
ὁ ἱστάμενος, ἡ ἱσταμένη, τὸ ἱστάμενον, ὡς ὁ τιθέμενος.
παρακείμενος. ὁ ἑσταμένος, ἡ ἑσταμένη, τὸ ἑσταμένον, ὡς ὁ τετυμμένος.
ἀόριστος. ὁ σταθεὶς, ὡς ὁ τυφθείς. μέλλων. ὁ σταθησόμενος, ὡς ὁ τυφθησόμενος. μετ' ὀλίγον μέλλων, ὁ ἑστασόμενος, ὡς ὁ τετυψόμενος. μέσος ἀόριστος. ὁ στησάμενος, ὡς ὁ τυψάμενος. μέσος μέλλων. ὁ στησόμενος, ὡς ὁ τυψόμενος.

ſtatuiſſem et ſtatutus eſſem, iſſes, ut uerberaſſem & ua
pulaſſem aſſes. Medim futurum.
Statuam & ar, ſtatuas, ut uerberem & rer, beres.
Subiunctiua paſſiua & media. Præſens.
Si ſtatuar & am, aris, ut ſi uerberer, & rem, ſi reris
Præteritum perfectum.
Si ſtatutus ſim, ſi ſis, ut ſi poſitus ſim, ſi poſitus ſis.
Indefinitum.
Si ſtatutus ero, ſi eris, ut ſi uapulauero, ſi aueris.
Medium indefinitum.
Si ſtatuero & tutus fuero, ſi ſtatueris, ut ſi uerberaue
ro & uapulauero raueris.
Infinitiua paſſiua & media. Præſens.
Statui & ſtatuere. Præt. perfectum ſtatutum eſſe.
Indefinitum primum, ſtatutum eſſe.
Futurum, ſtatutum iri.
Paulò poſt futurum, iamiam ſtatutum iri.
Medium indefinitum primum, ſtatutum ire & iri.
Medium futurum, ſtatutum eſſe & ſtatutum iri.
Participia paſſiua & media. Præſens.
Qui ſtatuitur & tuens. quæ ſtatuitur, quod tuitur, ut
qui ponitur & ponens. Præt. perfectum, ſtatutus, ta,
tum, ut uerberatus.
Indefinitum, ſtatutus ut uerberatus.
Futurum, ſtatuendus, ut uerberandus.
Paulò poſt fut. iamiã ſtatuẽdus, ut iamiã uerberãdus.
Medium indefinitũ, qui ſtatuit & ſtatutus, ut qui uer
berauit & uapulauit. Medium futurum.
ſtaturus & tuendus, ut uerberaturus & berandus.

σημείωσαι, ὅτι ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὢν τοῦ ἵστημι ἐξέλιπεν, δύναιτο δ' ἂν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ σχηματισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἔστην ἐνεργητικοῦ, ἐστάμην ἔστασο καὶ ἔστω, ἔστατο λέγεσθαι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθην ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου ἐγένετο. ὁμοίως καὶ περὶ τοῦ προστακτικοῦ στῶ στάσθω, κατὰ μόνον τὸν σχηματισμὸν ἂν λέγοιτο κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου, τὸ ἐν ἀρχῇ σ κτητικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν καὶ καταβιβάσας τὸν τόνον, τὸν ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμην, ἐλάβου, λαβοῦ. ἐθέμην, ἔθου, θοῦ. ἐδόμην ἔδου δοῦ. οὕτω καὶ ἐστάμην, ἔσω, σῶ.

καὶ περὶ τοῦ εὐκτικοῦ δὲ ἐνεστῶτος ἱσταίμην, ἵσταιο ἵσταιτο. περὶ δὲ τοῦ παρακειμένου ἑσταίμην, ἑσταῖο. οὕτω κατὰ τὸν σχηματισμὸν σταίην σταῖο, ὡς θείμην, θεῖο λέγοιτο. καὶ περὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ δέ, ἐὰν στῶμαι ἐὰν στῇ ὡς ἐὰν θῶμαι, ἐὰν θῇ. καὶ περὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου, στάσθαι, ὡς θέσθαι. καὶ περὶ τῆς μετοχῆς, στάμενος ὡς θέμενος. ταῦτα δὲ ἄχρηστα περὶ πασῶν γὰρ τῶν ἐγκλίσεων περὶ τοῦ ἵστημι, ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἄχρηστος, ὡς εἴρηται, ὁ δὲ σχηματισμὸς αὐτοῦ κατὰ τὰ εἰρημένα ἂν γένοιτο.

ὁ εὐκτικὸς ἐνεστὼς ἱσταίμην, τὸ δεύτερον, ἵσταιο προπαροξυτόνως, καὶ τὸ τρίτον ὁμοίως ἵσταιτο εὑρίσκεται γραφόμενον. περὶ δὲ τοῦ τιθείμην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τιθεῖο καὶ τιθεῖτο προπερισπωμένως λέγουσι. καὶ περὶ τοῦ παρακειμένου δὲ ἑσταίμην ἑσταῖο προπερισπωμένως λέγεται.

συζυγία τρίτη τῶν εἰς μι.

Nota quòd medium indefinitum ſecundum in ſtatuo exoleuit, poſſet tamen iuxta rationem formationis à ſtatui actiuo, ſtatui & ſtatutus ſum, ſtatuiſti & ſtatuiſti ſtatuit dici, ut & à poſui, poſui & poſitus ſum, ſuiſti & iſti facta ſunt. ſimiliter & in imperatiuo ſtatuere & tue tuatur, iuxta ſolã formationem dici poſſit, ſecundum canonem dicentem.

Medium indefinitum ſecundum, ſecundæ perſonæ, quę in principio eſt poſſeſſiua extenſione abiecta, traducto tono ſuo, imperatiuum facit, accepi accipiſti, accipe. poſui poſuiſti, pone. dedi dediſti, da. ſic & ſtatui tuiſti ſtatue.

Porrò & in optatiuo inſtanti ſtatuerer & rem reris, ſtatüeretur, in præterito autem ſtatutus eſſem eſſes, ita iuxta formationem ſtatuiſſem ſtatuiſſes, ut poſuiſſem poſuiſſes diceretur, & in ſubiunctiuo ſi ſtatuerim, ſi ſtatueris, ut ſi poſuerim ſi poſueris, & in infinitiuo ſtatuiſſe, ut poſuiſſe, & in participio, qui ſtatuit ut qui poſuit. Cæterum hæc inuſitata ſunt. Nam in omnibus modis in ſtatuo, medium ſecundum indefinitũ eſt inuſitatum, ut dictum eſt, uerum formatio ipſius iuxta dicta fieri poſſet.

Optatiuus inſtans ſtatuere & rem, ſecunda reris antepenacutè, & tertia ſimiliter reperitur ſcripta, at in ponerer & rem optatiuo inſtanti ponereris & poneretur in penultima circunflexè dicũt. Verum in præterito perfe. quoque poſitus eſſem eſſes, in penultima circunflexe dicitur.

Coniugatio tertia uerborum in μι.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

δίδωμι, δίδως, δίδωσι. δίδοτον, δίδοτον. δίδομεν,
δίδοτε, διδοῦσι, καὶ ἰωνικῶς διδόασιν, ἐν χρήσει.

παρατατικὸς.

ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω. ἐδίδοτον ἐδιδότην. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν, ὡς ἐτίθην, ἐτίθης, καὶ τὰ λοιπά.

παρακείμενος.

δέδωκα δέδωκας, ὡς τέτυφα τέτυφας.

ὑπερσυντέλικος.

ἐδεδώκειν ἐδεδώκεις, ὡς ἐτετύφειν ἐτετύφεις.

ἀόριστος πρῶτος.

ἔδωκα ἔδωκας, ὡς ἔτυψα ἔτυψας.

ἀόριστος δεύτερος.

ἔδων ἔδως ἔδω. ἔδοτον ἐδότην. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

δίδοθι διδότω. δίδοτον διδότων. δίδοτε διδότωσαν.

παρακείμενος.

δέδωκε δεδωκέτω, ὡς τέτυφε τετυφέτω.

ἀόριστος.

δῶκον, δωκάτω, ὡς τύψον τυψάτω, ἄχρηστος.

ἀόριστος δεύτερος.

δόθι, καὶ κατὰ συγκοπὴν δὸς, δότω. δότον δότων. δότε δότωσαν, ὡς θέτι καὶ κατὰ συγκοπὴν θὲς θέτω.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

διδοίην διδοίης, ὡς τιθείην τιθείης.

παρακείμενος.

δεδώκοιμι, δεδώκοις, ὡς τετύφοιμι τετύφοις.

ἀόριστος.

δώκαιμι

Indicatiua actiua. Præſens.

Sing. do das dat. Dual. datis dant. Plura. damus datis dant, & Ionicè dant, in uſu.

Præteritum imperfectum.

Sing. dabam dabas dabat, Dual. dabatis dabant. Plu. dabamus dabatis dabāt, ut ponebam ebas & reliqua.

Præteritum perfectum.

dedi dediſti, ut uerberaui uerberauiſti.

Præteritum pluſquamperfectum.

dederam dederas, ut uerberaueram aueras.

Indefinitum primum.

dedi dediſti, ut uerberaui auiſti.

Indefinitum ſecundum.

Sing. dedi dediſti dedit. Dual. dediſtis dederunt. Plu. dedimus dediſtis dederunt.

Imperatiua actiua. Præſens.

Sing. da det, Dua date dent. Plu. date dent.

Præteritum perfectum.

Dato dato, ut uerberato uerberato.

Indefinitum primum.

dato dato, ut uerberato rato, inuſitatum.

Indefinitum ſecundum.

Sin. da, & per ſyncopen da det. Dual. date dent. Plu. date dent, ut pone, & per ſyncopen pone ponat.

Optatiua actiua. Præſens.

Darem dares, ut ponerem poneres.

Præteritum perfectum.

Dediſſem dediſſes, ut uerberauiſſem auiſſes.

Indefinitum.

δώκαιμι δώκαις, ὡς τύψαιμι τύψαις, ἄχρηστος.

ἀόριστος δεύτερος.

δοίην δοίης δοίη. δοίητον δοιήτην. δοίημεν δοίητε δοίησαν καὶ δοῖεν, ὡς θείην θείης.

μέλλων.

δώσοιμι δώσοις, ὡς τύψοιμι τύψοις.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ. ἐὰν διδῶτον διδῶτον. ἐὰν διδῶμεν διδῶτε, ἐὰν διδῶσι, ὡς ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, ἢ ἐὰν διδῶ διδοῖς. ἀπὸ τοῦ περισπωμένου διὰ τὸ δι φθόγγου ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς.

παρακείμενος.

ἐὰν δεδώκω δεδώκῃς, ὡς ἐὰν τετύφω φῇς.

ἀόριστος.

ἐὰν δώκω, ἐὰν δώκῃς, ὡς ἐὰν τύψω τύψῃς.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν δῶ δῷς δῷ. ἐὰν δῶτον δῶτον. ἐὰν δῶμεν δῶτε δῶσιν, ὡς ἐὰν θῶ θῇς.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

διδόναι. παρακείμενος. δεδωκέναι.

ἀόριστος. δῶκαι, ἄχρυσος.

ἀόριστος δεύτερος. δοῦναι.

μέλλων. δώσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς,

ὁ διδούς, τοῦ διδόντος. ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης. τὸ διδόν, τοῦ διδόντος.

παρακείμενος.

ὁ δεδωκὼς τοῦ δεδωκότος, ὡς ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος.

dediſſem dediſſes, ut uerberauiſſem auiſſes, inuſitatum.

Indefinitum ſecundum.

Sing. dediſſem iſſes ſet. Du. iſſetis ſent. Plu. dediſſemus ſetis ſent & iſſent, ut poſuiſſem poſuiſſes.

Futurum.

dem des, ut uerberem uerberes.

Subiunctiua actiua. Præſens.

Singul. ſi dem des det. Dual. ſi detis dent.

Plural. ſi demus detis ſi dent, ut ſi ponam ponas: aut ſi dem des, a circunflexo per diphthongum, ſimiliter indicatiuis.

Præteritum perfectum.

Si dederim dederis, ut ſi uerberauerim aueris.

Indefinitum.

ſi dedero dederis, ut ſi uerberauero aueris.

Indefinitum ſecundum.

ſi dedero ris rit. Dua. ſi dederitis rint. Plura. ſi dederimus ritis rint, ut ſi poſuero poſueris.

Infinitiua actiua. Præſens.

Dare. Præteritumperfectum. dediſſe.

Indefinitum. dediſſe inuſitatum.

Indefinitum ſecundum. dediſſe.

Futurum. daturum eſſe.

Participia actiua. Præſens.

Maſculinum dans dantis. Fœmininum dans dantis.

Neutrum dans dantis.

Præteritum perfectum.

qui dedit, eius qui dedit, ut qui uerberauit, eius qui uerberauit.

ἀόριστος πρῶτος,

ὁ δώκας, τοῦ δώκαντος, ὡς ὁ τύψας τοῦ τύψαντος.

ἄχρηστος. ἀόριστος δεύτερος.

ὁ δοὺς τοῦ δόντος. ἡ δοῦσα τῆς δούσης. τὸ δόν, τοῦ δόντος. μέλλων πρῶτος.

ὁ δώσων, τοῦ δώσοντος: ὡς ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.

σημείωσαι ὅτι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, οἱ ἐνεστῶτες εἰ καὶ εἰσιν, ἀλλ' οὐχ εὕρηνται ἐν χρήσει, πλὴν τοῦ δίδωμι. αὐτοῦ τοῦ παρατατικοῦ τὰ ἑνικὰ τὸ ἐδίδων καὶ ἐδίδως καὶ ἐδίδω ἄχρηστα, ὥσπερ αὐτοῦ τοῦ ἐτίθην, καὶ ἵστην. ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον κἀνταῦθα τὰ ἀπὸ τοῦ περισπωμένου θέματος, τὸ ἐδίδουν καὶ ἐδίδους καὶ ἐδίδου. τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἄχρηστα· τὸ δὲ τρίτον τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐδίδοσαν καὶ ἐδίδουν.

ὁ ἀόριστος ἔδωσα ὤφειλεν εἶναι, ἵν' ἔχῃ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ σεσημείωται, ὡς εἴρηται. τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὰ ἑνικά, τὸ ἔδων καὶ ἔδως καὶ ἔδω δηλονότι ἄχρηστα, ὥσπερ αὐτοῦ τοῦ ἔθην. τὰ πληθυντικὰ δὲ εὔχρηστα.

τοῦ προστακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον, τὸ δίδοθι ἄχρηστον· δίδου δὲ εὔχρηστον ἀπὸ τοῦ περισπωμένου. τὰ λοιπὰ δὲ πρόσωπα ἐν χρήσει. ὡς ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ τίθετι καὶ ἵσταθι ὁμοίως εἴρηται. ὁ προστακτικὸς ἀόριστος τοῦ δίδωμι, ἄχρηστος, ὥσπερ καὶ αὐτοῦ τοῦ τίθημι. καὶ ἡ αἰτία δὲ ἐπ' ἐκείνου εἴρηται.

τοῦ διδοίην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ βέλτιον διδοῖτον διδοίτην, καὶ διδοῖμεν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγειν, καὶ τοῦ διδοίην εὐκτικοῦ

Indefinitum primum.

qui dedit, eius qui dedit, ut qui uerberauit, eius qui uerberauit, inuſitatum. Indefinitum ſecundum.

Maſc. dans dantis, Fœ dans dantis. Neut. dans dantis.

Futurum primum.

Daturus daturi, ut uerberaturus turi.

Nota quod tertiæ coniugationis uerborum in μι inſtantes, etſi ſint, tamen non reperiuntur in uſu, præter do. In præterito imperfecto ſingularia dabam & dabas, & dabat, inuſitata, quemadmodum in ponebam & ſtatuebam. In uſu uero magis & hic, quæ ſunt à circunflexo themate, dabam & dabas & dabat. Dualia & pluralia inuſitata ſunt. at tertia pluralium & dabant & dabant.

Indefinitum dedi debuiſſet eſſe ut haberet conſonantem futuri, at nota ſignatum eſt, ut dixi.

Secundi indefiniti ſingularia, dedi & dediſti & dedit uidelicet, inuſitata, quemadmodum in poſui, pluralia uerò uſitata.

Imperatiui inſtantis ſecunda perſona da, inuſitata, da uerò uſitata à circunflexo, cæteræ autem perſonæ ſunt in uſu, ut in pone, & ſtatue ſimiliter dictum eſt.

Imperatiuum indefinitum à do, inuſitatum eſt, ut etiam in pono, cauſa autem in illo dicta eſt.

A darem inſtantis dualia & pluralia præſtat daretis darent, & daremus à circunflexo, dicere. Et à darem optatiua

δευτέρου ἀορίστου, τὰ πληθυντικὰ καὶ μάλιστα τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν βέλτιον ἂν δοθεῖεν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγοιτο.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

δίδομαι δίδοσαι δίδοται. ὡς τίθεμαι τίθεσαι τίθεται, καὶ τὰ λοιπά. παρατατικός.

ἐδιδόμην ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο, ὡς ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.

παρακείμενος.

δέδομαι δέδοσαι, ὡς τέτυμμαι, τέτυψαι.

ὑπερσυντέλικος.

ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ὡς ἐτετύμμην, ἐτέτυψο.

ἀόριστος.

ἐδόθην ἐδόθης, ὡς ἐτύφθην ἐτύφθης.

μέλλων.

δοθήσομαι δοθήσῃ, ὡς τυφθήσομαι, τυφθήσῃ.

μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

δεδόσομαι δεδόσῃ, ὡς τετύψομαι τετύψῃ.

μέσος ἀόριστος.

ἐδωκάμην, ἐδώκω, ὡς ἐτυψάμην ἐτύψω, ἄχρηστος. μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐδόμην ἔδοσο καὶ ἔδου, ὡς ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου.

μέσος μέλλων.

δώσομαι δώσῃ ὡς τύψομαι τύψῃ.

προστακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς,

δίδοσο καὶ δίδου διδόσθω, ὡς τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω

παρακείμενος.

δέδοσο, δεδόσθω ὡς τέτυψο τετύφθω.

ἀόριστος

ſecundi indefiniti pluralia, maximeq́; tertia perſona pluralium rectius darent à circunflexo diceretur.

Indicatiua paſſiua & media. Præſens.

Dor & do, daris datur, ut ponor & no, poneris ponitur, & cætera. Præter. imperfectum.

dabar & bam, dabaris & baris batur, ut ponebar & bam, ponebaris & baris, ponebatur.

Præteritum perfectum.

datus ſum, datus es, ut uapulaui auiſti.

Præteritum pluſquam perfectum.

datus eram, datus eras, ut uapulaueram aueras.

Indefinitum.

datus ſum, datus es, ut uapulaui auiſti.

Futurum,

dabor daberis, ut uerberabor uerberaberis.

Paulò poſt futurum.

Iamiam dabor daberis, ut iamiam uerberabor, aberis.

Medium indefinitum.

dedi & datus ſum, dediſti, ut uerberaui & uapulaui, uerberauiſti, inuſitatum. Medium indefi. ſec.

dedi & datus ſum, dediſti, & dediſti, ut poſui & poſitus ſum, iſti & iſti. Medium futurum.

dabo & bor dabis, ut uerberabo & bor abis.

Imperatiua paſſiua & media. Præſens.

Dare & da, detur, ut ponere & pone, ponatur.

Præteritum perfectum.

Dator dator, ut uerberator rator.

Indefinitum,

δόθητι, δοθήτω, ὡς τύφθητι τυφθήτω.

μέσος ἀόριστος.

δῶκαι δωκάσθω, ὡς τύψαι τυψάσθω, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

δόσο ἄχρηστον, δοῦ χρηστὸν δὲ, δοῦ δόσθω, ὡς θοῦ θέσθω.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

διδοίμην διδοῖο διδοῖτο, ὡς τιθείμην τιθεῖο θεῖτο.

παρακείμενος.

δεδοίμην δεδοῖο, ὡς τεθείμην τεθεῖο.

ἀόριστος.

δοθείην δοθείης, ὡς τυφθείην τυφθείης.

μέλλων.

δοθησοίμην δοθήσοιο, ὡς τυφθησοίμην θήσοιο.

μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

δεδωσοίμην δεδώσοιο, ὡς τετυψοίμην τύψοιο.

μέσος ἀόριστος.

δωκαίμην δώκαιο, ὡς τυψαίμην ψαιο, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

δοίμην δοῖο, ὡς θείμην θεῖο.

μέσος μέλλων.

δωσοίμην δώσοιο, ὡς τυψοίμην τύψοιο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ἐὰν διδῶμαι ἐὰν διδῷ ἐὰν διδῶται. ἐὰν διδώμεθον ἐὰν διδῶσθον, διδῶσθον. ἐὰν διδώμεθα ἐὰν διδῶσθε, ἐὰν διδῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν δεδῶμαι ἐὰν δεδῷ ἐὰν δεδῶται, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἀόριστος.

Dator dator,ut uerberator uerberator.
Medium indefinitum
Dato & dator, dato,ut uerberato & tor uerberato.
Med ium indefinitum ſecundum.
Dato & tor,inuſitatum;uſitatum autem dato & tor, dato,ut ponito & tor ponito.
Optatiua actiua & media. Præſens.
darer & rem,eris etur,ut ponerer & rem eris etur.
Præteritum perfectum.
datus eſſem,datus eſſes,ut poſitus eſſem eſſes.
Indefinitum.
datus eſſem datus eſſes,ut poſitus eſſem eſſes.
Futurum,
der deris,ut uerberer uerbereris.
Paulò poſt futurum.
Iamiam der deris,ut iamiam uerberer reris.
Medium indefinitum.
dediſſem & datus eſſem,dediſſes,ut uerberauiſſem, & uapulauiſſem,inuſitatum. Medium indefi.ſec.
dediſſem & datus eſſem,iſſes,ut poſuiſſem & poſitus eſſem,ſuiſſes. Medium futurum.
dem & der,des,ut uerberem & rer,uerberes.
Subiunctiua paſſiua & media. Præſens.
Sing. ſi der & dem, ſi deris, ſi detur. Dual.ſi demur,ſi demini dentur. Plural. ſi demur, ſi demini, ſi dentur.
Præteritum perfectum.
Si datus ſim ſi datus ſis ſi datus ſit,& reliqua ſimiliter.
Indefinitum.

ἐὰν δοθῶ, ἐὰν δοθῇς· ὡς ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν δώκωμαι, ἐὰν δώκῃ, ὡς ἐὰν τύψωμαι ἐὰν τύψῃ. ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν δῶμαι, ἐὰν δῷ, ἐὰν δῶται.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,
δίδοσθαι· παρακείμενος. δεδόσθαι.
ἀόριστος. δοθῆναι.
μέλλων. δοθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων. δεδόσεσθαι.
μέσος ἀόριστος. δώκασθαι, ἄχρηστος.
μέσος ἀόριστος δεύτερος. δόσθαι.
μέσος μέλλων. δώσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστὼς,
ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον, ὡς ὁ τιθέμενος, ἡ τιθεμένη τὸ τιθέμενον.

παρακείμενος.

ὁ δεδομένος, ὡς ὁ τετυμμένος. ἀόριστος.
ὁ δοθεὶς, ὡς ὁ τυφθεὶς· μέλλων.
ὁ δοθησόμενος, ὡς ὁ τυφθησόμενος.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ δεδοσόμενος. ὡς ὁ τετυψόμενος.

μέσος ἀόριστος.

ὁ δωκάμενος, ὡς ὁ τυψάμενος. ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ὁ δόμενος, ὡς ὁ θέμενος.

μέσος μέλλων,

ὁ δωσόμενος, ὡς ὁ τυψόμενος.

ſi datus ero, ſi datus eris, ut ſi uapulauero ſi aueris.

Medium indefinitum.

ſi dedero & datus ero, ſi dederis, ut ſi uerberauero & uapulauero, raueris inuſitatum.

Medium indefinitum ſecundum.

ſi dedero & datus ero, ſi dederis, ſi dederit.

Infinitiua paſſiua & media. Præſens.

dari & dare. Præt. perfectum datum eſſe.

Indefinitum. datum eſſe.

Futurum. datum iri.

Paulò poſt futurum. iamiam daturum iri.

Medium indefinitum. dediſſe & datum eſſe inuſitatum.

Medium indefinitum ſec. dediſſe & datum eſſe.

Medium futurum, daturum & dandum eſſe.

Participia paſſiua & media. Præſens.

M. qui datur & dans. F. quæ datur. Ne. quod datur, ut qui ponitur & ponens, quæ ponitur, quod ponitur.

Præteritum perfectum.

datus ut uerberatus. Idefinitum.

datus, ut uerberatus. Futurum.

dandus ut uerberandus.

Paulò poſt futurum,

Iamiam dandus, ut iamiam uerberandus.

Medium indefinitum.

qui dedit & datus, ut qui berauit & uapulauit inuſit.

Medium indefinitum ſecundum.

qui dedit & datus, ut qui poſuit & poſitus.

Medium futurum.

daturus & dandus, ut uerberaturus et uerberandus.

ὁ μέσος ἀόριστος τοῦ ἔδωκα, ὥσπερ καὶ τοῦ ἔθηκα, ἄχρηστος· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔδωκα ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἔθηκα οὐδαμῶς περαιτέρω πρόεισι. καὶ ἡ αἰτία ἐπ' ἐκείνου εἴρηται, χάριν δὲ παραδείγματος μόνου τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἄλλων, ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων ἐνταῦθα τίθενται.

ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ἐν δευτέρῳ προσώπῳ βέλτιον τὸ δίδοσο, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἰδίῳ ἐνεργητικῷ.

ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος δοῦ δόσθω, ἀφ' οὗ ἀπόδου ἀποδόσθω,

τοῦ διδοίμην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τὰ δεύτερα καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα, οἱ μὲν δίδοιο καὶ δίδοιτο προπαροξυτόνως, οἱ δὲ διδοῖο καὶ διδοῖτο γράφουσιν, οἱ μὲν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν βαρυτόνων, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν περισπωμένων δηλονότι ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν.

τοῦ δοθείην παθητικοῦ ἀορίστου ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ δοθεῖεν.

τοῦ ἐὰν διδῶμαι ὑποτακτικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον οἱ πλείους μὲν, ἐὰν διδῷ λέγουσιν, ἵνα ὁμόφωνον ᾖ τῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ ἰδίου ἐνεργητικοῦ ἢ ἵνα ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνηται ἀποκοπῇ τῆς τελευταίας συλλαβῆς. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ο, καὶ ι, διφθόγγου λέγουσιν ἐὰν διδοῖ, ἴσως ἀπὸ τοῦ περισπωμένου κατὰ μίμησιν τοῦ ἐὰν χρυσόωμαι ἐὰν χρυσῶμαι, ἐὰν χρυσόῃ ἐὰν χρυσοῖ. ἐκεῖνο γὰρ διὰ τοῦ ο, καὶ ι, διφθόγγου γράφεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐὰν χρυσόῃς, ἐὰν χρυσοῖς ἐὰν χρυσόῃ, ἐὰν χρυσοῖ τὸ πε-

Medium indefinitum à dedi, quemadmodum & à poſui inuſitatum eſt. Etenim neque dedi, ut neque poſui, ullatenus ulterius progreditur, & cauſa in illo dicta eſt, ſed tantum cauſa exempli formationis aliorum, in omnibus modis hic locantur.

In imperatiuo paſſiuo inſtanti in ſecunda perſona dare potius eſt, ut ne coincidat cum ſuo actiuo.

Medium indefinitum ſecundum, dator dator, unde redditor redditor.

A darer optatiuo inſtanti ſecundæ & tertiæ perſonæ quidam d reris & daretur ante penacutè, quidam autem dareris & daretur ſcribunt, illi quidem iuxta ordinem grauitonorum, hi uero iuxta ordinem circunflexorum uidelicet. Similiter uerò & in dualibus & pluralibus.

A datus eſſem paſſiuo indefinito, in plurali tertia perſona magis in uſu eſt dati eſſent.

A ſi darer ſubiunctiuo paſſiuo inſtanti ſecundam perſonam plærique quidem ſi deris dicunt, ut conueniat cum tertia perſona ſui actiui aut ut à tertia fiat, recisione ultimæ syllabæ. Quidam uerò per o & ι diphthongum dicunt, ſi dareris, fortaſſe à circunflexo, ad æmulationem uerbi ſi inaurer ſi inaurer, ſi inaureris ſi inaureris. Illud enim per o & ι diphthongum ſcribitur, & in actiuo ſi inaures ſi inaures, ſi inauret ſi inauret circumflexum

ειπωμεν διὰ τὸ ο, καὶ ι διφθόγγου γράφεται. ἡ δευτέρα γὰρ καὶ ἡ τρίτη συζυγία τὸ πειπωμεν ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνει τὰ ὑποτακτικά. τὸ τρίτον δὲ ἐὰν διδῶται, καὶ τὰ λοιπὰ πρῶτα πρόσωπα αὐτοῦ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

σημειωτέον δὲ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ῥημάτων, ὅτι ἐπὶ τῶν ἄλλων πασῶν ἐγκλίσεων, πλὴν τῶν ὁριστικῶν, ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνίχει, καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος. ὥστε ὁ γραφόμενος ἐπὶ πάντων ἐνεστώς, ὁ αὐτὸς καὶ παρατατικὸς νοεῖται, καὶ ὁ γραφόμενος παρακείμενος ὁ αὐτὸς καὶ ὑπερσυντέλικος, ἐν τοῖς παθητικοῖς ὁ αὐτὸς καὶ παρακείμενος καλεῖται δὲ ἀφ' οὗ παράγεται.

συζυγία τετάρτη, τῶν εἰς μι.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ζεύγνυμι ζεύγνυς ζεύγνυσι. ζεύγνυτον ζεύγνυτον. ζεύγνυμεν ζεύγνυτε ζευγνῦσι, ζευγνύασι ὃ οὐ λέγεται, ἀλλὰ ζευγνύουσι.

παρατατικός.

ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν ἐζεύγνυτε ἐζεύγνυσαν.

οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι, πλὴν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, οὐκ ἔξελιπον, οὔτε τῶν ἐνεργητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ζεύγνυθι καὶ ζεύγνυ, ζευγνύτω, ζεύγνυτον, ζευγνύτων. ζεύγνυτε ζευγνύτωσαν.

εὐκτικὰ καὶ ὑποτακτικὰ καθόλου ἐπὶ τῆς τε

per o & ι diphthongum ſcribitur. Secunda enim & tertia coniugatio circumflexorum ſimiliter indicatiuis declinat ſubiunctiuua. Tertia autem ſi daretur, & reliquæ primæ perſonæ ipſius per ω magnum.

Nota uerò ſimpliciter in omnibus uerbis quòd in aliis omnibus modis præterquàm indicatiuis, inſtans & præteritum imperfectum coeant & præter perfect. & præt. pluſquàm perfe. Quare quod ſcribitur in omnibus inſtans, idem & præter. imperfectum cognoſcitur, & quod ſcribitur prę.perfe. idem & pręt. pluſqnàm perfectum. In paſſiuis idem & præteritum perfe. nomen uerò ſortitur ab eo, unde deducitur.

Coniungatio quarta uerborum in μι.

Indicatiua actiua. Præſens.

Sing. Iungo iungis iungit. Dual. iungitis iungunt. Plural. iungimus iungitis iungunt. Iungunt autem non dicitur, ſed iungunt.

Præteritum imperfectum.

Iungebam iungebas iungebat. D. iungebatis gebant. Pural. iungeba mus iungebatis iungebant.

Alia uerò tempora præterquàm inſtans,, & præte. imperfectum, in quarta coniungatione uerborum in μι exoleuerunt. & in actiuis & in paſſiuis.

Imperatiua actiua. Præſens.

Iunge & iunge iungant. Dual. iungite iungant. Plural. iungite iungant.

Optatiua & ſubiunctiua pronomina in quar-

τάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, ἐξέλιπον αὐτῇ τε τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῶν παθητικῶν, ὅμως δὲ οἱ ἐνεστῶτες αὐτῶν δύνανται ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου σχηματίζεσθαι.

ἀπαρέμφατα. ἐνεστώς,

ζευγνύναι. οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί,

ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς, ὡς εἴρηται, ὁ ζευγνὺς τοῦ ζευγνῦντος ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης· τὸ ζευγνῦν τοῦ ζευγνῦντος. λεγέτω δὲ ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου τὸ ζευγνῦον, τοῦ ζευγνύοντος.

ὁριστικὰ παθητικά. ἐνεστώς,

ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται. ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον ζεύγνυσθον. ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται. παρατατικός.

ἐζευγνύμην ἐζεύγνυσο ἐζεύγνυτο. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην. ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

προστακτικά. ἐνεστώς,

ζεύγνυσο, ζευγνύσθω. ζεύγνυσθον ζευγνύσθων. ζεύγνυσθε ζευγνύσθωσαν.

ἀπαρέμφατα.

ἐνεστώς, ζεύγνυσθαι.

μετοχαὶ παθητικαί.

ἐνεστώς, ὁ ζευγνύμενος.

σημείωσαι ὅτι ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, τὸ ζευγνῦσι καὶ ζευγνύασιν ἐξέλιπεν. ἐν χρήσει δ᾽ ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου, τὸ ζευγνύουσιν, ὁμοίως καὶ τὸ δεικνύουσι, καὶ τὰ ἄλλα τῶν εἰς μι. τὰ παραληγόμενα τῷ υ. ψιλῷ.

ta coniugatione uerborum in μι exoleuerunt, tam in actiuis quàm in paſſiuis, attamen inſtant in ipſorum poſſunt à grauitono fingi.

Infinitiua. Præſens.

Iungere. *Alia tempora exoleuerunt..*

Participia actiua.

Inſtans & præt. imperfectum, ut dictum eſt. Maſcu. *iunges iungentis.* Femininum, *iungens iungentis.* Neutrum, *iungens iungentis.* Dicatur autem *à grauitono iungens iungentis.*

Indicatiua paſſiua. Præſens.

Sing. Iungor *iungeris iungitur.* Dual. *iungimur iungimini iunguntur.* Plural. *iungimur iungimini iungũtur.* Præteritum perfectum.

Sing. *iungebar iungebaris iungebatur.* Dual. *iungebamur iungebamini iungebantur.* Plural. *iungebamur iungebamini iungebantur.*

Imperatiua. Præſens.

Sing. Iungere *iungantur.* Dua. *iungimini iungantur.* Plura. *iungimini iungantur.*

Infinitiua.

Præſens. *iungi.*

Participia actiua.

Præſens. *qui iungitur.*

Nota *quòd in tertia perſona pluralium indicatiui actiui inſtantis iungunt, & iungunt exoleuerunt, cæterum in uſu eſt à grauitono iungunt, ſimiliter & oſtendunt, & alia in μι penultimam finientia per υ tenue,*

τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τοῦ βαρυτόνου ῥήματος ὁμοφωνεῖ.

ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κινεῖται. ἔν τε τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς, καὶ εὐκτικὰ δὲ οὐδαμῶς ἔχουσιν, ἵνα μὴ εὑρέθῃ ἡ υι, ἡ δίφθογγος, ἡ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ ι, πρὸ τοῦ μ. καθόλου γὰρ ἡ τοιαύτη δίφθογγος οὐκ ἐθέλει συμφώνῳ ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ φωνήεντι ἀεί. ἀλλ᾽ οὐδὲ ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς ἔχουσιν.

ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς εἰς μι, ῥήμασιν εἴ τινα ἐπὶ τῆς χρήσεως φαίνοιντο ἑτέρως ἔχοντα ἀπὸ τῶν ἰδίων βαρυτόνων, ἢ περισπωμένων κανονίζονται, οἷον ἀπὸ τοῦ πιθέω καὶ πιθῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱστάω καὶ ἱστῶ (τοῦτο δὲ καὶ ἱστάνω καὶ στήκω καὶ ἑστήκω λέγεται) καὶ ἀπὸ τοῦ διδόω καὶ διδῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ζευγνύω. ἐκεῖνα δὲ χωρὶς ἀναδιπλασιασμῶν πρότερον τυγχάνει, δηλονότι θῶ, καὶ στῶ, καὶ δῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. εἰ τινὰ γοῦν φαίνοιντο ἐπὶ τῆς χρήσεως ἑτέρως ἔχοντα, ἀφ᾽ ἑτέρων τούτων, καὶ τῶν τοιούτων κανονίζονται θεμάτων. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων συμβαίνει. καὶ πειρατέον ἕκαστον εἰς τὸ ἴδιον θέμα ἀνάγειν, κἂν ἄχρηστον τοῦτο ᾖ. ἡ γε μὴν ἀκολουθία τῶν εἰς μι, ῥημάτων ἀκριβῶς αὕτη τυγχάνει.

ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ῥήμασι καθόλου τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν βραχυκαταληκτοῦσι.

καὶ καθόλου τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται.

cum datiuo pluralium participij grauitoni uerbi conueniunt.

Quarta coniugatio uerborum in μι *ad præt. imperfectum uſque mouetur tum in actiuis tum in paſſiuis.* Optatiuaq́; *haudquaquàm habent, ut ne reperiatur* υ *diphthongus, quæ eſt ex* υ *tenui &* ι, *ante* μ. *In uniuerſum enim eiuſmodi diphthõgus non uult cõſonantem inſequi, at uocalem ſemper.* Verum *neque ſubiunctiua ullo pacto habent.*

In omnibus ſimpliciter uerbis in μι, *ſi quæ in uſu appareant aliter habere, à ſuis grauitonis aut circunflexis formantur, ut à pono & pono, & à ſtatuo & ſtatuo (hoc autem & ſtatuo & ſtatuo & ſtatuo dicitur) & à do & do. & à iungo.*

Antè uerò illa ſine reduplicationibus fuerunt, uidelicet pono & ſtatuo & do, & in alijs ſimiliter. Si quæ igitur appareant in uſu aliter habere, ab alijs his talibusq́; formantur thematibus. Id *autem & in grauitonis contingit.* Conandumq́; *eſt unum quodque ad ſuum thema reducere, quamuis inuſitatum hoc ſit, quando nimirum ordo uerborum in* μι *planè hic ſit.*

In omnibus breuiter uerbis uniuerſim ſecundæ perſonæ imperatiuorum in breuem deſinunt.

Et generatim tertiæ perſonæ Imperatiuorum *per* ω *magnum ſcribuntur.*

καὶ πᾶν εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγεται.

καὶ πᾶν ὑποτακτικὸν ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, τὸ η, θέλει ἔχειν, ἢ τὸ ω μέγα ἐν τῇ ληγούσῃ, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ.

καὶ πᾶν ἀπαρέμφατον ἢ κυρίως δίφθογγον, ἢ καταχρηστικῶς ἔχει κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν· οἷον τύπτειν, γελᾶν, πλὴν τοῦ ζῆν, πεινῆν, διψῆν, οὐρῆν· καὶ ὁ παρακείμενος οὐδέποτε ἀποβάλλει τὴν αὔξησιν αὐτοῦ.

καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων ἀεὶ βραχέα παραλήγεται ὁ δεύτερος ἀόριστος.

καὶ αἱ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.

καὶ τὰ παραλήγοντα φωνήεντα ἐπὶ τῶν ἐντελῶν τῶν περισπωμένων συζυγιῶν ἀεὶ βραχέα ἐστί.

καὶ τὸ ε, κατὰ τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπτων ψιλοῦται, ἂν δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τῶν εἰς μι, ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει, οἷον ἵστημι, στήσω, ἕστηκα.

περὶ ἀντωνυμίας.

πόσα εἴδη τῶν ἀντωνυμιῶν; πέντε· πρωτότυποι, κτητικαί, δεικτικαί, ὑποτακτικαί, καὶ σύνθετοι.

πόσαι πρωτότυποι ἀντωνυμίαι; τρεῖς. ἐγὼ, σὺ, ὅς. πῶς κλίνεται ἡ ἐγὼ ἀντωνυμία; οὕτως.

ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμέ. κλητικὰς αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι οὐκ ἔχουσιν. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν, νῶϊ καὶ νῷ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν, νῷιν καὶ νῷν. τὰ πληθυντικὰ, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς

Et omne optatiuum diphthongo in penult. deſinit.
Et omne ſubiunctiuum in actiuis quidem u habere cupit aut ω magnum in ultima, in paſſiuis autem etiam in penultima.

Et omne infinitiuum aut propriè diphthongum aut impropriè habet in ultima ſyllaba, ut uerberare, ridere. præterquam uiuere, eſurire, ſit ire, meiere.

Et præt. perfectum nũquam abijcit augmentum ſuum.

Et à grauitõ is thematibus ſemper breui in penultima deſinit, ſecundum indefinitum.

Et participia & participalia nomina eoſdem habent nominatiuos & uocatiuos.

Et quæ in penultima ſunt uocales, in extremis circunflexarum coniugationum ſemper breues ſunt.

Et ε in prçteritis ac indefinitis præcedens & excidens tenue eſt, quòd ſi præeat quidem neque excidat tamen, quòd in præterito perfecto uerborum in μι aliquando contingit, ſpiritum præſentis habet, ut ſtatuo ſtatuam ſtatui.

De pronomine.

Quot ſunt ſpecies pronominum? quinque, Primatiuæ, Poſſeſſiuæ, Demonſtratiuæ, Appoſitiuç, et Compoſitç.

Quot ſunt primatiua pronomina? tria, ego, tu, ſuus.

Vt declinatur Ego pronomen? ſic.

Ego, mei, mihi, me. Vocatiuos primatiua pronomina non habent. Nominatiuus & Accuſat. Dua. nos & nos. Genitiuus & datiuus dualium noſtri & nobis, noſtri & nobis. Plural. nos noſtri nobit, nos.

Vt declinatur Tu pronomen? ſic.

πῶς κλίνεται ἡ σὺ ἀντωνυμία; οὕτως·

σὺ σοῦ σοὶ σέ. ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, σφῶϊ καὶ σφῷ· ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν, σφῶϊν καὶ σφῷν. τὰ πληθυντικὰ, ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς·

πῶς κλίνεται ἡ ὃς ἀντωνυμία; οὕτως·

ὃς ἄχρηστον ἀντὶ τῆς εὐθείας, ἀντὶ δὲ τῶν ἄλλων πτώσεων ἐν χρήσει. ἡ γενική· οὗ, ἡ δοτική. οἷ, ἡ αἰτιατικὴ ἕ. ἐν τοῖς δυϊκοῖς, σφῶε, καὶ σφὲ ἀντὶ αἰτιατικῆς μόνον, καὶ σφὶν ἀντὶ τῆς δοτικῆς. τὰ πληθυντικὰ, σφέες, σφεῖς. σφέων σφῶν. σφίσι σφέας σφᾶς.

πόσαι κτητικαί; ὀκτὼ ἀπὸ τῶν εἰρημένων πρωτοτύπων παραγενόμεναι, ὧν ἑκάστη τριχῶς κατὰ τὰ γένη λέγεται.

ὅταν εἷς μόνος ἔχῃ τὸ κτῆμα, ἀπὸ τῶν ἑνικῶν τῆς ἐγὼ ἀντωνυμίας, ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμὴ, τὸ ἐμόν. ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος, ἀπὸ τῶν δυϊκῶν. ὁ νωΐτερος ἡ νωϊτέρα τὸ νωΐτερον. ὅταν πλείους μετέχωσι τοῦ κτήματος, ἀπὸ τῶν πληθυντικῶν, ὁ ἡμέτερος ἡ ἡμετέρα τὸ ἡμέτερον.

ἀπὸ τῆς σὺ ἀντωνυμίας, ὁ σὸς ἡ σὴ τὸ σὸν, ὁ σφωΐτερος, ἡ σφωϊτέρα, τὸ σφωΐτερον. ὁ ὑμέτερος, ἡ ὑμετέρα, τὸ ὑμέτερον.

ἀπὸ τῆς ὃς ἀντωνυμίας, ὅτε εἷς ἔχῃ τὸ κτῆμα. ὁ ἑὸς, ἡ ἑὴ, τὸ ἑόν. ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος, οὐκ ἔχει. ὅτε πλείους μετέχωσι τοῦ κτήματος. ὁ σφέτερος, ἡ σφετέρα τὸ σφέτερον. ὥστε κτητικαὶ, ὡς εἴρηται, ἀντωνυμίαι ὀκτὼ, ἐμὸς, σός, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος διὰ τοῦ η, καὶ ὑμέτερος διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, καὶ σφέτερος. κλίνονται δὲ πᾶσι ἀπαραλ-

Vt declinatur Tu pronomen? ſic.

Tu tui tibi te. Nominatiuus dualium, uos & uos, genitiuus & datiuus dualium ueſtri & uobis, ueſtri & uobis. Plura. uos, ueſtri, uobis, uos.

Vt declinatur ſuus pronomen? ſic.

Suus inuſitatum eſt in nominatiuo, in alijs uerò caſibus in uſu eſt. Genitiuus ſui. Datiuus ſibi. Accuſatiuus ſe. In dualibus ſe & ſe in accuſatiuo tantum, & ſibi in datiuo. Plura. ſui ſui, ſui, ſui, ſibi, ſe ſe.

Quot ſunt poſſeſſiua? octo à dictis primatiuis deducta, quorum unumquodque per tria genera uariatur.

Vbi unicus ſit qui poſſidet, à ſingularibus ab ego pronomine, meus mea meum. ubi duo ſint qui communia inter ſe habeant bona, à dualibus, noſter de duobus noſtra noſtrum. ubi plures inter ſe poſſideant à pluralibus, meus mea meum.

A pronomine Tu, tuus tua tuum, ueſter de duobus, ueſtra ueſtrum, ueſter ueſtra ueſtrum.

A pronomine ſuus, ubi unus ſit qui poſſidet, ſuus ſua ſuum, ubi duo ſint qui communia inter ſe habeant bona, non habet, ubi plures inter ſe poſſideant, ſuus ſua ſuum. Proinde poſſeſſiua, ut dictum eſt pronomina octo, meus tuus ſuus noſter duorum & ueſter duorum, noſter per u, & ueſter per u tenue, & ſuus. Declinantur uerò omnia nihil com

λέκτως καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων κλίσεις, ἐκείνοις ὑποπίπτουσαι.

πόσαι δεικτικαί; δύο· οὗτος, οὗ τὸ θηλυκὸν αὕτη, τὸ οὐδέτερον τοῦτο. καὶ ἐκεῖνος, οὗ τὸ θηλυκὸν ἐκείνη, τὸ οὐδέτερον ἐκεῖνο. χρώμεθα δὲ τῷ ἐκεῖνος ἀντὶ τῆς ῥηθείσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας ὅς, διὰ τὸ ἐκείνην εἶναι ἄχρηστον, τὸ ἐκεῖνος δὲ καὶ ὄνομα ἀναφορικὸν λέγεται. κλίνεται δὲ ἡ οὗτος ἀντωνυμία οὕτως.

οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον. ὦ οὗτος. τὰ δυϊκά· τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω· τὰ πληθυντικά· οὗτοι τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι.

τὸ θηλυκόν, αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην. ὦ αὕτη. τὰ δυϊκά, ταῦτα, ταύταιν, ὦ ταῦτα· τὰ πληθυντικά αὗται, τούτων ταύταις, ταύτας ὦ αὗται.

τὸ οὐδέτερον, τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο· τὰ δυϊκά, τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω· τὰ πληθυντικά, ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα.

ὁ ἐκεῖνος καὶ ἡ ἐκείνη, καὶ τὸ ἐκεῖνο ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.

πόσαι ἐπιταγματικαί; μία, ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λεγομένη. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων, οἷον αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐγώ, καὶ ἀντὶ τοῦ σύ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος, καὶ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ, καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου, καὶ ταῦτα δὲ καὶ ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.

πόσαι σύνθετοι ἀντωνυμίαι; τρεῖς. ἑκάστη ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λεγομένη. διότι δὲ ἐπὶ ἀλλοπαθείας λαμβάνεται, εὐθείας ἔχουσι αἱ γενικαὶ δὲ τούτων

mutando iuxta nominum declinationes, illis ſub-iacentia.

Quot ſunt demonſtratiua? Duo, hic, cuius fœmin. hæc. Neutrum, hoc, & ille, cuius fœmininum illa, Neutrum illud. Vtimur autem ille pro dicto primitiuo pronomine ſuus, quòd illud ſuus ſit inuſitatum. Porrò ille etiam nomẽ relatiuum dicitur. Declinantur uerò pronomen hic, hoc modo.

Maſcu. Singu. Hic, huius, huic, hunc, ò hic. Dualia, hi horum & his, ò hi. Pluralia, hi horum his hos, ò hi.

Fœmin. Singu. Hæc huius huic hanc. Dualia, Hæ harum & his, ò hæ. Pluralia hæ harum his has ò hæ.

Neut. Sing. Hoc huius huic hoc, ò hoc. Dualia, hæc horum & his, hæc ò hæc. Pluralia, hæc horum his hæc ò hæc.

Maſcu. Ille. Fœmi. illa. Neut. illud, declinationibus nominum ſubiacet.

Quot ſunt Appoſitiua? Vnum, quod per tria genera dicitur. Accipitur uerò & in tribus perſonis, ut ipſe pro ego, & pro tu, & pro ille, & ipſa in fœminino, & ipſum in neutro. Verum & hæc declinationibus nominum ſubiacent.

Quot ſunt compoſita pronomina? Tria, quorum unumquodque per tria genera dicitur. Quod autem in nata à ſe paſſione ſumãtur, nominatiuos non habent.

ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ· τὰ θηλυκὰ ἐμαυτῆς, σαυτῆς καὶ ἑαυτῆς· τὰ οὐδέτερα ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα δὲ ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.

ἡ ἐμαυτοῦ δὲ καὶ σαυτοῦ, ἐν τοῖς πληθυντικοῖς οὐ κατὰ σύνθεσιν ἀλλὰ διῃρημένως κλίνονται· οἷον ἡμῶν αὐτῶν ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτούς. ἡ δὲ ἑαυτοῦ καὶ κατὰ συναίρεσιν καὶ διῃρημένως κλίνεται, καὶ γὰρ ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ ἑαυτοῖς, καὶ σφᾶς αὐτούς, καὶ ἑαυτούς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

περὶ προθέσεως.

πόσαι προθέσεις; δέκα καὶ ὀκτώ· μονοσύλλαβοι μὲν ἕξ· ἐν, εἰς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρό.
δισύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα· ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ἰστέον ὅτι καί τινα ἐπιρρήματα ἀντὶ προθέσεων λαμβάνονται, ἃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῇ γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἄνευ μέχρι, καὶ τὰ λοιπά.

περὶ ἐπιρρήματος.

ποσαχῶς τὰ ἐπιρρήματα; πολλαχῶς· ἢ γὰρ χρόνου δηλωτικά ἐστιν, οἷον, νῦν, τότε, αὖθις, τόφρα, ὄφρα, τέως, ἕως, πηνίκα, ἡνίκα, ἄψ, ἔπειτα, μετέπειτα. ἢ καιροῦ παραστατικά, οἷον σήμερον, αὔριον, χθὲς, ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἢ μεσότητος οἷον καλῶς, σοφῶς. ἢ ποσότητος, οἷον δὶς, τρὶς, τετράκις, πεντάκις, πολλάκις, ὀλιγάκις.
ἢ ποιότητος οἷον βοτρυδὸν, ἀγεληδόν.
ἢ τοπικά, οἷον ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόρρω, ἐνώπιον, κατὰ μόνας, χαμαὶ, ἔνθεν, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέ-

Genitiuus uerò horum meiipſius, tuiipſius, & ſuiipſius Fœmi. meipſius, tuipſius, & ſuipſius. Neutra meiipſius, tuiipſius, & ſuiipſius, & hæc declinationibus nominum ſubiacent.

Cæterum meiipſius & tuiipſius in pluralibus non compoſitè ſed diſiunctim declinantur, ut noſtri ipſorum, nobis ipſis, nos ipſos. Suiipſius autem & per contractionem & diſiunctim declinantur. Etenim ſuiipſorum & ſuiipſorum, et ſibiipſis et ſibi ipſis & ſeipſos, & ſeipſos, & in aliis ſimiliter.

De Præpoſitione.

Quot ſunt præpoſitiones? decem & octo. Monoſyllabæ quidem ſex, in in ex cum ad ante. diſſyllabæ uerò duodecim, per ſecũdum per cum apud contra in de circum ab ſub ſuper.

Sciendum quòd & quædam aduerbia pro præpoſitionibus ſumuntur, quæ ferè cum genitiuo conſtruuntur, ut ſine, uſque, & reliqua.

De Aduerbia.

Quot modis aduerbia dicuntur? Multis ſanè. Aut enim temporis ſignificatiua ſunt, ut nunc, tunc, rurſus, tum, dum, tantiſper, donec, quando, quum, rurſus, deinde, deinceps, aut occaſionis repræſentatiua, ut hodie, cras, heri, quod & heri dicitur.

Aut mediocritatis, ut pulchrè, ſapienter, aut quantitatis, ut bis, ter, quater, quinquies, ſæpe, raro.

Aut qualitatis, ut racematim, gregatim.

Aut localia, ut ſurſum, deorſum, foris, intus, procul, coram, ſingulatim, humi, inde ubi, unde, ul-

κεινα, μακρὰν· τῶν δὲ τοπικῶν σχέσεις εἰσὶ τρεῖς, ἢ ἐν τόπῳ ἢ εἰς τόπον, ἢ ἐκ τόπου, οἷον οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. ἢ εὐχῆς σημαντικὰ, οἷον εἴθε, αἴθε, ὄφελον. ἢ σχετλιαστικὰ, οἷον οὐαὶ, ἰοῦ, ὤμοι, παπαί. ἢ θαυμαστικὰ, οἷον βαβαὶ, φεῦ. ἢ ἀρνητικὰ οἷον οὐ, οὐδαμῶς, οὔκουν, ἢ παραβολῆς, ἢ ὁμοιώσεως, οἷον ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ, ἠΰ, ἠΰτε. ἢ εἰκασμοῦ οἷον ἴσως, τάχα, τυχόν. ἢ τάξεως οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς. ἢ ἀθροίσεως, οἷον ἄρδην ἅμα. ἢ παρακελεύσεως, οἷον ἄγε, φέρε, δεῦτε, εἶα, δεῦρο, ἴθι. ἢ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον, ἧττον. ἢ ἐρωτήσεως, οἷον πόθεν, ποῦ, πηνίκα, πῶς. ἢ ἐπιτάσεως, οἷον ἄγαν, πάνυ, μάλιστα, σφόδρα. ἢ βεβαιώσεως, οἷον δηλαδὴ, δήπουθεν, πάντως, ὄντως. ἢ θετικὰ, οἷον ἀναγνωστέον, πλευστέον. ἢ κατωμοτικὰ, οἷον νὴ, ναί. ἢ ἀπωμοτικὰ, οἷον μά. ἢ θειασμοῦ, οἷον εὐοῖ, εὐαί.

περὶ συνδέσμων.

πόσαι τρόποι τῶν συνδέσμων; ὀκτώ. οἱ μὲν γάρ εἰσι συμπλεκτικοὶ, οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, οἱ δὲ συναπτικοὶ, οἱ δὲ παρασυναπτικοὶ, οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ, οἱ δὲ ἀπορηματικοὶ, οἱ δὲ συλλογιστικοὶ, οἱ δὲ παραπληρωματικοί.

τίνες εἰσὶ συμπλεκτικοί; ὅσοι τὴν ἑρμηνείαν ἐπ' ἄπειρον ἐκφερομένην συνδοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἵδε, μὲν, δέ, τέ, καὶ ἀλλὰ, ἠμὲν ἠδὲ, ἰδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἤτοι μὲν, αὖ.

τίνες εἰσὶ διαζευκτικοί; ὅσοι τὴν μὲν φράσιν συνδοῦσιν, ἀπὸ δὲ πράγματος εἰς πρᾶγμα διϊστῶ-

tra, longe. Porrò localium diſpoſitiones ſunt tres, aut in loco, aut ad locum, aut ex loco, ut domi domum domo. Aut uoti ſignificatiua, ut utinam utinam, utinam. Aut lamentatoria, ut uæ, uæ, heu, papæ. Aut admiratiua, ut papæ, heu. Aut negatiua, ut non, haudquaquam, nõ igitur. Aut comparationis ſiue ſimilitudinis, ut ſicut, quemadmodũ, ut perinde, atque, ceu, tanquam. Aut euentus, ut forte, fortaſſe, fortaſſis. Aut ordinis, ut deinde deinceps. Aut congregationis, ut ſimul, unà. Aut adhortationis, ut age, age, adeſte, eia, ehodum, age. Aut congregationis, ut magis, minus. Aut interrogationis, ut unde, ubi, quando, quomodo. Aut intentionis, aut nimis, ualde, maxime, multum. Aut affirmationis, ut uidelicet, profectò, omnino, reuera. Aut poſitiua, ut legendum eſt, nauigandum eſt. Aut iuratiua, ut per, næ. Aut abiuratiua, ut non per. Aut afflatus, ut euoe, euan.

De Coniunctionibus.

Quot ſunt modi coniunctionum? octo. Alię enim ſunt copulatiuæ, aliæ diſiunctiuæ, alię continuatiuæ, aliæ ſubiunctiuæ, aliæ cauſales, aliæ dubitatiuæ, aliæ rationales, aliæ completiue.

Quæ ſunt copulatiuæ? quæ interpretationem in immenſum prolatum coniungunt. Sunt autem hæ, quidem, uerò, φ, &, ſed, &, atque, atque, ſed, ſed, uerum, quidem utique.

Quæ ſunt diſiunctiuę? quę phraſin quidem coniungunt, à re tamen rem ſeparant,

σιν, εἰσὶ δὲ οἵδε ἤ, ἤτοι, ἠέ.

τίνες εἰσὶ συναπτικοί; ὅσοι ὕπαρξιν μὲν οὐ δηλοῦσι, σημαίνουσι δὲ ἀκολουθίαν καὶ τάξιν. εἰσὶ δὲ οἵδε, εἰ, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ.

τίνες εἰσὶ παρασυναπτικοί; ὅσοι μεθ' ὑπάρξεως καὶ τάξιν δηλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἵδε. ἐπεὶ ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.

τίνες εἰσὶν αἰτιολογικοί; ὅσοι ἐπ' ἀποδόσει αἰτίας παραλαμβάνονται, εἰσὶ δὲ οἵδε. ἵνα ὄφρα, ὅπως, ἕνεκα, οὕνεκα, γάρ, καθὸ, καθότι, καθόσον, καὶ διό, διότι παρὰ τοῖς νῦν, ἃ οἱ παλαιοὶ διῄρουν.

τίνες εἰσὶν ἀπορηματικοί; ὅσοις ἐπαποροῦντες εἰώθαμεν χρῆσθαι. εἰσὶ δὲ οἵδε ἆρα, κᾆτα, μῶν.

τίνες εἰσὶ συλλογιστικοί; ὅσοι πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τε καὶ συλλήψεις τῶν ἀποδείξεων εὖ διάκεινται, εἰσὶ δὲ οἵδε. ἄρα, ἀλλὰ, ἀλλαμὴν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν.

τίνες εἰσὶ παραπληρωματικοί; ὅσοι μέτρου ἢ κόσμου ἕνεκεν παραλαμβάνονται. εἰσὶ δὲ οἵδε, δή, ῥα, νύ, ὁ καὶ νῦν γράφεται, ἀφ' οὗ τὸ τοίνυν, ποῦ, τοί, θήν, ἄρ, δῆτα, πέρ, πῶ, μὴν, ἄν, αὖ, οὖν, κέν, γέ.

τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ἐναντιωματικούς. τίνες εἰσὶν ἐναντιωματικοί; οἱ δηλοῦντές τι ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος, οἷον ἔμπης, ὅμως.

ἰστέον ὅτι πολλοὶ σύνδεσμοι οἱ αὐτοὶ ὄντες πολλῶν τρόπων λέγονται, ὡς ὁ ἀλλὰ, καὶ συμπλεκτικὸς, καὶ συλλογιστικός· ὁ αὖ καὶ συμπλεκτικὸς καὶ παραπληρωματικός.

περὶ συγκριτικοῦ ὀνόματος.

ſunt autem hæ,uel,aut,ſiue.

Quæ ſunt continuatiuæ? quæ rem quidem non declarant,at ſignificant conſequentiam & ordinem,ſunt autem hæ,ſi, ſiquidem, ſi ſanè, ſi ſanè.

Quæ ſunt ſubiunctiuæ? quæ cum re etiam ordinem declarant,ſunt uerò hæ, quando, quoniam,poſtquàm poſteaquàm.

Quæ ſunt cauſales? quæ ob redditionem cauſæ aſſumuntur.Sunt autem hæ,ut ut ut.
ergò ergò enim ꝙ quòd inquantum & propterea ꝙ propterea ꝙ recentioribus,quæ ueteres diuidebant.

Quæ ſunt dubitatiuæ? quibus hæſitantes conſueuimus uti,ſunt autem hæ,an deinde num.

Quæ ſunt rationales? quæ & ad illationes & ad concluſiones demonſtrationum bene appoſitæ ſunt. Sunt uerò hæ,certè ſed uerum igitur proinde ergo.

Quæ ſunt completiuæ? quæ metri ornatusve cauſa aſſumuntur. Sunt autem hæ, ſanè nempè quidem quod,& quidem ſcribitur,a quo igitur tandem quidē quidem utique ſanè quidem tandem quidem quidē rurſus igitur quidem quidem.

Quidam uerò addunt & aduerſatiuas. quæ ſunt aduerſatiuę? declarantes quiddam contrarium poteſtati rei,ut tamen,tamen,quanquàm,etſi.

Sciendum quod multæ coniunctiones eædē in multis modis leguntur, ut ἀλλὰ & copulatiua & rationalis, αὖ & copulatiua & completiua.

De Nomine comparatiuo.

συγκριτικὸν ὄνομά ἐστι, δι' οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμογενεῖς, οἷον ὁ ἀχιλλεὺς, ἰσχυρότερος τῶν δαναῶν, ἢ πρὸς ἑτερογενεῖς, οἷον ἕκτωρ τολμηρότερος τῶν κεφαλλήνων.

οἱ τύποι τῶν συγκριτικῶν δύο εἰσὶν, ἢ γὰρ εἰς ων, οἷον μείζων, ἢ εἰς ρος, οἷον πλουσιώτερος.

τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς ος ληγόντων, εἰ μὲν μακρὰ εἴη ἡ παραλήγουσα φύσει ἢ θέσει, τότε τὸ ἔσχατον εἰς ο μικρὸν μένει, καὶ εἰς τερος, ποιεῖ τὸ συγκριτικὸν, οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος παλαιὸς παλαιότερος, πρᾶος πραότερος, εἰ δὲ βραχεῖα εἴη τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα τρέπεται, οἷον ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος, νέος νεώτερος σοφὸς σοφώτερος.

ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθετικὰ προσθέσει τοῦ τατος σχηματίζονται, οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότατος, παλαιὸς παλαιότατος, νέος νεώτατος, ὠφέλιμος ὠφελιμώτατος, πλήν.

μέγας	μείζων	μέγιστος
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος
	ἀμείνων ἢ	ἄριστος
ἀγαθὸς	βελτίων ἢ	βέλτιστος
	κρείττων	κράτιστος
πολὺς	πλείων	πλεῖστος
κακὸς	κακίων ἢ χείρων	κάκιστος.

μικρὸς μείων ἢ ἥττων ἢ ἐλάττων ἐλάχιστος.

αἰσχρὸς	αἰσχίων	αἴσχιστος.
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος.
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος.

φίλος δὲ κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ φίλτατος.

τὰ δὲ

Comparatiuum nomē eſt,per quod comparatio fit ad homines eiuſdem gentis,ut Achilles eſt fortior Græcis,aut ad homines diuerſæ gentis,ut Hector erat audacior Cephalenenſibus.

Formæ comparatiuorum duæ ſunt,aut enim in ωr ut maior,aut in ρος ut ditior.

Nominum in os deſinentium ſi quidem longa ſitpenultima natura aut poſitus, tunc poſtremum in o paruum manet,& in τερος facit comparatiuum, ut clarus clarior, antiquus antiquior, manſuetus manſuetior. Sin autem breuis ſit tunc o paruum in ω magnum uertitur,ut utilis utilior, iuuenis iunior, ſapiens ſapientior.

Similiter & ſuperlatiua, additione τατος formantur, ut clarior clariſſimus, antiquus antiquiſſimus,iuuenis maximè iuuenis, utilis utiliſſimus, præterquàm

Magnus	maior	maximus
Pulcher	pulchrior	pulcherrimus
	melior	optimus
Bonus	melior aut	optimus
	melior aut	optimus
Multus	copioſior	plurimus
Malus	peior aut peior	peſſimus.
Paruus	minor aut minor aut minor	minimus
turpis	turpior	turpiſſimus
inimicus	inimicior	inimiciſſimus
facilis	facilior	facillimus.

Amicus autem per ſyncopen facit amiciſſimus.

τὰ δὲ εἰς ης, διὰ τοῦ ους, τὴν γενικὴν ποιοῦντα, ἀπὸ τοῦ ἰδίου οὐδετέρου εἰς ον, τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν ποιεῖ, οἷον ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος· θεοφιλὴς, θεοφιλέστερος, θεοφιλέστατος· ἀκριβὴς ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος·

τὰ δὲ εἰς υς διὰ τοῦ υτερος τὸ συγκριτικὸν καὶ διὰ τοῦ υτατος, τὸ ὑπερθετικὸν ποιεῖ, οἷον βραχὺς, βραχύτερος, βραχύτατος, γλυκὺς, γλυκύτερος, γλυκύτατος· ταῦτα μέντοι ποιοῦσι·

ἡδὺς	ἡδίων	ἥδιστος
ταχὺς	ταχύτερος ἢ ταχίων	τάχιστος

τὰ δὲ ἄλλα εἰς ἄλλο τι λήγοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς εστερος, καὶ εἰς εστατος· ποιεῖ, οἷον·

χαρίεις	χαριέστερος	χαριέστατος
σώφρων	σωφρονέστερος	σωφρονέστατος.
εὔνους	εὐνούστερος	εὐνούστατος.

τὰ συγκριτικὰ τῇ γενικῇ συντάσσεται, καὶ τῇ δοτικῇ σημαίνουσιν ὑπερβολὴν, οἷον ἀνδρόνικος μείζων ἐστὶ θεοδώρου ἑνὶ δακτύλῳ·

περὶ χρόνων·

τὰ θηλυκὰ εἰς α, εἰ μὲν ὀξύτονα ἢ περισπώμενα εἴη τὸ α, ἐκτείνει, οἷον χαρὰ, ἀθηνᾶ, πρὸ περισπώμενα δὲ καὶ παροξύτονα συστέλλει, οἷον μοῦσα, δόξα· ἐὰν δὲ ἀρσενικὸν ἔχῃ, ἐπὶ τέλει τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ἐν τῇ γενικῇ ὁμοχρονεῖ, οἷον οἰκεῖος, οἰκείου, οἰκεία· βαρὺς, βαρέος, βαρεῖα. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ, οἷον βασιλεύω, βασιλεία.

τὰ δὲ εἰς αια δισύλλαβα μὲν βραχὺ τὸ α, ἔχει

Porrò in ης, per ους genitiuum ſacientia, à ſuo neutro in ὲς comparatiuum & ſuperlatiuum faciunt, ut uerus uerior uerißimus. Deo charus, deo charior, deo charißimus exactus, exactior exactißimus.

Verum in υς per υτερος comparatiuum, & per υτατος ſuperlatiuum faciunt, breuis breuior breuißimus, dulcis dulcior dulcißimus. Hæc tamen faciunt.

ſuauis ſuauior ſuauißimus
uelox uelocior aut uelocior uelocißimus

Cæterum alia in aliud quippiam deſinentia, ut plurimum in ες ερος & ες ατος faciunt, ut

gratioſus gratioſior gratioſißimus.
modeſtus modeſtior modeſtißimus
beneuolus beneuolentior beneuolentißimus.

Comparatiuo cum genitiuo conſtruuntur, & datiuo ſignificant exceſſum, ut Andronicus maior eſt Theodoro uno digito.

De temporibus.

Fœminina in α, ſiquidē acutitona aut circunflexa fuerint, α producunt ut gaudium, Minerua, ſed circunflexa in pen. aut penacutitona corrip. ut muſa, gloria. Sin autem maſculinum habeant, cum fine ſui maſcu. in genitiuo, tempore conuenit, ut proprius, prii, pria. moleſtus moleſti moleſta. Quod ſi à uerbis ὤν ια fiant in longam in penultima deſinunt, ut regno regnum.

In αια autem diſſyllaba quidem breue α habent,

οἷον γραῖα, μαῖα· πολυσύλλαβα δὲ μακρὸν, οἷον σύ-
λιωαία.

τὰ δὲ εἰς ρα, καὶ μονοφθόγγῳ παραληγόμενα μα-
κρὸν αὐτὸ ἔχει, οἷον πήρα, διφθόγγῳ δὲ παραληγό-
μενα βραχὺ, οἷον μοῖρα, πεῖρα.
τὰ δὲ εἰς δα, καὶ θα μακρύνει αὐτὸ, οἷον λήδα, μασαί-
τα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βραχέα εἰσίν.

ὥστε συλλέγειν ἔξεστιν, ἅπαντα τὰ ὀξύτονα, καὶ
περισπώμενα θηλυκὰ, καὶ τὰ ἔχοντα ἀρσενικὸν, μα-
κροκατάληκτον τὴν γενικὴν, καὶ τὰ παρὰ τὸ εὖ
καὶ τὰ εἰς αια, πολυσύλλαβα, καὶ τὰ εἰς ρα, μονοφθόγ-
γῳ παραλήγοντα, καὶ τὰ εἰς δα. καὶ εἰς θα, καθόλου
μακρὸν τηρεῖν τὸ α, τὰ δὲ λοιπὰ, βραχύ.

κανόνες περὶ ψιλουμένων καὶ δα-
σιωομένων λέξεων.

πόσα πνεύματα; δύο, δασεῖα καὶ ψιλή.

πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχο-
μένη δασιώεται ἢ ψιλοῦται, ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων
μόνον τὸ ρ, ἐν ἀρχῇ λέξεως ὂν, δασιώεται.

κανόνες καθόλου.

σημείωσαι καθόλου ἔντε τοῖς ὀνόμασι καὶ ὀνομα-
στικοῖς, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσσεται, καὶ
ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνης κλινομένοις, ὃ πνεῦμα κλίσεως
ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνης λεγέσθω.

καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος
φυλάσσεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου κλινομένοις, οἷον
ἁμαρτάνω, ἡμάρτανον, ἕλκω, εἷλκον, ὃ πνεῦμα
κλίσεως ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου λεγέσθω, πλὴν τοῦ ἔχω,
ἕξω. καὶ ἄλλομαι, ἧλθο.

ut anus, maia. Polyſyllaba uerò longum, ut luma.

In ρα & ſola uocali in penultima deſinentia, longum ipſum α habent ut pera, at que in diphth. in penultima deſinunt, breue ut parca, experientia.

In δα uerò & θα producunt ipſum, ut leda capræ nomen, alia autem omnia breuia fiunt.

Quare colligere licet, omnia acutitona & circunflexa fœminina & habentia maſculinum in longam in penult. deſinere genitiuum, & quæ fiunt ab ουα & polyſyllaba in αια & in ρα in penult. ſola uocali deſinentia, & in δα & in θα per omnia longum ſeruare α, reliqua uerò breue.

Canones de tenuibus & denſis dictionibus.

Quot ſunt ſpiritus? duo, denſus & tenuis.

Omnes dictio ò uocali aut diphthongo incipiens denſatur aut tenuatur. Et conſonantibus autem ſolum ρ, quando eſt in principio dictionis, denſatur.

Canones generales.

Nota uniuerſim & in nominibus & nominalibus, quòd nominatiui ſpiritus ſeruatur, & in ab illo declinatis, qui ſpiritus declinationis, in ijs quæ ab illa fiunt, dicatur.

Porrò & in uerbis ſpiritus thematis ſaruatur, & in ab illo declinatis, ut pecco peccabam, traho trahebam, qui ſpiritus declinationis, in ijs, quæ ab illo fiunt, dicatur, præter habeo habebo, & ſalio ſalierat.

ἔτι ἐπὶ τῶν ῥημάτων, τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ε, προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται, τὸ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δέ, ὅπερ ἐπὶ τῶν παρακειμένου ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει, οἷον ἵστημι, ἕστακα, ἑστακώς. καὶ ταῦτα δὲ πνεύματα κλίσεως λεγέσθωσαν.

πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται.

πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ μὲν τοῦ ε, ἀρχομένη, ψιλοῦται, πλὴν τῆς ἕ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἀπὸ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη, δασύνεται, πλὴν τῆς αὐτὸς, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς.

πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται, πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ.

πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ψιλοῦται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται, πλὴν τοῦ ὄφρα.

συνάγεται ἀπὸ τῶν εἰρημένων καθόλου περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. ὅτι δασύνεται πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, καὶ πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ φωνήεντος. πλὴν τῆς αὐτὸς, καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ε, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ ὑπὸ πρόθεσις, καὶ ἡ ὑπὲρ, καὶ πάντες οἱ αἰτιολογικοὶ, πλὴν τοῦ ὄφρα.

ἕτεροι κανόνες καθόλου.

τὰ παράγωγα ἃ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει, πλὴν τοῦ ἱδρὸς, ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ· ἅμυδις ἀντὶ τοῦ ἅμα, ἀπ' αὐτοῦ, ἁρμὸς ἀπὸ τοῦ εἴργω. καλείσθω δὲ πνεῦμα παραγωγῆς.

τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα,

Adhæc, in uerbis in præteritis & indefinitis ε præcedens & ε xcidens tenuatur, quòd ſi præ eat quidem, neque excidat tamen, quod in præte. perfecto aliquando contingit, ſpiritum inſtanti habet, ut ſtatuo ſtatui qui ſtatuit, & hÿ ſpiritus declinationis dicantur.

Omnis articulus à uocali incipiens denſatur.

Omne pronomen ab ε incipiens tenuatur, præter ſe & ex illo facta, ſed ab alia conſonante incipiens denſatur, præter ipſe & ab illo facta.

Omnis præpoſitio à uocali incipiens tenuatur, pręter ſub & ſuper.

Omnis coniunctio à uocali incipiens tenuatur, præter cauſales. Cauſales enim omnes denſantur, præter dum.

Collìgitur ex dictis breuiter de partibus orationis, quòd denſetur omnis articulus à uocali incipiens, & omne pronomen à uocali, præter ipſe & præter ea quę ſunt ab ε, ut dictum eſt, & ſub præpoſitio, & ſuper, & omnes cauſales, præter dum.

Alÿ canones generales.

Deriuatiua ſi ſeruent initium ſpiritum ſui primitiui habent, præter ſudor a ſudo, id eſt laboro, ſimul pro ſimul ab ipſo factum, ſeries ab impedio. Vocetur uerò ſpiritus deriuationis. quæ per ablationem tenuis conſonantis fiunt

ἀναφορικὰ δασύνονται, οἷον πόσος, ὅσος πηνίκα, ἡνίκα, πλὴν τόφρα, ὄφρα, τῆμος, ἦμος.

τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦνται, οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνονται, πλὴν τῶ ὀκτὼ καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. ἐν τούτοις σημείωσαι δασυνόμενα τὰ ἀριθμητικὰ, πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ ἐννέα. τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς κατὰ μέρος κανόσιν ὑποπίπτει.

τούτων ὑποκειμένων ἀμεταποιήτων, λοιπὸν λέγωμεν κατὰ μέρος ἕκαστον τῶν φωνηέντων, ἢ διφθόγγων. μετὰ πάντων τῶν γραμμάτων θεωροῦντες, σωζομένων προηγουμένως, τῶν εἰρημένων καθόλου κανόνων. τούτων γὰρ ἐξῃρημένων, τὰ λοιπὰ τοῖς κατὰ μέρος ὑποπίπτει, περὶ ὧν ἤδη λέγωμεν.

κανόνες κατὰ μέρος.

τὸ α, εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁμοῦ εἴτε κακὸν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅλυσις ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω, καὶ ἅδης, ἐκ τοῦ α, στερητικοῦ, καὶ ἴδω. τὸ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται οἷον ἅπας. τὸ α, πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ β, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ ρ, ἐπιφέροιτο. καὶ πρὸ τοῦ γ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παρηγμένων, ὅπερ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξαιρουμένων νοείσθω.

καὶ πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅδης, καὶ ἁδρός. καὶ πρὸ τοῦ ε, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ ζ, ψιλοῦται ἀεὶ, πλὴν τοῦ ἅζομαι τὸ σέβομαι. καὶ πρὸ τοῦ η, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ θ, ἢ ι, ἢ κ, ψιλοῦται ἀεί.

relatiua denſantur,ut tantus, quantus, quando quum præter tum dum tunc cum.

Æolica omnia tenuantur. *Æoles enim ignorant denſum ſpiritum.*

Numeralia omnia denſantur, *præterquàm octo & nouem,& ab his compoſita.* *In his nota denſata numeralia.* *præterquàm octo & nouem.* *Nam alia particularibus canonibus ſubiacent.*

His firmis fundamentis iactis, *deinceps dicamus,* *ſingulatim quamlibet uocalium aut diphthongorum cum omnibus literis* *reſpiciendo ſeruatis tamen dictis* *generalibus* *canonibus.* *His enim exceptis,reliqua particularibus ſubiacent,de quibus iam agamus,*

Canones particulares.

A ſiue intenſionem ſignet, *ſiue priuationem,ſiue ſimul,ſiue malum, ſiue parum, ſiue redundet, tenuatur,præter cathena ex* *priuatiuo α & ſoluo, & Pluto ex α priuatiuo,et uideam.Congregatiuũ α denſatur ut omnis.* *α ante ſeipſum tenuatur ſemper*
Et ante β tenuatur,niſi ρ inſeratur.
Et ante γ tenuatur, *præter caſtus & ſanctus & ab ys deducta,* *quod in omnibus ıxcepis intelligatur.*
Et ante δ tenuatur, *præter Pluto & adultus, & ante ε tenuatnr ſemper* *& ante ζ tenuatur ſemper,præter colo,id eſt colo.* *& ante η tenuatur ſemper.* *& ante θ aut ι aut κ tenuatur ſemper*

καὶ πρὸ τοῦ λ. ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο, καὶ πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλῶ τὸ κρατῶ, ἅλις ἁλίζω, ἅλως, ἅλυσις, ἁλικαρνασὸς, ἅλλομαι. καὶ πρὸ τοῦ μ, ψιλοῦται, πλὴν τὸ ἅμα, ἁμαρτάνω. ἅμιλλα, ἅμμα τὸ σχοινίον, ἁμὶς, ἁμηγέπη. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀεὶ ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ ν, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἁνδάνω τὸ ἀρέσκω. καὶ πρὸ τοῦ ξ, πρὸ τοῦ ο ψιλοῦται ἀεί.

καὶ πρὸ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅπας, ἁπλοῦς, ἅπαξ, ἁπαλὸς, ἅπτομαι. καὶ πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π, καὶ πλὴν τοῦ ἁραιόν. καὶ πρὸ τοῦ σ, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἅττα ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἅτινα, καὶ ἅτερος. καὶ πρὸ τοῦ υ, καὶ πρὸ τοῦ φ, καὶ πρὸ τοῦ χ, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ ψ, ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἅψις, καὶ ἅψεα, τὰ μέλη. καὶ πρὸ τοῦ ω μεγάλου, ψιλοῦται ἀεί.

συνάγεται, ὅτι τὸ α, πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλοῦται ἀεί.

καὶ πρὸ συμφώνων τῶν θ, φ. χ, κ, σ, ξ, ψιλοῦται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τοῦ α, ἐν οἷς μετὰ τὸ β, ρ, ἐπάγοιτο, ἔτι ἁγνὸς, ἅγιος ἁδρὸς, ἅζομαι, ἅδης. ἐν οἷς μετὰ τὸ λ, μ, ἐπάγεται. ἔτι ἅλς, ἁλῶ τὸ κρατῶ ἅλις, ἁλίζω, ἅλως, ἅλυσις, ἁλικαρνασὸς, ἅλλομαι ἅμα, ἁμαρτάνω, ἅμιλλα, ἅμμα τὸ σχοινίον, ἁμὶς, ἁμιγέπη, ἁνδάνω, ἅπαξ, ἅπας, ἁπλοῦς, ἁπαλὸς, ἅπτομαι, ἐν οἷς μετὰ τὸ ρ, μ, ἐπάγεται, ἢ τὸ π, ἔτι ἁραιὸν, ἅττα, ἅτερος, ἅψις, ἅψεα.

τὸ ε, πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως. τὸ τοῦ ἔπο-

Et ante λ aut unicum aut geminum, tenuatur, niſi μ inſequatur & præter ſal capio, id eſt capio, ſatis, ſalio area halicarnaſus ſalio.

& ante μ tenuatur, præter ſimul pereo certamen, funis, id eſt funis matula, aliquo modo, conſonante autem inſerta cum μ ſemper tenuatur. & ante ν tenuatur, præter placeo, ideſt placeo. & ante ξ & ante ο tenuatur ſemper. & ante π tenuatur, præter omnis ſimplex ſemel tener tango. & ante ρ tenuatur, niſi μ ſequatur aut π & præter tenue. & ante σ tenuatur ſemper. & ante τ tenuatur præter quæ: in ſignificatione quæ & alter. & ante υ, & ante φ, & ante χ tenuatur ſemper. & ante ψ tenuatur, præter curuatura rotæ, & membra. i. membra. & ante ω magnum tenuetur ſemper.

Colligitur quòd α ante omnem uocalem tenuetur ſemper.

Et ante conſonantes θ, φ, χ, κ, σ, ξ, tenuatur ſemper. Quare quæ denſantur ipſius α ſunt hęc, in quibus poſt β, ρ, inſequitur, præterea caſtus, ſanctus, adultus, colo, Pluto, in quibus poſt λ inſequitur μ, adhæc ſal capio ideſt capio, ſatis ſalio area cathena halicarnaſus ſalio ſimul pecco certamen funis, id eſt funis matula, aliquo modo placeo ſemel omnis ſimplex tener tango, in quibus poſt ρ μ inſequitur aut π, adhæc tenue, quę, alter, curuatura rotæ, membra.

E redundans in initio dictionis, ſta

μένου πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὥρων, ἑώρων. εἴκοσιν ἐείκοσιν. τὸ ε, πρὸ τοῦ α δασύνεται, πλὴν τοῦ ἐὰν, καὶ ἐάω. πρὸ τοῦ β, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἑβραῖος· πρὸ τοῦ γ, ψιλοῦται, ἀεί·

πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕδος τὸ ἔδαφος, ἑδεῖται ἀντὶ τοῦ καθεδεῖται, ἕδνον. πρὸ τοῦ ε, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἑέλδωρ ἡ ἐπιθυμία.

πρὸ τοῦ ζ, καὶ η, οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. πρὸ τοῦ θ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ι, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ κ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἑκυρός. καὶ ἐκεχειρία. πρὸ τοῦ λ, ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ κ, ἐπάγοιτο, καὶ πλὴν τοῦ ἕλλω, ἕλλη, καὶ ἑλλήσποντος, ἕλενος, ἑλένη, ἕλος, ἕλω, ἑλίσσω, ἑλικὼν, ἕλμινς. πρὸ τοῦ μ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ν, ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται. τὸ γὰρ ἕνεκα ἀπολογητικόν ἐστι.

πρὸ τοῦ ξ, ψιλοῦται· πλὴν τὸ ἕξω, καὶ ἕξις, καὶ ἑξῆς. πρὸ τοῦ π, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕπομαι. πρὸ τοῦ ο, δασύνεται ἀεί. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕρκος, ἑρμῆς, ἕρση, ἕρδω. πρὸ τοῦ σ, ψιλοῦται, πλὴν τῶν ἐχόντων ἀλλὸ, μετὰ τοῦ τ, οἷον ἑστῶ.

πρὸ τοῦ τ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕτερος, ἕτοιμος, ἑταῖρος. πρὸ τοῦ υ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ φ, καὶ πρὸ τοῦ χ, ψιλοῦται, πλὴν ἑφθός. πρὸ τοῦ ψ, ἀεὶ δασύνεται. πρὸ τοῦ ω, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἕω τὸ ὑπάρχω καὶ ἐῶ.

συνάγεται, ὅτι τὸ ε, πρὸ φωνηέντων τῶν ε, ι, υ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἑέλδωρ. πρὸ δὲ τῶν α, ο, ω, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἔαρ, καὶ ἐάω καὶ ἐῶ. πρὸ συμφώνων τῶν θ, φ, χ, γ, μ, ν, ψιλοῦται ἀεί, πλὴν ἑφθός.

quentis ſpiritum ſumit, ut uidebam, uidebam, uiginti, uiginti ε ante α denſatur, præter ſi & ſino, ante β tenuatur, præter hebræus. ante γ tenuatur ſemper. ante δ tenuatur, præter ſolum, id eſt, ſolum, ſedebit pro ſedebit, dos. ante ε tenuatur, præter deſiderium, id eſt deſiderium. ante ζ & η non eſt repertum, niſi à declinatione. ante θ tenuatur ſemper. ante ι tenuatur ſemper. ante κ denſatur, præter ſocer & induciæ. ante λ aut unicum aut geminum tenuatur. niſi κ inſequatur, & præter græcus, belle, belleſpontus, belenus, belena, palus, trabo, uerto, belicon, tinea. ante μ tenuatur ſemper. ante ν autunicum aut geminum tenuatur. Nam ergò cauſale eſt. ante ξ tenuatur, præter babebo, & babitus & deinceps. ante π tenuatur, præter ſequor. ante ο denſatur ſemper. ante ρ tenuatur, præter uallum, mercurius, ros, facio. ante σ tenuatur, præter babentia ipſum cum τ, ut excipio conuiuio. ante τ tenuatur, præter alter, paratus, ſocius. ante υ tenuatur ſemper. ante φ & ante χ tenuatur, præter coctus. ante ψ ſemper denſatur. ante ω denſatur, præter ſum, id eſt ſum & ſino.

Colligitur quòd ε ante uocales ε, ι, α, tenuetur, præter deſiderium, ante α, ο, ω, denſetur, præter uer & ſino & ſino. ante conſonantes θ, φ, χ, γ, μ, ν, tenuetur ſemper, præter coctus.

πρὸ τοῦ ψ, δασύνεται ἀεί· ὥστε δασυνόμενα τοῦ ε, ἐν οἷς τὸ α, ἐπάγοιτο, πλὴν τοῦ ἔαρ καὶ ἐάω, ἑβραῖος, ἕδος, ἑδεῖται, ἕδνον, ἑέλδωρ· ἐν οἷς τὸ κ, ἐπάγεται, πλὴν τοῦ ἑκυρὸς, καὶ ἐκεχειρία· ἐν οἷς μετὰ τὸ λ, καὶ κ, ἐπάγεται, ἕλλω, ἕλλη, καὶ ἑλλήσποντος, ἑλένη, ἕλενος, ἕλος, ἑλίσσω, ἕλω, ἑλικὼν, ἕλμινς, ἕξω, ἕξης, ἑξῆς· ἐν οἷς τὸ ο, ἐπάγεται, ἕπομαι ἕρκος, ἑρμῆς, ἕρση, ἕρδω· ἐν οἷς τὸ ς, ἐπάγεται, ἐν οἷς τὸ ω μέγα ἐπάγεται, πλὴν τοῦ ἔω καὶ ἑῶ.

τὸ η πρὸ τοῦ α, ἀπὸ κλίσεως μόνον, ἤτοι αὐξήσεως εὕρηται· πρὸ τοῦ β, δασύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ εἴη, οἷον ἠβαιόν. πρὸ τοῦ γ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἠγάθεος· πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡδονή· πρὸ τῶν ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ κ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως·
πρὸ τοῦ λ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἧλος, ἥλιος· πρὸ τοῦ μ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡμέρα. ἥμερος, ἧμισυ, ἥμων ὁ ἀκοντιστής. πρὸ τοῦ ν, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡνία.
πρὸ τοῦ ξ, οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως·
πρὸ τοῦ ο, καὶ πρὸ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἧπαρ.
πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡρώδης, ἥρα, ἡρωδιανὸς, ἥρων ἡρακλῆς, ἡρόδοτος, ἡρόφιλος, ἥρως.
πρὸ τοῦ σ, δασύνεται ἀεί. πρὸ τοῦ τ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡττῶμαι· πρὸ τοῦ υ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ φ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἥφαιστος, καὶ ἡφαιστίων.
πρὸ τοῦ χ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ψ, οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἐπ' αὐξήσεως· πρὸ τοῦ ω μεγάλου, ψιλοῦται ἀεί.

συνάγεται, ὅτι τὸ η, πρὸ πάντων τῶν φωνηέντων ψιλοῦται ἀεί. πρὸ συμφώνων, ζ, θ, χ, ψιλοῦ-

ante ψ denſetur ſemper. Quare quæ denſantur ipſius ε ſunt hæc, in quibus α inſequitur, præter uer & ſino hebręus, ſolum ſedebit, dos, deſiderium. In quibus κ inſequitur, præter ſocer & induciæ. In quibus poſt λ etiam κ inſequitur, græcus, helle helleſpontus helena helenus palus uerto traho helicon tinea habebo habitus deinceps. In quibus ο inſequitur, ſequor uallum mercurius ros facio. In quibus ς inſequitur. In quibus ω inſequitur, pręter ſum & ſino.

η ante α, à declinatione ſolum aut augmento repertum eſt. Ante β denſatur, niſi è pleonaſmo fuerit, ut paululum. Ante γ d[illegible]tur, præter diuinus. Ante δ denſatur, præter uoluptas. Ante ε, ζ, η, θ, ι, tenuatur ſemper. Ante κ denſatur, præter quietè pro quietè. Ante λ tenuatur, præter clauus ſol. Ante μ tenuatur, præter dies placidus dimidium iaculator, id eſt iaculator. Ante ν tenuatur, præter habena. Ante ξ non reperitur niſi in declinatione. Ante ο & ante π tenuatur, præter hepar. Ante ρ tenuatur, præter herodes. Iuno herodianus heron hercules herodotus hedropilus heros. Ante σ denſatur ſemper. Ante τ tenuatur, præter uincor. Ante υ tenuatur ſemper. Ante φ tenuatur, præter uulcanus & hephæſtion. Ante χ tenuatur ſemper. Ante ψ non eſt repertum, niſi in augmento. Ante ω magnum tenuetur ſemper.

Colligitur quòd η ante omnes uocales tenuetur ſemper. ante conſonantes ζ, θ, χ, te-

ται ἀεί. πρὸ τοῦ γ, σ δασύνεται ἀεί. ὥστε δασυνό-
μενα τοῦ η ἐν οἷς τὸ β, ἕπεται, εἰ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ
πρόσκειται. ἐν οἷς τὸ γ, ἕπεται. ἡδὺς ἐν οἷς τὸ
κ, ἕπεται πλὴν τοῦ ἧκα ἧλος, ἥλιος ἡμέρα, ἥμερος
ἥμισυ, ἡμῶν, ἡνία ἡ παρ ἡρώδης ἡρωδιανὸς, ἥρα, ἡ-
ρῶν, ἡρακλῆς, ἥρως, ἡρόδοτος, ἡρόφιλος ἐν οἷς τὸ
σ, ἕπεται, ἡττῶμαι, ἥφαιστο, καὶ ἡφαιστίων.

τὸ ι, πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ δ, ψι-
λοῦται, εἰ μὴ τὸ ρ, ἐπάγοιτο, πλὴν τοῦ ἴδεις. πρὸ τοῦ
ε, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἱερὸν, ἱέραξ. πρὸ τοῦ ζ, δασύ-
νεται ἀεί. πρὸ τοῦ η, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἵημι.
πρὸ τοῦ θ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ι, οὐχ εὕρηται.
πρὸ τοῦ κ, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἱκανὸς, ἱκετεύω, ἱκά-
νω, ἱκνοῦμαι. πρὸ τοῦ λ, ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ ψι-
λοῦται, πλὴν τοῦ ἵλεως. πρὸ τοῦ μὴ φωνήεντος
μὲν ἐπιφερομένου, δασύνεται ἀεί, συμφώνου δὲ ἐπι-
φερομένου, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ν, ψιλοῦται ἀεί.
πρὸ τῶν ξ, καὶ ο, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ π,
ἑνὸς μὲν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἵπταμαι, διπλοῦ δὲ δα-
σύνεται. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ σ,
ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ τ, ἐπάγοιτο εἰ δὲ τὸ τ, ἐπάγοιτο,
δασύνεται, πλὴν τοῦ ἴστρος. πρὸ τῶν τ, υ,
φ, χ, ψ, ω, ψιλοῦται ἀεί.

συνάγεται, ὅτι τὸ ι, πρὸ πάντων μὲν τῶν φωνη-
έντων ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἱερὸν, ἱέραξ, ἵημι.
πρὸ συμφώνων τῶν β, γ, θ, ξ, τ, φ, χ, ψ, ψιλοῦται ἀεί.
πρὸ τοῦ ζ, δὲ δασύνεται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τοῦ
ι, ταῦτα, ἐν οἷς τῷ δ, ρ, ἕπεται, πλὴν τοῦ ἴδεις ἱε-
ρὸν, ἱέραξ. ἐν οἷς τὸ ζ, ἐπάγεται, ἵημι, ἱκανὸς,
ἱκετεύω,

nuetur ſemper. ante γ, σ, denſetur ſemper. Quare quæ denſantur ipſius ν ſunt hæc, in quibus β ſequitur, niſi à pleonaſmo adiaceat. In quibus γ inſequitur, ſuauis. In quibus κ inſequitur, præter quiete, clauus, ſol, dies, placidus, dimidium, iaculator, habena, hepar, herodes, herodianus, Iuno, heron hercules heros herodotus herophilus. In quib. σ inſequitur, uincor uulcanus hephæſtiō

I ante α, β, γ, tenuatur ſemper. ante δ tenuatur, niſi ρ inſequatur, præter ſciens. ante ε tenuatur, præter ſacellum accipiter. ante ζ denſatur ſemper. ante η tenuatur, præter mitto. ante θ tenuatur ſemper. ante ι non repertum eſt. ante κ tenuatur, præter idoneus, ſupplico uenio, uenio. ante λ aut unicum, aut geminum tenuatur, præter propitius. ante μ uocali quidem inſerta denſatur ſemper, conſonante uerò inſerta tenuatur ſemper. ante ν tenuatur ſemper. ante ξ & ο tenuatur ſemper. ante π unum quidem tenuatur, præter uolo, geminum uerò denſatur. ante ρ denſatur ſemper. ante σ tenuatur, niſi τ inſequatur, quòd ſi τ inſequatur, denſatur præter iſter ante τ, υ, φ, χ, ψ, ω tenuatur ſemper.

Colligitur quòd ι ante omnes quidem uocales tenuatur præter ſacellum, accipiter, mitto ante conſonantes β, γ, θ, ξ, τ, φ, χ, tenuetur ſemper. ante ζ uerò denſetur ſemper. Quare quæ denſantur ipſius ι hæc ſunt, in quibus δ, ρ, ſequitur, præter ſciens ſacellum, accipiter. In quibus ζ inſequitur, mitto, ido-

ἱκετεύω, ἱκάνω, ἱκνοῦμαι, ἵλεως. ἐν οἷς μὲν τοῦ μ. φωνῆεν ἐπιφέροιτο, ἵνα ἵπταμαι. ἐν οἷς π ἐπιφέρεται ἐν οἷς τὸ ς ἐπάγεται, πλὴν τοῦ ἵστρος.

τὸ ο, κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασύνεται οἷον ὁπῦσσω, ὁπότερον. τὸ ο, πρὸ τῶν α, β, γ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁδός. πρὸ τῶν ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται ἀεί.

πρὸ τοῦ κ, ψιλοῦται, πλὴν τῶν ὁκοῖος ὁκόσον γὰρ ἰώνων. πρὸ τοῦ λ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὅλος, ὅλμος, ὁλκή. πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁμοῦ ὅμοιος, ὅμως. ὅμηρον, καὶ ὅμηρος, ὁμιχλὴ, ὁμαλὸς, ὅμιλος, πρὸ τοῦ ν, καὶ τοῦ ξ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ π ψιλοῦ λοῦται πλὴν τοῦ ὅπλον. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος ὁ ὁρισμός. καὶ πλὴν ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ, μετὰ ρ, ἐπάγοιτο, ὁρμὸς, ὁρμῶ, ὁρκίζω, ὁρμαθός. πρὸ τοῦ σ, φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου δασύνεται, πλὴν τοῦ ὅσπρις, συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου, ψιλοῦται. πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὅτι, ὅταν. πρὸ τῶν φ, χ, ψ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ο, ἢ υ, ἢ ω, οὐχ εὕρηται.

συνάγεται, ὅτι τὸ ο, πρὸ πάντων τῶν φωνηέντων ψιλοῦται. πρὸ συμφώνων τῶν β, γ, δ, θ, ν, ξ, φ, χ, ψ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁδός. ὥστε δασυνόμενα τοῦ ο, ταῦτα, ὁδὸς οἰκεῖος, ὁκόσος, ὅλος, ὅλμος, ὁλκὴ, ὁμοῦ, ὅμοιος, ὁμῶς, ὅμηρον, ὅμηρος, ὁμιχλὴ ὅμηλος, ὁμαλὸς ὅπλον, ὁρῶ, ὅρος. ἐν οἷς μετὰ τὸ ρ, ἐπάγεται τὸ κ, ἢ τὸ μ, ἐν οἷς μετὰ τὸ σ, φωνῆεν ἐπιφέρεται, πλὴν τοῦ ὅσπρος, ὅτι, ὅταν.

τὸ υ, δασύνεται ἀεί, πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ

neus, ſupplico uenio uenio propitius. In quibus poſt μ uocalis interſeratur, ut uolo. In quibus πτ interſeratur. In quibus ϛ inſequatur, preæter Iſter.

o per pleonaſmum appoſitum, denſatur, ut quomodocunque, utrum. o ante α, β, γ, tenuatur ſemper. ante δ tenuatur, præter uia. ante ε, ζ, η, θ, ι, tenuatur ſemper. ante κ tenuatur, præter qualis, quantum enim erat. Ante λ tenuatur, præter totus, pila, attractus. ante μ tenuatur, præter ſimul ſimilis tamen pignus, & homerus, uociſeratio, planus, turba. Ante ν & ξ tenuatur ſemper. ante π tenuatur, præter arma. ante ρ tenuatur, præter uideo, definitio.i.definitio, & præter ea in quibus κ aut μ poſt ρ inſequatur, monile, irruo, iuro, ordo. ante σ, uocali quidem inſerta, denſatur, præter oſiris, conſonante uerò inſerta tenuatur. ante τ tenuatur, præter quod quando. ante φ, χ, ψ, tenuatur ſemper. ante ο & ω non repertum eſt.

Colligitur quòd o ante omnes uocales tenuetur ante conſonantes β, γ, δ, θ, ν, ξ, φ, χ, ψ, tenuetur præter uia. Quare quæ denſantur ipſius o hæc ſunt, uia, qualis, quantus, totus, pila, attractus, ſimul, ſimilis, tamen pignus homerus uociſeratio planus arma uideo definitio. In quibus poſt ρ inſequitur κ aut μ. In quibus poſt σ uocalis inſeritur, præter oſiris, quòd, quando.

υ denſatur ſemper, præter Æolica. Æoles

αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

τὸ ω μέγα ψιλοῦται ἀεὶ, πλὴν τοῦ παρὰ τοῦ ὥρα, ὧδε ἀντὶ οὕτως ὡραικῶς. ἡ αι δίφθογγος, ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο, πλὴν τοῦ αἱρῶ, αἱροῦμαι.

ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται, πλὴν τοῦ αὕτη, καὶ αὑτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ὡς εἴρηται πρότερον.

ἡ ει δίφθογγος ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εἵλως, εἱλύω εἱμαρμένη, εἷμα, τὸ ἔνδυμα, εἱμὸς, εἷς εἵως, ἑρμὸς εἱρκτή.

ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εὕω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω, εὕδω τὸ κοιμῶμαι, εὑρίσκω.

ἡ οι, δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται, πλὴν οἷμος. οἶς δὲ τὸ πρόβατον, ἐκ τοῦ ὄϊς ψιλοῦται.

ἡ ου, δίφθογγος ψιλοῦται. οὕνεκα γὰρ αἰτιολογικὸν, καὶ οὗ ἄρθρον ἐστὶ καὶ ἀναφορικὸν, καὶ οὕτως δὲ ἀναφορικόν τε, καὶ ἀπὸ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, ὥστε δασυνόμενα ἐν ταῖς διφθόγγοις.

ἡ αι, καὶ ἡ οι, ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις εἰ μὴ ἐπίρρημα εἴη. ἔτι ἐν οἷς μὲν τὸ αι, τὸ μ, ἀπάγεται, αὕτη, αὑτοῦ. εἵλως, εἱλύω εἱμαρμένη, εἷμα, εἱμὸς, εἷς εἵως εἱρμὸς, εἱρκτὴ, εὕδω, εὕρω, εὕω, εὑρίσκω, οἷμος, οὕνεκα, οὗ.

ζητοῦντες τοίνυν περὶ τινος πότερον δασύνεται, ἢ ψιλοῦται, εἰ μὲν ὄνομα εἴη, λαμβάνομεν τὴν εὐθεῖαν. εἰ δὲ ῥῆμα, ἢ μετοχὴ, τὸ θέμα. εἰ δὲ ἄλλο τι τῶν μερῶν τοῦ λόγου, αὐτὸ ἐκεῖνο. καὶ εἰ μὲν παράγωγον, λαμβάνομεν ἐξ οὗ παράγεται, καθ' ὅ ἐστι τὸ

enim non agnoſcunt denſum ſpiritum.

ω magnum tenuatur ſemper, præter deriuata ab ho ra, ſic pro ſic expalleo. ου diphthongus in ii quæ ſunt ſuper unam ſyllabam, dictionibus tenuatur, n[s] ſi μ inſequatur, præter capio capior.

αυ diphthongus tenuatur, præter hæc, & ſuiſpſius pro ſuiipſius, ut dictum eſt prius.

ει diphthongus tenuatur, præter gentis no men tego fatum ueſtis, ideſt ueſtis, induitus, unus uſque feries carcer.

ευ diphthongus tenuatur, præter εὐω, ideſt illumi no & inflammo, dormio, ideſt dormio, reperio.

οι diphthongus in iis, quę ſunt ſuper unam ſyllabam dictionibus tenuatur, præter uia. uis uerò, i. ouis ex ouis, tenuatur.

ϰ diphthongus tenuatur, ergò enim cauſale eſt, & cuius articulus & relatiuum, & ſic & relatiuum & ab horum pronomine. Quare quæ denſantur in diphthongis hæc ſunt.

ου & οι in monoſyllabis niſi aduerbium eſſet, ad hæc in quibus poſt ου μ inſequitur, hæc ſuiipſius gentis nomen tego fatum ueſtis indutus unus uſque ſeries carcer dormio reperio illumino. reperio uia ergò cuius

Quærentes igitur de aliquo, utrum denſetur an te nuetur, ſi quidem nomen ſit, accipimus nominatiuum, ſi uerò uerbum aut participium, thema, ſi uero alia quæpiam partium orationis, ipſam illam, ſiquidem de riuatiuum accipimus ex quo deriuatur, in quo eſt ſpi

πνεῦμα εἰ δὲ σύνθετον, ὅσ' οὐ σύνθεται, καθ' ὃ δεῖ τὸ πνεῦμα· καὶ εἰ μέν τινι τῶν καθόλου κανόνων ὑποπίπτει, ἀπ' ἐκείνου τοῦτο κρίνομεν μὴ φροντίζοντες τοῦ κατὰ μέρος, εἰ δὲ μή, τότε ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος τοῦτο κρίνομεν.

ὁριστικά. ἐνεστώς.

εἰμί, εἶς καὶ εἶ, ἐστί ἐστὸν ἐστόν, ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί.

παρατατικός.

ἦν ἦς ἦ καὶ ἦν, ἦτον ἤτην, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

μέλλων.

ἔσομαι ἔσεαι ἔσῃ, ἔσεται καὶ ἔσται ἐσόμεθον, ἔσεσθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

προστακτικά. ἐνεστώς,

ἴσθι καὶ ἔσο ἔστω· ἔστον ἔστων· ἔστε ἔστωσαν.

εὐκτικά ἐνεστώς,

εἴην εἴης εἴη· εἴητον εἰήτην· εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ εἶεν.

μέλλων.

ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο· ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

ὑποτακτικά. ἐνεστώς.

ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον ἦτον, ἐὰν ὦμεν ἦτε ὦσιν. ἀπαρέμφατα. ἐνεστώς.

εἶναι. μέλλων, ἔσεσθαι.

μετοχή. ἐνεστώς.

ὁ ὢν τοῦ ὄντος· ἡ οὖσα τῆς οὔσης, τὸ ὂν τοῦ ὄντος.

μέλλων.

ὁ ἐσόμενος, μένου, ἡ ἐσομένη νης· τὸ ἐσόμενον μένου.

ΤΕΛΟΣ.

ritus. Quòd ſi cõpoſitum ſit, ex quo compònitur, in quo eſt ſpiritus, & ſiquidem alicui generaliũ canonũ ſubiacet, ab illo hoc iudicamus, non morantes particulares. Quod ſi ſecus, tum a particularibus hoc iudicamus.

Indicatiua. Præſens.

Sum es & es eſt. Du. eſtis ſunt. Plu. ſumus eſtis ſunt.

Præteritum imperfectum.

Eram eras erat & erat. Du. eratis erant. Plu. eramus eratis erant.

Futurum.

Ero eris eris erit & erit. Dua. erimus eritis erunt. Plu. erimus eritis erunt.

Imperatiua. Præſens.

Sis & es eſto. Du. eſte ſint. Plu. eſte ſint.

Optatiua. Præſens.

Eſſem eſſes eſſet. D. eſſemus eſſetis eſſent. Plu. eſſemus eſſetis eſſent & eſſent.

Futurum.

Sim ſis ſit. Dual. ſimus ſitis ſint. Plur. ſimus ſitis ſint.

Subiunctiua. Præſens.

Si ſim ſi ſis ſi ſit. Dua. ſi ſitis ſint. Pl. ſi ſimus ſitis ſint.

Infinitiua. Præſens.

eſſe. Futurum. *futurum eſſe.*

Participia. Præſens.

Maſc. ens entis. Fœm. ens entis. Neu. ens antis.

Futurum.

Maſc. futurus futuri. Fœ. futura turæ. N. futurum turi.

FINIS.

Venetijs apud Ioannem Farreum, & fratres. Anno à partu Virginis.

M D X L I I.

BIBLIOTECA VITT. EMANVELE IN ROMA

Digitized by Google